

پاکینِ انجیل چہ - مَتَّائے - کَلَمَا

مَتَّائے انجیلے پَجَار

اے کتابے نبیسوُک، مَتَّا، کہ دومی نامی لاوی اَت، هُداوندینِ ایسائے مریدے اَت. آ، بنی اسرائیلیے اَت و چہ ایسائے مریدیا پیسر مالیاتگیرے اَت (٠). مَتَّا، اے کتابے تھا چہ پیسریگین پیگمبرانی پیسگوئیان پیس داریت کہ ایسا هُداے دیم داتگین رَکینوُک اِنت.

مَتَّا پیس داریت کہ ایسا اِبراہیم و داوودے پَدْرِیچ اِنت، بلہ تھنا یهودیانی رَکینوُک نہ اِنت، سَجھین دنیائے رَکینوُک اِنت. وتی وانوُکان سرید کنت کہ ایسا مَسیہے پَنت و تالیمانی سرھال ”آسمانی بادشاہی“ اِنت و سَجھین مردم، اگن چہ وتی گناھان پشومان بَنت و ایسائے سرا باور بکننت، آسمانی بادشاہیا رئونت و اَبدمانین زندے واھند بَنت.

مَتَّائے انجیلے تھا، ایسائے پیدائش و کسانی، پہ هُدایی کاران آییئے تئیار بیگ، جلیلے دَمگا آییئے تالیم و کار، آییئے دیم پہ اورشلیما رنوگ، اورشلیما آییئے داتگین سر و سوچ، سَلیب کَشگ و چہ مَرکا رند زندگ بیگ پہ رد و بند نبیسگ بوتگ اِنت.

ایسائے بیہ و بُنیاد

(لوقا ۳: ۲۳-۳۸)

① ایسا مَسیہ، داوود و اِبراہیمے چُک اِنت. آییئے بیہ و بُنیادے دپتر اے
ڈئولا اِنت:

٢) اِساکِ اِبِراهِیْم، اَکوبِ اِساک، یَهُودا و اَییئِ برات که اَکوبئِ چُک اَتنت. ٣)
 پارِس و زارَه یَهُودا که اَیانی ماتئِ نام تamar اَت. هِشرونِ پارِس، اَرَم هِشرون، ٤)
 اَمینادابِ اَرَم، نَهشونِ اَمیناداب، سَلْمونِ نَهشون، ٥) بوازِ سَلْمون که اَییئِ ماتئِ
 نام رَهاب اَت، اوْبئیدِ بواز که ماتئِ نامی روت اَت، یَسیِ اوْبئید، ٦) بادشاه داوودِ
 یَسی.

سُلَیْمانِ داوود، که ماتی پیسرا اوریائِ لوگی بوتگات، ٧) رهوَبامِ سُلَیْمان،
 اَبیایِ رهوَبام، اَسایِ اَبیا، ٨) یهوشاپاتِ اَسا، یورامِ یهوشاپات، اُزیایِ یورام، ٩)
 یوتامِ اُزیا، آهازِ یوتام، هِزکیایِ آهاز، ١٠) مَنسیِ هِزکیا، اَمونِ مَنسی، یوسیایِ
 اَمون، ١١) یکونیایِ یوسیا و اَییئِ سَجَهِینِ برات، که اے وهدا یَهُودی بابلا دَرانڈیَه
 بوتنت.

١٢) چه بابِلئِ دَرانڈیَهیا رند، شِیالتیالِ یکونیا، زِروبابلِ شِیالتیال، ١٣) اَبیهُودِ
 زِروبابلِ، اِلیاکیمِ اَبیهُود، اَوزورِ اِلیاکیم، ١٤) سَدوکِ اَوزور، اَکیمِ سَدوک، اِلیهُودِ اَکیم،
 ١٥) اِلیازرِ اِلیهُود، مَتانِ اِلیازر، اَکوبِ مَتان، ١٦) ایشپِ اَکوب که مَریمئِ مرد اَت.
 چه مَریما اِیسّا پَیدا بوت که مَسیه زانگ بیت.

١٧) اے ڈئولا، چه اِبِراهِیْما بگر تان داوودا چارده پُشت و چه داوودا بگر تان
 یَهُودیانی بابِلئِ دَرانڈیَهیا دگه چارده پُشت و چه آ دَرانڈیَهیا بگر تان اِیسّا مَسیه
 هم چارده پُشت اَت.

اِیسّا مَسیهئِ پَیدائش

(لوکا ١: ٢٦-٣٨؛ ٢: ٢١)

١٨) ايسا مَسِيهه پيدائش اے ڏنولا آت: ايسائے مات مريم، ايسپا سانگ
 کرتگ آت بله چه آياني سور و آروسا پيسر، زانتش که چه هڏائے پاکين روها، آيئے
 لاپ پُر بوتگ. ١٩) مريمے لوگواجه ايسپ، راست و پهريزکارين مردمے آت،
 نلوٽتي مريما بَنام بکنت، پميشکا وتي دلا شئوري کرت: ”په بيتئواري اے سانگا
 پيروشان.“ ٢٠) اے بارئوا انگت پگر کنگا آت که آيئے و ابا اناگت هڏاونڊے
 پريشتگے آتک و گوشتي: ”ايسپ، او داوود بادشاهے چک! چه وتي دشتار
 مريمے زورگ و لوگا برگا مٿرس، چيا که آيا اے لاپ پري، چه پاکين روها رستگ.
 ٢١) آ، مردين چکيئے سرا چلگ بيت و آيئے ناما ايسا بکن، چيا که آ وتي کئوما چه
 آياني گناهان رَکينيت.“ ٢٢) اے سجھين کار پميشکا چش بوتنت تان هڏاونڊے
 هما هبر راست و پڌر بينت که آيا چه نيئے زبانا گوشتگ آنت: ٢٣) » نشتگين
 جنين چکيئے لاپ پُر بيت و مردين چکيئے سرا چلگ بيت و آيئے ناما امانويل پُر
 بندنت،« که اشيئے مانا ”هڏا گون ما“ انت. ٢٤) وهڏے ايسپ چه و ابا آگه بوت،
 هما ڏنولا که هڏاونڊے پريشتگا هُکم داتگات، وتي جني زرت، ٢٥) بله تان آ
 وهڏا که چک پيدا نبوتگات، گون آيا وپت و وابي نکرت و چکے نامي ايسا پُر
 بست.

ايسائے چارگا نجومیانی آيگ

١) بادشاه هيروديسئے اهد و باريگا، وهڏے ايسا يهوديئے دمگئے شهر
 بئيت لهما پيدا بوتگات، گڙا چه روډراتکا لهتين نجومی اورشليمے شهر آتک. ٢)
 جستش گيت: ”هما نٺک که په يهوديانی بادشاهيا پيدا بوتگ، کجا انت؟ ما آيئے
 استار در آيگا ديستگ و په آيئے پرستش کنگا آتکگين.“ ٣) چه اے هبرئے
 اشکنگا، هيروديس بادشاه و اورشليمے سجھين مردم باز پريشان و دلتپرکه
 بوتنت. ٤) هيروديسا کئومے سجھين ديني پيشوا و شريتئے زانوگر لوٽ و

جُست گپنتت که ”مسيهئ پيدائش کجا بئگی انت؟“ (۵) آيان پَسُو دات:
”يهوديئه شهر بئيت لهما پيدا بيت، چيا که نبئے کتابا نبشته انت:

(۶) «او يهودائے شهر بئيت لهما!»

«تو يهودائے هاکمانی نياما گسترين نهائے،»

«چيا که چه تو يک هاکمين سردارے پيدا بيت»

«که آ منی کئوم بنی اسرائيلے شيانکيا کنت.»

(۷) گزا هيروديسا نجومی چيراندري لوئنتت و آستارے در آيگ و زاهر
بئگئے المين وهدی جُست کرت که کدين ات. (۸) رندا آيا نجومی په هما نئکے
شوهاز و در گيجگا بئيت لهما راه دانتت و گوشتی: ”برئويت و اے چکے بارئوا شر
پت و پول بکنيت، وهدے شما در گيتک، منا سهيگ بکنيت تان من هم په آبيئے
پرستش کنگا برئوان.“ (۹) بادشاهئ هبرانی اشکنگا رند، نجومی راه گپنتت. راه
رئوان، هما استار که آيان در آيگا ديستگات، آيانی ديما پيش کپان، هما جاگهئ
سربرا اوشتات، که نئک اودا ات. (۱۰) چه اے استارے گندگا، سک باز وشدل
بوتنت. (۱۱) لوگا شتنت و نئکش آبيئے مات مريمئے گوران ديست. گزا کونڈان
کپنتت و چکش پرستش کرت، وتی ئهپه و ئيکيانی هکه و زباددانش پچ کرتنت و
سهر و سوچگی و مرش په نئکا سوگات کرتنت. (۱۲) رندا، هدايا و ابا آهزار
کرتنت که هيروديسئے کرا پر مترنت. گزا چه دگه راهے، وتی ملکا شتنت.

دیم په مسرا

(۱۳) نجومیانی پر ترگا رند، هداوندئے پريشتگے ايشپئے و ابا آتک و گوشتی:

”چُک و چُکے ماتا بزور و مسرا بتچ، تان من ترا نگوشان همؤدا بدار، چیا که هيروديس چُکے در گيجگ و کُشگا دلمانگ انت.“ (۱۴) گُزا، ايشپ انچش که چه و ابا آگه بوت، چُک و چُکے ماتی زرت و شپی شپ ديم په مسرا شت. (۱۵) تان هيروديس مَرکا همؤدا منتنت تان هداوندئ هما هبر راست و پَدَر ببیت که چه نبیئ کئولا گوشگ بوتگ ات: « من وتی بچ چه مسرا لؤت و آورت.»

هيروديس چُگان کوشارینیت

(۱۶) وهدے هيروديس سهيگ بوت که نجومیان آ رد داتگ، باز زهر گيت. پرماني دات: ”بئیت لَهَم و کَر و گورئ دو سالیگ یا کسترین سجهين مردین چُک کُشگ بنت.“ انچش که آيا پیسرا نجومی جُست و پُرس کرتگ آنت، هما هسابا اے وهدی گیشینت. (۱۷) اے دئولا ارمیا نبیئ کتابا هداے هما هبر سرجم بوتنت که گوشگ آتی:

(۱۸) « چه رامهئ شهرا کوگارے گوشان کیت،»

« مۆتک و زاریه مزین،»

« راهیلا په وتی چُگان گِریت،»

« کسیئ تسلائی نُررت،»

« چیا که آ نمنتگ آنت.»

دیم په ناسرَها

(۱۹) هيروديس مَرکا رند، مسرا هداوندئ پريشتگ ايشپئ و ابا آتک. (۲۰)

پريشتگا گوشت: ”پاد آ، چک و چگئے ماتا بزور و پدا وتی ملک، اسرائيلا پر بتر. چيا که چگئے کشگئے شئور برؤک مُرتگ انت.“ (۲۱) نون ايشپ پاد آتک و چک و چگئے ماتی زرتنت و پدا اسرائيلے ملکا آتک. (۲۲) بله وهده سهيگ بوت که هيروديسے جاها آيے چک آرکلاووس يهوديھے دمگئے بادشاه انت، گرا اودے رنؤگی ثرست. وهده چه واييا ڈاهے رستی، وتا په جليئے دمگا رسيئتی. (۲۳) اودا، ناسرھے شهرا جهمند بوت تان اے پئما نبیانی هبر راست و پدر بیت که » آ ناسری گوشگ بیت.

پاکشودوکين يهياے گلو

(مرکاس ۱: ۸-۱۷؛ لوقا ۱: ۳-۱۷)

(۱) آ روچان، پاکشودوکين يهيا آتک و يهوديھے گيابانا جاری پريئت: (۲) ”چه وتی گناهان پشومان بيئت و تئوبه بکنيئت، چيا که آسمانی بادشاهی نزیک انت.“ (۳) يهيا هما انت که اشيأ نبی آيے بارئوا گوشيت:

» گيابانا، گسے گوانک جنت:»

» هداوندے راها تئيار و،»

» آيے کشکا راست و تچک بکنيئت.»

(۴) يهيايا چه اشرے پُتان گوپتگين پؤشاک گورا ات و پؤستين کمر بندے لانکا بستگات. آيے ورد و وراک، مدگ و گيابانی بينگ ات. (۵) اورشليمے ندوک، يهوديھے سجھين دمگے مردم و اردنے کئورے کر و گورے جهمند آيے کرأ شتنت. (۶) وتی گناہانی پشومانی اش زاهر کرت و يهيايا اردنے کئورا پاکشودی داتنت.

(۷) وهدے يَهيَا دِست که پَريسي و سدوکی رُمبے بازيں مردم پاکشودی
 گرگا آيے کړا آيگا انت، گون آيان گوشتی: ”او سيَه مارزادگان! کيا شمارا ډاه
 داتگ که چه هډائے آيوکين گهر و گزبا رگت کنيت؟“ (۸) انچين کار بکنيت چه
 آيان پدر بيت که شما په دل چه وتی گناهان پشومان بوتگيت. (۹) چه وتی دلا
 اے هبرا در بکنيت که ’ما ابراهيمي نسل و اوبادگ اين.‘ من شمارا گوشان که هډا
 چه اے سنگ و ډوکان هم، په ابراهيمي چک و اوبادگ پيدا کرت کنت. (۱۰) نون تپر
 تيار انت که درچکان چه بنا بگډيت و هر درچکه که شرين بر نياري، گډگ و
 آسا دنور دئيگ بيت.

(۱۱) من په شمے گناهانی پشومانيا، شمارا گون آيا پاکشودی ديان، بله هما که
 چه من و رند آيگی انت، چه من زورمندتر انت و من آيے کنوشانی دست گرگے
 لاهک هم نه آن. آ شمارا گون پاکين روہ و آسا پاکشودی دنت. (۱۲) آيا چه بوچ و
 پگان دانے جتا کنگ و گيشينگا، هنشونے دستا انت. جوہانا پاک و سلّه کنت و
 دانان امارا اير کنت، بله پگ و پلاران انچش سوچيت که آسش هچبر نمریت.

ايسائے پاکشودی

(مرکاس ۱: ۹-۱۱؛ لوقا ۲۱: ۳-۲۲؛ يوهنا ۱: ۳۱-۳۴)

(۱۳) گزا ايسا چه جليلے دمگا در آتک و يهيائے دستا پاکشودی گرگا اړدنے
 کئوراشت. (۱۴) بله يهيَا جُهد کرت آيا په اے کارا مئليت و گوشتی: ”بايد من
 چه تئيی دستا پاکشودی بگران، تئو چون منی گورا کائے؟“ (۱۵) ايسايا گوشت:
 ”آئون بل که انچش بيت، اے پئما هډائے رزايَا سرجم کنين.“ گزا آيا مئت و
 ايسايي پاکشودی دات. (۱۶) وهدے ايسايا پاکشودی گيت و چه آيا در آتک، اناگت
 آسمانے دپ پچ بوت و هډائے پاکين روہی دِست که کپوتیے دروشما آتک و

آیښه سرا اړ نشت. (۱۷) چه آسمانا تئوړه آتک: ”اے منی دوستین بچ انت و من
چه اشیا باز وش و رزا آن.“

شئیتان ایسایا چکاسیت

(مرکاس ۱: ۱۲-۱۳؛ لوقا ۴: ۱-۱۳)

(۱) رندا، چه پاکین روځه رهشونیا ایسا گیابانا شت تان شئیتان آییا
بچکاسیت. (۲) چل شپ و چل روچ روچک دارگا رند ایسا شدیگ بوت. (۳) گزا
شئیتان په آیښه چکاسگا آتک و گوشتی: ”اگن تئو هډاڼه چک اڼه، اے سنگان
بگوش نغن ببت.“ (۴) ایسایا پسئو دات: ”پاکین کتابا نبیسگ بوتگ:

» ’مردم تهنا په نان زندگ نبیت،‘

» چه هډاڼه زبانه سجھین هبرانی منگا زندگ بیت.‘»

(۵) پدا شئیتانا ایسا پاکین شهرا برت و مزین پرستشگاهه دیواله برزترین
جاگها اوشتارینت و (۶) گوشتی: ”اگن تئو هډاڼه چک اڼه گزا و تا چه ادا جهلاد
دئور بدئو چیا که نبیسگ بوتگ:

» هډا په تئی نکهپانیا وتی پریشگان هکم کنت و»

» آ، ترا وتی دستانی دلا دارنت»

» تان تئی پاد ډوکیا ملگیت.»

(۷) ایسایا گوشت: ”هئو، بله چش هم نبیسگ بوتگ: ”وتی هډاوندین هډایا
مچکاس و آزمائش مکن.“

٨ نون شئيتانا يک سکين بُرزين کوهيئے سرا برت و چه اودا دنيايے سجھين

بادشاهی و آيانی شان و شوکتی پيش داشتنت و ٩ گوشتی: ”اگن تئو منی

ديما کونڈان بکپئے و منا پرستش بکنئے، من اے سجھينان ترا دئيان.“ ١٠ گڑا
ايسايا گوشت: ”او شئيتان! چه منی ديما گم بئے! پاکين کتابا نبيسگ بوتگ: « وتی
هُداوندین هُدايا پرستش بکن و تهنه هماييئے هزمتا بکن.“ ١١ نون شئيتانا آيله
دات و شت. پريشتگ آتکنت و ايسائے هزمتش کرت.

ايسائے هزمتکاريئے بُنگيچ

(مَركاس ١: ١٤-١٥؛ لوقا ٤: ١٤-١٥؛ يوهنا ٤: ٤٣-٤٥)

١٢ وهدے ايسا سهيگ بوت که يهيا دزگير کنگ بوتگ، گڑا جليلا شت. ١٣

ناسرهئے شهرى يله دات و کپرناهومئے شهره جهمند بوت. کپرناهوم، جليئے
مزن گورمئے کړا، زبولون و نپتاليئے کبيلهانی سرډگارا انت. ١٤ پميشکا اے ډول
بوت که ايشيا نبيئے گوشتن سرجم بيت:

١٥ « زبولون و نپتاليئے سرډگار، گورمئے مزن راهئے سرا،»

« اُردنئے کئورئے آدستا، جليئے هما هند و هنکين که درکئوم جهمند انت،»

١٦ « هما کئوما که زندی تهاريا گوستگات،»

« مزنين رزنه ديست و»

« هما مُلک و ډگار که اودا مرک ساهيل ات،»

« اودئے جهمندانی سرا رزنایيا سر جت.»

١٧ چه هما وهدا، ايسايا اے کُلو و پئىگامے رسينگ بُنگيچ کرت. گوشتى:
 ”چه وتى گناهان پشومان بيټ و تئوبه بکنيټ، چيا که آسمانى بادشاهى نزىک
 انت.“

ايسائے اولی چارین مرید

(مرکاس ۱۶: ۱-۲۰؛ لوقا ۲: ۵-۱۱؛ یوهنا ۱: ۳۵-۴۲)

١٨ وهدے ايسا جليلے مَزَن گورمے لمبا گام جنگا ات، دو براتی دیست، یگے
 شَمون ات که پَتامی پتُرس ات و دومی آییئے برات اُنْدریاس ات. آیانی کار
 ماهیگیری ات و آ وهدا په ماهیگیریا وتی دام و ماهوران گورما چیر گیجگا اتنت.
 ١٩ ايسايا گون آیان گوشت: ”بیایټ، منی رَندگیریا بکنيټ و من شمارا اَنچُش
 کنان که ماهیگ گرگے بدلا، مردمانی دلا شکار بکنيټ.“ ٢٠ آیان هما دمانا وتی
 دام یله دات و آییئے همراه بوتنت. ٢١ وهدے کمے دیم شت، دگه دو برات، آکوب
 و یوهنایی دیستنت که زبديئے چک اتنت. بوجیگے تها گون وتی پت زبديا
 نشتگ اتنت و وتی ماهوران سراچگ و شر کنگا اتنت. ايسايا آلوتنت. ٢٢ آیان
 هم وتی پت گون بوجیگا یله دات و آییئے همراه بوتنت.

جليلے دمگا، ايسائے هزمتکاری

(مرکاس ۳۵: ۱-۳۹؛ لوقا ۴: ۴۲-۴۴)

٢٣ ايسايا سجھين جلیلا تر و گرد کرت. آياا کنيسهانی تها مردم درس و سبک
 دات، هدائے بادشاهیئے مستاغ رسینت و مردم چه ناجوڑی و نادراهیان جوڑ و
 ذراه کرتنت. ٢٤ سجھين سوريها آییئے نام و تنوار پرشت و مردمان هر دئولين
 ناجوڑ و نادراه، جنى، مرگیئے نادراه، لنگ و مُنڈ ايسائے کرا آورنت و آياا ذراه

کرتنت. ۲۵ جلیل، دِکاپولیس، اورشلیم، یهودیہ و اُردنئے کئورئے آ دستئے ھند و دَمگانی بازیڻ مردمے آتک و ایسائے همراه بوت.

بہتاری

(لوکا ۶: ۲۰-۲۳)

- ۱) مردمانی مزین مچیئے گندگا رند، ایسا کوھیئے سرا سر کیت. وھدے
بُرزگا نِشت، مرید هم آییئے کِرا آتکنت. ۲) گِزا اے ڈئولا آیانی تالیم دئیگا لگت:
- ۳) ”بہتاور انت هما که آیانی روہ وار و بَرگ انت، چیا که آسمانی بادشاہی
همایانینگ انت.
- ۴) بہتاور انت هما که گمیگ و پُرسیگ انت، چیا که آیان تسلّا و دلبڈی
رَسیت.
- ۵) بہتاور انت هما که نرمدل و مهربان انت، چیا که زمینئے میراس دار هما
بنت.
- ۶) بہتاور انت هما که ھکّ و انسائے شدیگ و تُئیگ انت، چیا که آ سیر بنت.
- ۷) بہتاور انت هما که پہ دگران رهم کنت، چیا که آیانی سرا هم رهم کنگ
بیت.
- ۸) بہتاور انت هما که دِلش پاک و ساپ انت، چیا که آ ھدایا گندنت.

٩) بهتاور أنت هما که سُهَل و ایمنی کارنت، چیا که آ هُدائے چک نامینگ بنت.

١٠) بهتاور أنت هما که په هُدائے راهئے گرگا بهتام جنگ و آزار دئیگ بنت، چیا که آسمانی بادشاهی همایانینگ انت.

١١) بهتاور ایت شما که په منیگی مردم شمارا دژمان دئینت و آزار رسینت، شمئے پُشتا دروگ بندنت و بد گوشت. ١٢) گل و وشدل بییت و شادهی بکنیت، چیا که آسمانا شمئے مژ سک باز انت. پیسریگین نبیانی سرا هم اے دئولین آزارش رسینتگ.

واد و رژن

١٣) شما جهانئے واد ایت، بله اگن وادئے تام برئوت، گژا چوَن پدا وادوک بوت کنت؟ ابید چه دور ریچگ و مردمانی پادمالیا نون دگه هچ کارا نئییت.

١٤) شما جهانئے نور و رژن ایت، شهرے که کوھئیے سرا انت، چیر و اندیم بوت نکنت. ١٥) هچکس روکین چراگا تگارئیے چیرا ایر نکنت، چراگدانئے سرا ایری کنت تان آیئیے رژنایی په لوگئے سجھین مردمان برسیت. ١٦) همے دئولا شمئے رژن، مردمانی دیما شهم بدنت تان شمئے نیکیَن کاران بگندنت و شمئے آسمانی پتا ستا بدئینت و بساژاینت.

شریتئے سرجمی

١٧) گمان مکنیت که من په تئورات و نبیانی هبرانی کار نبندگ و ناکار کنگا اتکگان. من په آیانی کار نبندگ و ناکار کنگا نئیاتکگان، په آیانی سرجم کنگا

آتکگان. (۱۸) شمارا راستین گۆشان، زمین و آسمانے گار و بیران بیگا پیسر،
 شَریتے یک آب و ئکے هم گار نبیت تان سَجْهین سَرجم مَنت. (۱۹) پمیشکا اگن
 گسے چه شَریتے پرمانان گوندترینے سُسْت بگیپت و کار مَندیت و دگران هم
 انچش درس و سَبک بدنت، آ، آسمانی بادشاهیا گسترین زانگ بیت. بله گسے که
 اے پرمانانی سرا کار کنت و دگران هم سوچ دنت، آسمانی بادشاهیا مزن زانگ
 بیت. (۲۰) پمیشکا شمارا گۆشان، اگن شمئے پهریزکاری و شرکردی چه پریسی و
 شَریتے زانوگرانی کردا گیشتر مَبت، هچبر آسمانی بادشاهیئے دروازگا پُترت
 نکنیت.

کُشت و کۆش

(لوکا ۱۲: ۵۸-۵۹)

(۲۱) شما اِشکتگ که گۆن پییشیگین مردمان گۆشگ بوتگ: 'هۆن و کۆش مکن،
 هرگس هۆن کنت، آییئے دادرسی و داوری بیت و میاریگ کنگ بیت.' (۲۲) بله من
 شمارا گۆشان، هرگس وتی براتے سرا زهر گیپت، آ هم هکدیوانے دیما میاریگ
 کنگ بیت. گسے که وتی براتا زاه و زگت بکنت، هکدیوانا میاریگ کنگ بیت، گسے
 که وتی براتا 'هۆز' و 'آهمک' گۆشیت، دۆزهئے آسئے سزاوار بیت. (۲۳) پمیشکا
 اگن کُربانجاها، کُربانیگ کنگئے وهدا یاتا کپتے که تنیی براتا گۆن تئو گِلگے
 هست انت، (۲۴) وتی کُربانیگا همودا کُربانجاها پل و برئو پیسرا گۆن وتی براتا
 سُهَل کن، گُزا بیا کُربانیگ بکن. (۲۵) اگن کسِیا گۆن تئو اژ و داوای هست و ترا
 هکدیوانا بارت، گُزا رَسگا پیسر، راها گۆن آیا وتی اژا بگیشین و سُهَل بکن. چُش
 مَبیت کازیئے دیما برگ ببئے، آ ترا آپسرئے دستا بدنت و آپسر ترا بَنَدیجاها ببارت
 و جیل بکنت. (۲۶) ترا راستین گۆشان، تان زَرانی گُدی پئی و پیسها پُر نکنئے،
 چه اودا آزات نبئے.

زنا و تلاك

(۲۷) شما اِشكتگ كه گوشگ بوتگ: 'زنا مكن'. (۲۸) بله من شمارا گوشان، اكن كَسے په بدچمى و دِلدزى جنينيا بچاريت، بزان وتى دلا، گون هما جنينا زنايى كرت. (۲۹) پميشكا اكن تئى راستين چم ترا ديم په گناها ببارت، آيا كَش و دئور بدئ، چيا كه چه سرجمين جائے دوزها كيگا په تئو شرتر همش انت كه تئى جسمئ يک بند و بوگے چه تئو جتا بيت. (۳۰) همے دئولا، اكن تئى راستين دست ترا ديم په گناها ببارت، گرا آيا بُر و دئور بدئ، چيا كه چه سرجمين جائے دوزها رئوگا په تئو شرتر اِش انت كه تئى جسمئ يک بند و بوگے چه تئو جتا بيت.

(۳۱) اے هم گوشگ بوتگ: 'اكن كَسے وتى جتا يله بكنت، گرا بايد آيا تلاك نامه بدنت'. (۳۲) بله من شمارا گوشان، اكن جنينيا زنا نكرتگ و مرد آيئے سئون و تلاك بدنت، بزان آيئے زنهكاريئے سئوب بيت و اكن كَسے هما جنوزامين جنينا سور و سانگ بكنت، گرا بزان گون آيا زنا كنت.

سئوگند

(۳۳) شما اے هم اِشكتگ كه گون پيشيگين مردمان گوشگ بوتگ: 'وتى سئوگندا ميرؤش، هداوندئ ديم وتى سئوگندا پوره بكن'. (۳۴) بله من شمارا گوشان، هچبر سئوگند مئوريت، نه په آسمانا، چيا كه هداي تهت انت، (۳۵) نه په زمينا، چيا كه هداي پاداني چيرئے پدگ و چارچوبه انت، نه په اورشليما چيا كه 'مزين بادشاهئے شهر انت. (۳۶) په وتى سرا هم سئوگند مئور، چيا كه سرئے موداني يک ئاليا سياه و اسپيت كرت نكنئے. (۳۷) پميشكا اودا كه 'هئو' گوشگى انت، بگوشيت 'هئو' و اودا كه 'انه' گوشگى انت، بگوشيت 'انه'. چه اشيا گيشت

بیږگیری

٣٨) شما اِشکتگ که گوَشگ بوتگ: 'په چما چم و په دنتانا دنتان'. ٣٩) بله من شمارا گوشان، ردکارین مردمانی کارانی دِیما مه اوشتیت، اگن گسیا تئی راستین گبا شه ماتے جت، دومیا هم آیئے نیمگا بتَرین. ٤٠) اگن گسے په تئی جامگئے کَشگا ترا هکدیوانا ببارت، وتی کباها هم آییا بدئے. ٤١) اگن گسے ترا په زور و بیگاری هزار گامئے پند جنگ پرمايیت، دو هزار گام آیئے همراھیا برئو. ٤٢) گسے که چه تئو لوئیت، آییا بدئے و اگن یگے وام لوئیت، چک و پد مئے.

مسیھی مھر

(لوقا ٢٧:٦-٣٦)

٤٣) شما اِشکتگ که گوَشگ بوتگ: 'گوئن وتی همساھگا مھر بکن و گوئن وتی دژمنا نپرت'. ٤٤) بله من شمارا گوشان، گوئن وتی دژمنا مھر بکنیت و په همایان که شمارا آزار دئیت نیکن دوا بلوئیت، ٤٥) تان وتی آسمانی پتئے چک بییت، چیا که آ وتی روچا په نیک و بدان درپشینیت و وتی هئورا په پهریزکار و ردکاران گوارینیت. ٤٦) اگن تهنا گوئن هما مردمان مھر کنیت که گوئن شما مھر کننت، گرا شمارا چوئین مژے رسیت؟ سُنگی و مالیاتگیر همے دئولا نکنت؟ ٤٧) اگن ایوکا وتی براتان دروت و درهبات بگوشتیت، گرا چه دگران شمئے شرتری چه انت؟ زانا، آ هُداناباورین درکئوم هم انچش نکنت؟ ٤٨) پمیشکا شما باید تمان و بے ائیب بییت، انچش که شمئے آسمانی پت وتی جاها تمان و بے ائیب انت.

دَلستکين هئيرات

① هُزار بيت! وتی نیکين کاران په مردمانی پيش دارگا مکنيت، چيا که اے
ډئولا شمارا چه آسمانی پتے نيَمگا هچ مُزے نرسيت. ② وهده چيزے هئيرات
کنے، گُزا جار مجن و ډنډور مکن. دورو و دوپوستين مردم، گنيسه و کوچه و
دَمکانی تھا اے ډئولا کننت تانکه مردم آيان ستا بکننت و بساڙاينت. شمارا
راستين گُوشان، مُزے که آيان رَسگی ات، رَسْتش. ③ وهده هئيراته چه
راستين دستا دئيے، چپين دست سهيگ مبيت، ④ تانکه تئي داتگين هئيرات
سرپوش و چيراندري ببيت. گُزا تئي آسمانی پت، که چيرينان گنديت، تئي مُزا
دنت.

دوا

(لوکا ۱۱: ۲-۴)

⑤ وهده دوا کنيت، گُزا دورو و دوپوستين مردمانی ډئولا مکنيت، چيا که
آيان گنيسهانی تھا و چارراهانی سرا اوشتگ و دوا کنگ دُست بيت، تانکه مردم
آيان بگندنت. شمارا راستين گُوشان، مُزے که آيان رَسگی ات، رَسْتش. ⑥ بله
هروهده دوا کنے، وتی لوگا برئو، لوگے دپا ببند و چه وتی آسمانی پتا، که چه
چَمَان چير و انديم انت، دوا بلوٹ، گُزا تئي پت، که چيرينان گنديت، تئي مُزا
دنت. ⑦ وهده دوا کنيت، گُزا درکنومين مردمانی ډئولا مُپت و ناهودگين هبران
ليس و پليس مکنيت، آهيال کننت که چه لیس و پليس آيانی دوا گُوش دارگ
بيت. ⑧ آيانی پئوما مبيت، چيا که شمے آسمانی پت چه لوڼگا پيسر و ت زانت
که شمارا چه گرز انت.

۹) شما اے ڈئولا دوا بلوئیت:

’او مئے پت، که بُرزین آسمانا ائے!

تئی نام شریدار بات.

۱۰) تئی بادشاهی بیایات.

تئی واهگ و اراده زمینئے سرا هم هما ڈئولا سَرجم بات که آسمانا
سَرجم بیت.

۱۱) مئے مروچيگین رزک و روژيگا مروچی مارا بدئے.

۱۲) مئے گناه و ردیان بکَش، اَنچَش که ما وتی سَجھین دئینکار
بکَشَتگ اَنت.

۱۳) مارا آزمائش و چکاسا دئور مدئے و چه شئیتانا برکین.

۱۴) چیا که اگن شما مردمانی گناه و میاران بکَشیت، گڑا شمئے آسمانی پت
شمئے گناه و میاران هم بکَشیت، ۱۵) بله اگن شما مردمانی گناه و میاران
مبکَشیت، گڑا شمئے آسمانی پت هم شمئے گناه و میاران نبکَشیت.

روچگ

۱۶) وهدے روچگ بیت، دورو و دوپوستین مردمانی ڈئولا وتی دیما تابان و
گمناک مکْنیت. آ وتی روا گیمریننت و مونجا کنت تان مردم بزانت روچگ اَنت.
شمارا راستین گوشان، مَزے که آیان رَسگی ات، رَسْتِش. ۱۷) بله وهدے روچگ

بئ، گڙا وتی دیم و روا بشود و سرا چرپ کن، (۱۸) تانکه مردم مزانت تئو روچگ ائ، تهنا تئی آسمانی پت که چیر و اندیم انت، هما بزانت. آ وهدی تئی آسمانی پت که چیر اندری گندیت تئی مڙا دنت.

آیو کین جهانے توشگ

(۱۹) اے جھانا په وت مال و مډی مچ مکنیت، که ادا وړوک و رمیزش وارت و زنگ گرت و دزش پلنت و برنت. (۲۰) په وت آسمانا گنج و هزانگ امبار بکنیت که اودا نه وړوک و رمیزش وارت، نه زنگ گرت و نه دزش پلنت و برنت. (۲۱) تئی دل هما جاها رتوت که مال همودا انت.

جسم و جائے چراگ

(لوکا ۱۱: ۳۴-۳۶)

(۲۲) چم، جسم و جائے چراگ انت. اگن تئی چم وش و ذراه انت، گڙا تئی سجھین جسم و جان رزناگ بیت. (۲۳) بله اگن تئی چم ناجوږ انت، گڙا تئی سجھین جسم و جان تھار بیت. نون اگن تئی جسم و جائے رزن وت تھاریے بیت، گڙا آ تھاری چونین مزین تھاریے بیت.

آسودگین زند

(لوکا ۱۲: ۲۲-۳۱)

(۲۴) هچکس په دو واجها گلامی کرت نکنت، یا گوڼ یکیا دژمنی کنت و دومیگی دوست بیت، یا گوڼ اولیگا وپادار بیت و چه آ دگرا بدی کئیت. شما

يکوهد و یکجاه هُدا و زَرَّئِ گَلَامیا کَرْت نکښت. (۲۵) پمیشکا شمارا گَوْشان که په وتی زندا پریشان و دلتپرکه مبیّت که 'چې بَوَرین و چې بنوښین؟'، نه په وتی جسم و جانا که 'چې بیوښین؟'. زنده چه وراکا و جسم و جان چه پوښاکا گیشتر نکرزیت؟ (۲۶) آسمانئ بالی مُرگان بچاریت، نه کِشت و نه رُنت و نه اَمبار کنت، بله اَنگت شمئ آسمانی پت آیان وراک و رُوَزیگ دنت. شمئ ارزش و کیمت چه آیان گیشتر نه انت؟ (۲۷) کئ گون پگر و هیالانی زورا وتی زندئ روچان یک ساهته هم گیش کَرْت کنت؟ (۲۸) په پُچ و پوښاکا چیا پریشان ایت؟ گیابانئ گل و پلانی نیمگا دلگوش کنیت، چوَن رُست و رُدوَم کنت. نه زهمته کُشت و نه ریسنت و گوپنت، (۲۹) بله شمارا گَوْشان که سُلیمان بادشاه گون وتی مزین شان و شوکتا اے پلانی همدروشمین پوښاک گورا نبوتگ. (۳۰) او گمباوران! وهده هُدا گیابانئ کاهان اے دثولا زیبا و برهدار کنت که مروچی هست انت و باندا ترونا سوچگ بنت، گرا شمارا چه پیما شرترین پوښاک دنت؟

(۳۱) پمیشکا پریشان و دلتپرکه مبیّت و مگوښیت که 'بارین چه بورین و چه بنوښین؟' یا 'چې بیوښین؟'. دنیائ سجهین هُدانا باورین مردم اے چیزانی رندا تچنت، بله شمئ آسمانی پت زانت که شمارا اے چیز پکار انت. (۳۲) چه هر چیزا پیسر، هُدائ بادشاهی و آییئ راستین راهئ شوهازا بیّت، اے سجهین وت شمارا دئیگ بنت. (۳۳) په باندا تیگین روچا پریشان و پگریگ مبیّت، چیا که باندا، وتی پگرا و ت کنت. مروچیگین جنجال، په مروچیگا بس انت.

ایر جنگ و ایرازگیری

(لوکا ۴۱:۶-۴۲)

(۱) دگران ایر مجنیت و ایراز مگریّت، تانکه شما ایر جنگ مبیّت. (۲) آنچش

که شما دگران ایږ جنیت، همة پیما شما ایږ جنګ بیت و ګون هر کئیل و پیمانهیا
 که بدئییت، ګون هما کئیلا شمارا دئیګ بیت. (۳) چیا وتی براتئ چمئ پیلاشکا
 گندئ، بله وتی چمئ بُندا نگندئ؟ (۴) ترا که بُندئ چما انت، چون وتی براتا
 ګوشت کنئ: 'بل که تئی چمئ پیلاشکا در کنان؟' (۵) او دوپوستین شتکارا!
 پیسرا وتی چمئ بُندا در کن، رندا تئی چم پچ بیت و وتی براتئ چمئ پیلاشکا
 کشت کنئ.

ګچک و تلاهین تنوک

(۶) پاک و پلگارین چیزان ګچګان مدئییت و وتی مرواردان هوګانی دیم
 مپړینیت. چو مبیت که آیان لگتمال بکننت و پر بترنت و شمئ جندا در و دراش
 بکننت.

لوټوکا رسیت

(لوکا ۱۱: ۹-۱۳)

(۷) بلوټیت، شمارا دئیګ بیت. شوهاز بکنیت، در ګیجیت. دروازګا بُګیت، پچ
 بیت. (۸) چیا که هرګس بلوټیت، آیا رسیت. هرګس شوهاز بکننت، در ګیجیت.
 هرګس دروازګا بُګیت، په آیا پچ بیت. (۹) شمئ نیاما چشین پتے هست که اګن
 آییئ چک نان بلوټیت ډوکه بدنئی؟ (۱۰) یا اګن ماهیګ بلوټیت مارے بدنئی؟
 (۱۱) شما که ردکار ایت، انگت وتی چګان شرین چیزانی دئیګ زانیت. ګرا شمئ
 آسمانی پت چینګدر شرتر زانت که وتی لوټوکین چګان وشین چیز بدننت.

تلاهیڼ پرمان

۱۲) پمیشکا، هر کارا گون دگران هما دثولا نیکی بکنیت که لوئیت آ دگه هم گون شما بکننت. شریّت و نیانی گپ و هبر همش انت.

تنکین دروازگ

(لوكا ۱۳: ۲۴)

۱۳) چه تنکین دروازگا بیتریت. چیا که پراهین دروازگ و پراهین راه، گاری و بیگواهیئے نیمگا بارت و بازیئے هما راها زوریت. ۱۴) بله تنک انت آ دروازگ و گران انت آ راه که زندئے نیمگا بارت و اے راهئے رثووک هم کم انت.

درچک و بر

(لوكا ۴۳: ۴۵-۴۴)

۱۵) چه دروگین پیگمبران هزار بیئت. آ، میشئے پوستا گورا کننت و شمئے کرا کایت بله چه بن و بیها دروگین گرک انت. ۱۶) شما چه آیانی کردا آیان پجاه کاریت. چه دنگران انگور و چه دولاک انجیر چنگ بیت؟ ۱۷) شرین درچک، شرین بر و نیبگ کاریت و سلین درچک سلین بر و نیبگ کاریت. ۱۸) شرین درچک، سلین بر آورت نکنت و سلین درچک شرین بر دات نکنت. ۱۹) درچکے که شرین بر نیاریت، گدگ و سوچگ بیت. ۲۰) پمیشکا آیان چه بران پجاه کاریت.

۲۱) هما که منا 'هداوند، هداوند' گوشنت، په آ سجھینان آسمانی بادشاهیئے

دروازگ پَج نبيت، تهنا هما شت کنت که منی آسمانی پتنے واهگ و رزائے سرا کار کنت. (۲۲) وهدے آ رُوچ کئیت بازیڼے منا گوښیت: 'هُداوند، او هُداوند! ما گوڼ تئیی ناما پئیگمبری نکرَتگ؟ گوڼ تئیی ناما چه مردمان جن نَکشتگ آنت و گوڼ تئیی ناما بازیڼ آجَبین کار پِیش نداشتگ؟' (۲۳) گُڙا من آیان راستین گوښان: 'او بدکاران! من هچبر شمارا پَجاه نئیاورَتگ، چه منی دِیما دور بییت.'

زانکاری و نازانتی

(لوکا ۶: ۴۷-۴۹)

(۲۴) پمیشکا، هرکس که منی اے هبران اِشکنت و آیانی سرا کار کنت، هما زانتکار و هوښمندین مردمئے پئیمایا انت که وتی لوگی تَلارئے سرا بست. (۲۵) هئور بوت، هار و هیرُوپ آتک، پور و سیه گواتان گوڼ آ لوگا ډیک وارت، بله لوگ نکیت، چیا که آییئے بُنرد تَلارئے سرا ایړ کنگ بوتگ آت. (۲۶) بله گسے که منی هبران گوښ داریت و آیانی سرا کار نکنت، هما هوږ و گمزانتین مردمئے ډئولا انت که وتی لوگی ریکانی سرا بست. (۲۷) هئور بوت، هار و هیرُوپ آتک، پور و سیه گواتان گوڼ آ لوگا ډیک وارت، لوگ کیت و پهک وئیران بوت.

(۲۸) وهدے ایسایا اے هبر هلاس کرتنت، مردمانی مچی چه آییئے درس و سبگان هئیران بوت و به منتنت، (۲۹) چیا که آبیایا شریئتے زانوگرانی پئیمایا درس ندات، گوڼ واک و اهتیارے تالیمی دات.

گریئے ذره بکشی

(مرکاس ۱: ۴۰-۴۴؛ لوکا ۵: ۱۲-۱۴)

١ وهدے ایسا چه کوها ایر کیت، مردمانی مزنین مچیے آییے رندا گون کیت. ٢ یک مردے که آییا سیه گرے نادرهیا گیتگات ایسائے کرا آتک، آییے پادان کیت و گوشتی: ”او واجه! اگن تنو بلوئے، منا وئش و پلگار کرت کنے.“ ٣ ایسایا دست شهارت، دستی پر مُشت و گوشتی: ”من لوئان، وئش و پلگار بے.“ هما دمانا مرد چه سیه گرا پلگار بوت. ٤ گرا ایسایا گون آییا گوشت: ”هزار بے! هچکسا چه اے هبر و هالا سهیگ مکن، بله برئو، وتا دینی پیشوایا پیش بدار و هما کربانیگا بکن که موسائے شریتا نبیسگ بوتگ، تانکه په آیان گواه و شاهدیے بیت.“

پئوجی آپسرے باور

(لوقا ۷: ۱-۱۰)

٥ وهدے ایسا کپرناهومے شهارا رست، یک رومی پئوجی آپسرے آییے کرا آتک، منتگیری کرت و گوشتی: ٦ ”او واجه! منی هزمتکارین بچک لوگا لنگ و مُنڈ انت و کیتگ، سکین درد و دوران دُچار انت.“ ٧ ایسایا گوشت: ”گرا من کایان، آییا ذراه کنان.“ ٨ پئوجی آپسرا پسئو دات: ”او واجه! من نکرزان که تنو منی لوگا بیائے، تنو تهنا هکم بکن، منی هزمتکار ذراه بیت. ٩ چیا که من هم وتی مسترانی هکمے چیرا آن و منی دستے چیرا هم سپاهیگ هست. اگن گسیا هکم بکنان: ’برئو، آرتوت و اگن گسیا بگوشان: ’بیا، آکیت. اگن وتی هزمتکارا بگوشان: ’اے کارا بکن، آکنت.“ ١٠ وهدے ایسایا اے هبر اشکت، هئیران بوت و گون وتی همراهان گوشتی: ”شمارا راستین گوشان که اسرائیلیانی نیاما هم من چشین مَهرین ستک و باور ندیستگ. ١١ بزانیّت که چه رودراتک و روئندا بازین مردم کاینت و گون ابراهیم، اساک و آکوبا آسمانی بادشاهیے مهمانیا یگین

پرزوڼگه چپ و چاگردا نندنت، (۱۲) بله اے بادشاهيئے چک و اوږادگ دُنا تھاريا
دئور دئيگ بنت. اوږا گريونت و دنتان په دنتان درُشت. (۱۳) گڙا ايسايا گون
پئوجي ايسرا گوشت: ”برئو، انچش که تئیی باور انت، گون تئو هما دئولا بیت.“
آییئ هزمتکارین بچک هما دمانا ذراه بوت.

نادراھانی ذرهبکشی

(مرکاس ۱: ۲۹-۳۴؛ لوکا ۴: ۳۸-۴۱)

(۱۴) وهدے ايسا پترُسے لوگا شت، دیستی پترُسے وسیگ تپیگ انت و نیادئے
سرا وپتگ. (۱۵) ايسايا وتی دست آییئ دستے سرا پر مُشت، تپی سست، آپاد
آتک و ايسائے هزمت کنگا لگت.

(۱۶) بیگاها مردمان بازیڼ جنی گنوک ايسائے کړا آورت، آيا گون وتی یگین
هبرا جن چه آیان کشتنت و سجهین نادراه وش و ذراه کرتنت. (۱۷) اے دئولا
إشئیا نبیئے پیشگوئی پوره و سرجم بوت: « آيا مے نزوری دور کرتنت و
نادراهی برتنت. »

کے ايسائے مرید بوت کنت؟

(لوکا ۹: ۵۷-۶۰)

(۱۸) وهدے ايسايا وتی چپ و چاگردا مردمانی مچی دیست، پرمان دات و
گوشتی: ”بیایت، گورمے دومی نیمگا رنویڼ.“ (۱۹) شریئتے زانوگرے آییئ کړا
آتک و گوشتی: ”او استاد! هر جاہ که تئو رنویئ من تئیی همراه بان.“ (۲۰) ايسايا
گوشت: ”رؤباهان هوڼد و جاگه هست و بالی مُرگان کدوه و کُدام، بله منا که

انسائے چُکَ آن په سرئے اير کنگا هچ جاگه نيست.“ (۲۱) دگه يک مريد يا گوڼ آييا
گوشت: ”او واجه! منا مؤکل بدئے پيسرا رثوان وتی پتا کبر کنان.“ (۲۲) ايسايا
گوشت: ”بيا، منی رندگيريا بکن، بل که مُردگ وتی مُردگان وت کبر و گپن کننت.“

توپانے ايرموش کنگ

(مرکاس ۴: ۳۶-۴۱؛ لوقا ۸: ۲۲-۲۵)

(۲۳) ايسا بوجيگا سوار بوت، مريد هم سوار بوتنت. (۲۴) يک اناگت ثرندين
توپانے بوت و چنول و مئوجان بوجيگ مان رُپت، بله ايسا واب ات. (۲۵) مريد
اييے کرا اتکنت، آگهش کرت و گوشتيش: ”او هداوند! مارا برگين، که اير بُگگی و
مرگی اين.“ (۲۶) گوڼ آيان گوشتي: ”او کمباوران! شمارا چيا ثرسيت؟“ رندا پاد
اتک، گوات و گورمی هکل دانتت و توپان پهک ايرموش بوت. (۲۷) آ سجهين به
منتنت و گوشگا لگنتنت: ”اے چونين مردمے که گوات و چنول هم ايشيے هکما
منتت.“

دو جني گنوکنے ذرهبکشی

(مرکاس ۵: ۱-۱۷؛ لوقا ۸: ۲۶-۳۷)

(۲۸) وهده ايسا مزن گورمئے دومی پهناता، گداريانی سرډگارا رست، گزا دو
مردم که چه کبرستانا در آتکگات، گوڼ آييا دچار کپنتت. آيان جن پر ات و
همينچک وکشی و ثرسناک اتنت که گسيا چه آ راها گوست نکرت. (۲۹) آيان کوگار
کرت و گوشت: ”او هدائے چک! ترا گوڼ ما چه کار انت؟ چه گيشينتگين وهدا
پيسر، په مئے ازاب دئيگا آتکگئے؟“

٣٠ چه آيان كمه گستا و آگستر، هوگاني رمگه چرگا ات. ٣١ گزا پليتئين
 روهان چه ايسايا دزبندي كرت و گوشت: ”اگن تئو مارا چه اے مردمان در كنئ،
 گزا راه دئ كه هوگاني جσμα پترين.“ ٣٢ ايسايا گوڼ آيان گوشت: ”پتريت!“
 نون آ در آتك و هوگاني جσμα پترنت و هوگاني سجھين رمگ چه جُمپا جهلگا اير
 كپانا گورما بگت و مرتنت. ٣٣ گزا هوگاني شوانگ شهرا تتكنت و اے سجھين
 هال و جئي گنوگاني سرگوستش په مردمان رسينت. ٣٤ گزا شهرئ سجھين
 مردم ايسائے چارگا اتكنت و گوڼ آيا دزبندي اش كرت كه آيان سرډگارا يله
 بدنت و برئوت.

لنگ و مُنډين مردئے ذرهبكشي

(مرکاس ۲: ۳-۱۲؛ لوكا ۵: ۱۸-۲۶)

١ ايسا يك بوجيگيا سوار بوت، مزن گورمي گوازينت و وتي جندئ شهرا
 اتك. ٢ همے وهدا لهتين مردما، تهتيئے سرا وپتگين لنگ و مُنډين مردے آيئے
 كرا آورت. وهدے ايسايا آيان سِتک و باور ديست، گوڼ لنگا گوشتي: ”او مني
 چك! دلا مزن كن، تئي گناه بكشگ بوتنت.“ ٣ بله شريتئے لهتين زانوگرا وتي
 دلا گوشت: ”اے مرد كپر كنگا انت.“ ٤ ايسايا آيان دلي هال و هبر زانتنت و
 گوشتي: ”شما چيا وتي دلا پليتئين هئيال كارئ؟“ ٥ كجام هبرئے گوشتگ آسانتر
 انت: ”تئي گناه بكشگ بوتگ انت، يا: ’پاد آ، برئو‘؟“ ٦ بله من پميشكا اے هبر
 كرت تان شما بزانئ، من كه انسانئے چك آن، منا اے دنيايا گناهاني پهل كنگئے
 واك و اھتیار هست.“ پدا گوڼ آ لنگا گوشتي: ”پاد آ، وتي تهٔ و نپادان بزور و
 لوگا برئو.“ ٧ گزا مرد پاد آتك و لوگا شت. ٨ وهدے مردمان اے كار ديست،
 ترستش و هداش ستا كرت و ساژات كه مردمي اينچك واك و اھتیار داتگ انت.

مَتَّائے لَوُڭ

(مَرکاس ۲: ۱۴-۱۷؛ لوکا ۵: ۲۷-۳۲)

۹) اَنچُش که ایسا راها رټوگا اَت، مَتَّا نامین مردے دیستی که سُنګ و مالیات ګرګئے جاګها نِشتګ اَت. ګوَن آییا ګوشتی: ”بیا، منی رَندګیریا بکن!“ مَتَّا پاد اَتک و آییئے همراه بوت. ۱۰) وهدے ایسا مَتَّائے لَوُگا پَرزوَنګئے سرا نِشتګ اَت و وراک ورګا اَت، بازین سُنګی و مالیاتګیر و رَدکار هم اَتک و ورګا ګوَن ایسا و آییئے مریدان هموان بوتنت. ۱۱) وهدے پَریسیان اے دیست ګوَن ایسائے مریدان ګوشتِش: ”چیا شمئے واجه ګوَن سُنګی و ګنھکاران وراک وارت؟“ ۱۲) ایسایا اِشکت و ګوشتی: ”دُراه و سلامتین مردمان داکتر پکار نه اِنَت، نادُراهان داکتر پکار اِنَت.“ ۱۳) بله برئویت و اے هبرئے مانایا در بګیجیت که » من هئیرات و ګربانیګ کنگئے لَوُتوک نه اَن، مِهر و رهمتئے لَوُتوک اَن.“ من په پهریزکاران نثیاتګان، ګنھکارانی لَوُڭ و ګوانک جنګا اَتګګان.

روچګئے بارئوا

(مَرکاس ۲: ۱۸-۲۸؛ لوکا ۵: ۳۳-۳۹)

۱۴) رندا، یهپائے مرید ایسائے کِرا اَتکنت و جُستِش کرت: ”ما و پَریسی روچګ دارین، بله تئی مرید چیا روچګ ندارنت؟“ ۱۵) ایسایا پَسَو دات: ”سالونک که نِشتګ، سور و آروُسئے مهمان سوګی بنت و پُرس دارنت؟ بله اَنچین وهدے کئیت که سالونک چه آیان جتا کنگ بیت، هما وهدا روچګ دارنت. ۱۶) هچګس چه نوکین ګدیا چُنْدے ندریت و کوهنین پَشکا پَچ و پینگ نجت، چیا که نوکین ګدئے پَچ نَز کئیت و کوهنین پَشکا ګیشتر دِریت. ۱۷) همه دُولا، کوهنین زګانی تھا نوکین شراب مان نکنت، اګن چُش بکننت زګ دِرنَت و شراب رچنت و زګ هم

زئوال بنت. نوکین شرابا نوکین زگان مان کننت، تان شراب و زگ، هر دوین بماننت.

جنینے ذرهبکشی و جنگیے زندگ کنگ

(مرکاس ۲۲:۵-۴۳؛ لوکا ۸:۴۱-۵۶)

۱۸ ایسا انگت گوڼ آيان هبر کنگا ات که پرستشگاهئے یک مسترے آتک و آییئے پادان کپت و گوشتی: ”منی جنگ همے ائون مُرتگ، بله بیا وتی دستا آییئے سرا پر مُش، آپدا زندگ بیت.“ ۱۹ ایسا پاد آتک و گوڼ وتی مریدان آییئے همراه بوت.

۲۰ همودا یک جنینے هست ات که دوازده سال ات آییئے هوڼ بند نبوتگ ات. آ چه پُشتی نیمگا آتک و ایسائے کباهئے لمبی دست جت. ۲۱ وتی دلا گوشگا ات: ”اگن ایسائے کباها هم دست پر بکنان، ذراه بان.“ ۲۲ ایسایا چک ترینت و گوشتی: ”او منی جنگ! دلا مزن کن، تئیی سِتک و باورا ترا رگینتگ.“ هما دمانا جنین ذراه بوت.

۲۳ وهده ایسا پرستشگاهئے مسترئے لوگا رست، لهتین مۆتک آروکی دیست و بازیئے پُرسئے سرا زار و پوهار هم کنگا ات. ۲۴ ایسایا گوشت: ”دُنا برئویت، جنگ نمرتگ، بس واب انت.“ بله مردم آییئے هبرانی سرا کلاگ گرگا اتنت. ۲۵ وهده ایسایا مردم چه لوگا دُنا در کرتنت، جنگئے دَستی گپت و جنگ پاد آتک. ۲۶ اے هال، سجهین دمگا تالان بوت.

دو کورئے ذرهبکشی

٢٧) ایسا چه اوډا راه گپت، راها دو کور گوانک جنان آییئ رندا کپت و
 گوشتش: ”او داوود بادشاهئ چک! ترا مئ سرا بزگ بات.“ ٢٨) انچش که ایسا
 لوگا رست، دوین کور آییئ کرا آتکت. ایسایا گون آیان گوشت: ”شمارا باور انت
 که من اے کارا کرت کنان؟“ آیان جواب دات: ”هئو، او هداوند!“ ٢٩) گرا ایسایا
 وتی دست آیانی چمانی سرا پر مشت و گوشتی: ”هما دئولا که شما باور کرتگ،
 گون شما هما دئولا ببیت.“ ٣٠) نون آیانی چم رژنا بوتنت. ایسایا گدن کرت و
 گوشتنت که گون هچکسا اے بارئوا هبر مکنت. ٣١) بله آشتنت و ایسائے نامش
 سجھین دمگا تالان کرت.

گنگیئ ذرهکشی

(لوقا ١١: ١٤-١٥)

٣٢) آیانی رئوگا رند، یک مردے ایسائے کرا آورتش که جئیا گپتگات و گنگ
 ات. ٣٣) انچش که ایسایا جن کشت، گنگ هبر کنگا لگت. سجھین مردم هئیران
 بوتنت و گوشتش: ”چشین کار هچبر اسرائیلا گندگ نبوتگ.“ ٣٤) بله پریسیان
 گوشت: ”اے، گون جنانی سردارئے سروکیا جنان کشتیت.“

کشار و رنوک

٣٥) ایسا سجھین شهر و میتگان شت و کنیسهانی تها مردمی درس و سبک
 دانت، هدائے بادشاهیئ مستاگی شنگ و تالان کرت و هر پیمن نادراهی و
 نزوریان دور کنان ات. ٣٦) آیا که مردمانی مچی دیستنت آیانی سرا بزگی بوت،
 چیا که آبیشپانکین پسانی دئولا، پریشان و بیوس اتنت. ٣٧) گون وتی مریدان

گوشتی: ”کِشَار باز اِنْت بله رُنوک کم“. ٣٨ پمیشکا گُون کِشارئے واهندا دَربندی
بکنیت و بلوئیت که په وتی کِشاران رُنوک دیم بدنت.“

ایسائے دوازدهین هاسین کاسد

(مرکاس ٣: ١٩-١٦؛ ٦: ٨-١١؛ لوکا ٦: ١٤-١٦؛ ٩: ٣-٥؛ ١٠: ٤-١٢)

١ رندا ایسایا وتی دوازدهین هاسین کاسد لوئنت و چنانی در کنگ و هر
ډولین نادره و نِزورین مردمانی ذراه کنگئے واک و اهتیار دانت. ٢ آ
دوازدهین کاسدانی نام اِش اِنْت: پیسرا، شَمون که پترُس هم گوشگ بیت و آیئے
برات اُندریاس، رندا زبديے چک، آکوب و آیئے برات یوهنا، ٣ پیلپس،
برتولوما، توما و مالیاتگیرین مئا، هَلپیے چک آکوب، تدا، ٤ سَرَمچارین شَمون
و یهودا اِسگریوتی، هما که رندا ایسایا دُرؤهگی و دژمنانی دستا دئیگی ات.

٥ ایسایا وتی اے دوازدهین کاسد رنوان دات، کَدَن کرت و گوشتنت: ”
درکئومانی گورا مرئویت، آ شهران هم مرئویت که اودا سامری جهمند اِنْت، ٦
بله بنی اِسراییلیانی کِرا برئویت که آ گارین میشانی ډئولا اِنْت.“ ٧ گوشتی:
”هر جاه که رئویت، اے مستاگا سر بکنیت که آسمانی بادشاهی نَزیک اِنْت. ٨
نادرهان ذراه، مُردگان زندگ، گریان پاک و سلّه بکنیت و چه مردمان چنان در
بکنیت. شمارا مپتا رستگ، مپتا هم بدئییت. ٩ وتی لانکبدانی تها سُهر و نگره
و رُود مان مکنیت. ١٠ په وتی سات و سپرا تورگ و پیلک مزوریت و نه دو
جامگ، نه چئوٹ و سواس و نه آسا و دزلٹ، چیا که کار کنوک وتی مُزئے هکدار
اِنْت. ١١ وهده شهر یا میتگیا رئویت، گرا انچین مردمے شوهاز بکنیت که شمئے
مهمان کنگئے لاهک ببیت و تان رُکست نبیت هماییے کِرا بداریت. ١٢ وهده

لَوگیا رُئویت، دُرُوت و دَرَهبات بگوشیت و په آ لَوگا سُهَل و ایمنی بلوئیت. (۱۳)
 اگن آ لَوگ کرزیت، گُږا شمئے ایمنیے واهگ په آییا رسیت و اگن نکرزیت، شمئے
 اے واهگ پدا په شما پَر تریت. (۱۴) اگن گسے شمارا و شاتک نکنت یا شمئے هبران
 گوَش نداریت، آ لَوگ یا شَهرَا بَلِیت و یله کنگئے وهدا، وتی پادانی دَنز و هاکان
 هموډا بچنډیت و بتکینیت. (۱۵) شمارا راستین گُوشان، جُست و پُرسئے روچا،
 سُدوم و گُمورَهئے مردمانی سِزا چه آ شهرئے مردمانی سِزا و آزابا آسانتر و کمتر
 بیت.

آ که سگيان سگيت، رگيت

(مرکاس ۱۱:۱۳-۱۳؛ لوکا ۱۲:۲۱-۱۷)

(۱۶) گوَش داریت! من شمارا رُئوان کنان، بله شما انچَش بیت که گرکانی نیاما
 پَس. پمیشکا مارانی دُولا هُږار و کپودرانی دُولا ساده بییت. (۱۷) چه مردمان
 هُږار بیت، آ شمارا گرایننت و هکدیوانان برنت، وتی کنیسهانی تها شمارا شلاک و
 هییزان جنت. (۱۸) په منیگی هاکم و بادشاهانی دِیما پيش کنگ بیت، گُږا شمارا
 شَرین موْهے رَسیت که آیانی و درکنومانی دِیما په من گواهی بدئیت. (۱۹) آ
 وهدان که شما اوډا برگ بیت، دلا پریشان مبییت که 'چه بگوشین' یا 'چون پَسو
 بدئین'، چیا که هرچه اوډا شمارا گوشگی بیت، هما وهدا شمارا رسیت. (۲۰) آ
 وهدا هبر کنوک شما نبیت، شمئے آسمانی پتئے روهِ شمئے زبانا هبر کنت.

(۲۱) برات وتی براتا دُرُوهیت و کوشارینیت و پت وتی چُگا، چُک چه وتی پت
 و ماتا یاگی بنت و آیان کوشاریننت. (۲۲) سَجَهِین مردم، په منی نامئے سَوَبا چه
 شما نَپرَت کنت. بله هما که تان آهرا سگيان سگيت، آ رگيت. (۲۳) وهدے شمارا
 یک شهریا آزار رسیننت گُږا بتچییت و دگه شهریا برئویت. شمارا راستین گُوشان،

تانکه شما اِسراييلے سجھين شهران سر بيټ، من که انسانے چک آن، پيسرا کايان.

(۲۴) نه شاگرد چه وتی استاد مستر بیت و نه گلام چه وتی هدايندا. (۲۵)
شاگردا همينچک بس انت که وتی استادے پئما بيټ و گلام وتی هدايندے
پئما. وهده لوگے هدايندش بلزبول گوشتگ، گزا لوگے اے دگه مردمان آلم
بدترين نام پر بندنت.

راستی چير دئيگ نيت

(لوقا ۱۲: ۹-۲)

(۲۶) شما چه آ مردمان مټرسيټ، چيا که هچ چشين چيرين چيرے نيست که
زاهر و پدر مبيت و هچ چشين رازے نيست که آشکار و ديمدرا مبيت. (۲۷) هما
هبران که من گون شما شيے تهاریا گوشان، شما آ هبران روچے رزنایيا بگوشيټ،
هما هبر که هلوتا شمے گوشان گوشگ بنت، آ هبران لوگ و بانانی سرا بگوشيټ و
جار جنيت. (۲۸) چه آيان مټرسيټ که جسم و جانا کشت کننت، بله ساه و ارواها
کشت کننت، چه همایيا بټرسيټ که جسم و جان و ساه و ارواه، دوينان دوزها
دور دات و بيران کرټ کننت. (۲۹) دو جنجشک په يک پئيسها بها نيت؟ بله انگت
چه آيان يگے هم به شمے آسمانی پتے زانگا زمينا نکپيت. (۳۰) هدايا شمے
سرے مودانی حساب هم گون انت. (۳۱) پميشکا مټرسيټ، شمے گدر و ارزش چه
سجھين جنجشکان گيشتر انت. (۳۲) هرگس مردمانی ديما منا بمټيت، من هم وتی
آسمانی پتے ديما آيا مټان، (۳۳) بله هرگس مردمانی ديما منا ممټيت، من هم
وتی آسمانی پتے ديما آيا نمټان.

هک و ناهکئے گیشینگا آتکگان

(لوکا ۱۲: ۵۱-۵۳؛ ۲۶-۲۷؛ ۳۳: ۱۷)

۳۴ گمان مکنیت که من دنیا یا تپاکی و سُهله آرگا آتکگان، په سُهله و تپاکیا
نئیاتکگان، گوَن زهمیا آتکگان. ۳۵ چیا که من آتکگان تان پت و چکئے نیاما، مات
و جنگئے نیاما، نشار و وسیگئے نیاما ناتپاکی بیاران، ۳۶ بزان هرگسئے دژمن
آییئے وتی مردم بنت. ۳۷ گسیا که وتی پت و مات چه من دوست تر بنت، آ منا
نکرزیت و گسیا که وتی بچک و جنگ چه من دوست تر بنت، آ هم منا نکرزیت.
۳۸ گسے که وتی سلیبا بډا مکت و منی همراه مبیث، آ هم منا نکرزیت. ۳۹ چیا
که، اگن گسے وتی ساهئے دارگئے جُهدا بکت، آیا باهیئیت، بله گسے که په منیگی
وتی ساهبا باهیئیت، آیا رگیئیت.

۴۰ هرگس شمارا و شاتک بگوشیت و شرپ بدنت، منا شرپ دنت و هما که منا
شرپ دنت، آ همایا شرپ دنت که منا راهی داتگ. ۴۱ اگن گسے پیگمبری
پمیشکا و شاتک کنت و شرپ دنت که آ هُدائے راه داتگین انت، آیا پیگمبریئے مُز
رسیت. همه دئولا، گسے که پهریزکار و راستین مردمیا په آییئے پهریزکاریا شرپ
بدنت، آیا هم پهریزکارین مردمیئے مُز رسیت. ۴۲ اگن گسے چه اے کسانکین
مریدان یگیا پمیشکا تاسے آپ دنت که منی مرید انت، اَلَم بزانیث که آیا وتی مُز
رسیت.

۱ وتی دوازدهین مریدانی تالیم دئیگا رند، ایسا چه اوډا در آتک و په درس
و سبک دئیگ و واز کنگا آیانی شهران شت.

ایسا و پاکشودوکین یهیا

۲) وهدے پاکشودوکین یهیا، بندیجاها چه ایسا مسیههے کاران سهیگ بوت،
 وتی مریدی راه دانت ۳) که چه آییَا جُست بکننت: ”بارین، تئو هما ائے که
 آیگی آت، یا په دگریا رهچار بیین؟“ ۴) ایسایا پَسئو دانت: ”هرچه که شما
 اشکنگ و گندگا ایت، برئویت یهیا یا سهیگ کنیت: ۵) کور گندگ و منیم کنگا
 انت، لنگ ترگ و راه رئوگا انت، گری پاک و پلگار بییگا انت، گر اشکنگا انت، مُردگ
 زندگ بییگا انت و بزگ و نیزگارن و شین مستاک سر بییگا انت. ۶) بهتاور هما
 انت که منی کارانی گندگا نکل موارت و ملکشیت.“

یهیائے بارئوا

۷) وهدے یهیائے کاسد در کپت و شتنت، ایسا گون مردمان یهیائے بارئوا گپ
 و ثران کنگا لگت: ”چونین چیزئیے چارگا گیابانا شتگیت؟ کلم و کاشے دیلیئے
 چارگا که گون گواتے کشگا اے دیم و آ دیم شیک وارت؟ ۸) اگن نه، گزا چونین
 چیزئیے چارگا شتگیت؟ انچین مردئیے چارگا شتگیت که نرم و نازرکین پوشاکی
 گورا ات؟ آ مردم که نازرکین پوشاکی گورا کننت، بادشاهی گلات و ماژیان نندوک
 انت. ۹) گزا اودا شما چونین چیزئیے چارگا شتگیت؟ پییگمبریئے چارگا؟ هئو،
 شمارا گوشان که یهیا چه پییگمبریئا هم مستر انت. ۱۰) آ هما انت که آییئے بارئوا
 نبیسگ بوتگ:

» بچار، من وتی کاسدا چه تئو پیسر راه دئیان که آ، تئیی راها تچک و تئیار
 کنت.«

١١) شمارا راستين گوسان که هچ ماتا پاکشودوکين يهيائے وړين بيمئين چکے نياورتگ. بله اسماني بادشاهيا، هما که چه سجھينان گستر انت، آچه يهيايا هم مستر انت. ١٢) چه پاکشودوکين يهيائے وهدا بگر تان انون، هدائے اسماني بادشاهي گون زوراکی ديم رنوان انت و زورمند آيا په زورے وتيگي کنت. ١٣) سجھين نبیان و توراتا، تان يهيائے زمانگا وتي پيشگووي کرتگان. ١٤) اگن شما په منگا تيار ايت، بزانيت يهيا هما الياس نبی انت که آيگی ات. ١٥) هرگسا گوش پر، بشکنت.

١٦) اے زمانگے مردمان کي همدرور بکنان که آ، کي دولا انت؟ آ، هما چکانی پيما انت که بازارا نشتگان انت و آدگه چکان گوانک جننت و گوشنت: ١٧) 'ما په شما نل و کلم ساز کرت، بله شما ناچ و شهب نگيت، ما په شما موتک اورت، بله شما ارسے نريتك.' ١٨) يهيا آتکگ، نه نان وارت و نه شراب نوشيت، گوشنت: 'جني پر انت،' ١٩) بله انسانے چک آتکگ، وارت و نوشيت، گوشنت: 'لاپی و شرايے، مالياتگير و گنهکارانی سنگت انت.' بله هکمت و زانت چه کار و کردا زاهر بيت.

ايسائے بژن

(لوقا ١٠: ١٣-١٥)

٢٠) گرا ايسا هما شهر و مردمانی مياريج کنگا لگت که وتي گيشترين اجبين کاری هما شهران کرتگان انت، چيا که آيان چه وتي بدین کاران توبه نکرتگان. ٢١) "بژن و اپسوز په شما، او گرازينے مردمان! بژن و اپسوز په شما، او بئيت سئيدائے مردمان! هما مؤجزه و اجکايی که من شمے نياما پيش داشتگان انت، اگن سور و سئيدونے شهران پيش بداشتیننت، گرا اودے مردمان هما وهدا وتي

ګناهانی پشومانۍ پوښاک ګورا کرتګات و پُرانی سرا نشتګاتنت. (۲۲) باور
کنیت، جُست و پُرسۍ رُوچا سور و سیدونۍ مردمانی سزا چه شمۍ سزا و آزابا
آسانتر و کمتر بیت. (۲۳) او ګېرناهومۍ مردمان! شما چست کنگ و آسمانا برگ
بیت؟ هچېر! مُردګانی جهان سَرشکون بیت. چیا که هما مؤجزه و اچګایی که په
تئو پېش دارګ بوتنت، اګن سُدومۍ شهرا بېوتیننت، آ شهر تان رُوچ مروچيګا
منتګات. (۲۴) باور کنیت، جُست و پُرسۍ رُوچا سُدومۍ مردمانی سزا چه شمۍ
سزا و آزابا آسانتر و کمتر بیت.

ایسائے جگ

(لوقا ۱۰: ۲۱-۲۲)

(۲۵) آ وهدا ایسایا گوشت: ”او منی پت، زمین و آسمانۍ هُدا بند! ترا ستا کنان
و ساږایان که تئو اے راز و هېر چه زانتکار و هوښمندان چیر دانتت و کوډکانی
سرا پدَر کرتنت. (۲۶) او منی پت! تئو چه وتی رزا و واهګا اے دئولا کرت. (۲۷)
سجھین چیز، پتا منی دستا داتګانت. ابید چه پتا، هچګس چکا نزانن. همۍ دئولا،
دګه هچګس پتا نزانن، ابید چه چکا و هما مردمان که چک بلوئیت پتا په آیان
پدَر بکنت.

(۲۸) او سرین پُرشتګین زهمت ګشان! دیم په من بیایت، من وت شمارا آرام و
آسودګی بکشان. (۲۹) منی جګا بدّا کنیت، چه من هیل بګریت، که من نرمدل و
بیکبر آن. ګرا شمارا آرام و آسودګی رَسیت. (۳۰) چیا که منی جګ آسان و منی بار
سُبک انت.

ایسا شَبْتۍ و اجه و واهند انت

① یک رندے، شَبَتَّے رُوچا ایسا چه گندمی کِشاران گوزگا ات. آییئے مرید
 شدیگ آنت و کِشارے هوشگان سِندگ و ورگا لگنت. ② پَریسیان که دیست
 گون ایسیا گوشتش: ”بچار! تئی مرید انچین کار کنت که شَبَتَّے رُوچا رئا
 نه انت.“ ③ پَسئوی دات: ”زانا، شما نئوانتگ، وهده داوود و آییئے همراه شدیگ
 بوتنت، داوودا چه کرت؟“ ④ هُدائے پاکین لوگا شت، هُدائے ناما هئیراتی و
 پاکونڈین نگی وارتنت که آیانی ورگ نه په آییئا رئا ات و نه په آییئے همراهان،
 تنها په دینی پیشوایان رئا ات. ⑤ شَریتا اے هم نئوانتگو که مزنین
 پرستشگاهئے تھا، دینی پیشوا شَبَتَّے بیهرمتیا کنت بله انگت بیمیار زانگ و
 لیگگ بنت؟ ⑥ من گون شما گوشان که ادا چه مزنین پرستشگاها هم مسترینے
 هست انت. ⑦ اگن شما اے هبرئے مانا بزانتین که گوشیت: » من هئیرات و
 گربانیگ کنگئے لوٹوک نه آن، مَهر و رهمتئے لوٹوک آن،« گزا شما آ مردم مئیارِیگ
 نکرتگ آنت که بیمیار انت. ⑧ بزانیٔ من که انسانئے چک آن، شَبَتَّے رُوچئے
 واهند آن.

مُنڈین مردیئے دره بکشی

⑨ چه اودا دیما رئاوان، ایسا آیانی گنيسها شت. ⑩ اودا مردے هست ات که
 دستی هُشک و مُنڈ ات. لهتینا په بڈ و بُهتام جنگئے نیمونا چه ایسیا جُست کرت:
 ”شَبَتَّے رُوچا کسِیئے دُراه کنگ رئا انت یا نه؟“ ⑪ گون آیان گوشتی: ”اگن چه
 شما کسِیا میشه هست و شَبَتَّے رُوچا چاتیا بکپیت، هما دمانا میشا چه چاتا در
 نکنت؟“ ⑫ انسانئے آرزش چه میشا باز گیشتر انت. پمیشکا شَبَتَّے رُوچا نیکی

کنگ رثوا انت. (۱۳) نون گوڼ آ مردا گوشتی: ”دستا شهار دئے.“ آييا دست شهار
 دات و دومی دستے ڈئولا وښ و ذراه بوت. (۱۴) بله پریسی ڈنا شتنت و په
 ایسائے کوشارینگا شئور و سلاهش کرت.

هډائے گچین کرتگین

(۱۵) وهډے ایسایا آیانی دلے اے هبر زانت، چه اوډا در کپت. بازیڼے آییے پدا
 رثوان بوت و آیانی نیاما هرگس که نادره ات، سجھینی ذراه کرتنت. (۱۶) گډنی
 کرتنت و گوشتی: ”گوڼ گسا مگوشت من کئے آن.“ (۱۷) اے ڈئول پمیشکا بوت
 که ایشیا نبیے گوشتگین هبر سرجم بیت:

(۱۸) « اے منی هزمتکار انت که من گچین کرتگ،»

« منا سک دوست انت و من چه ایشیا باز وښ و رزا آن،»

« من وتی روا ایشیے سرا ایږ گیجان،»

« درکئومانی نیاما اے هزمتکار منی انساپ و دادرسیے جارا
 پریڼیت.»

(۱۹) « نه جنگ و مژ کنت و نه جاک و کوگار و»

« نه گسے دمک و بازاران آییے تئوارا اشکنت،»

(۲۰) « نه که نزور و نوهکین کلم و کاشا پرؤشیت و»

« نه مرمړانکین چراگا کُشیت،»

« تان هما وهدا که انساپ و دادرسیا سوږین » و کامیاب بکنت.

۲۱ « په دنیائے کئومان آییئے نام مزنیئ اُمیتے بیت. »

ایسا و بلزبول

(مرکاس ۳: ۲۰-۳۰؛ لوکا ۱۱: ۱۴-۲۳؛ ۱۲: ۱۰)

۲۲ هما وهدا مردمان ایسائے گورا یک جنی گنوکے آورت. آ، کور و گنگ ات.

ایسایا ذراه کرت و آگندگ و هبر کنگا لگت. ۲۳ سجھین مردم په هیرانی و به مانگی گوشگا لگنت: ”چش بوت کنت که اے داوود بادشاهے چک و او بادگ انت؟!“ ۲۴ بله وهدے پریسیان اے هبر اشکت، گوشتش: ”اے، گون جنانی

سردار بلزبولے سروکیا جنان کشیت.“ ۲۵ ایسایا آیانی اے هیال زانت و گون آیان گوشتی: ”هر ملکیا که ناتپاکی بکیت، آ ملک گار و زئوال بیت و هر شهرے یا لوگے بهر و بانگ ببیت، برجاه نمایت. ۲۶ اگن شیتان وت شیتانا در بکنت، بزان

گون وتی چندا جنگ انت. گزا آییئے بادشاهی چون برجاه مانیت؟ ۲۷ اگن من گون بلزبولے سروکیا جنان در کنان، گزا شمئے جندئے چک و مرید گون کئی زور و واکا جنان در کنت؟ اے پیما، شمئے مرید وت شمارا میاریگ کنت. ۲۸ بله

اگن من گون هدائے روها جنان در کنان، بزانیئ که هدائے بادشاهی شمئے نیاما رستگ. ۲۹ یا چون بوت کنت، گسے زوراوړین مردمیئے لوگا پئتریت و آییئے مال و ملکتا پل و پانچ بکنت، تان پیسرا آ زوراوړین مردا مگیپت و مبدیت؟ گزا آییئے لوگا پل و پانچ کرت کنت. ۳۰ گسے که منی همراه و دوزواه نه انت، آ منی بدواه انت، گسے که مچ و یکجاه کنگا گون من هوړ نه انت، آ شنگ و شانگ و تک و پرک کنت.

٣١ پمیشکا شمارا گوشان که هر گناه و کُپر، بکشگ و پهل کنگ بیت، بله هدائے پاکین روھئے بارئوا سلین هبر و کُپر، پهل کنگ نبیت. ٣٢ هرگس انسانے چکئے بارئوا سلین هبرے بکنت بکشگ بیت، بله آ که پاکین روھئے بارئوا سلین هبرے بگوشیت، نه اے دنیايا پهل کنگ بیت و نه آیوکین دنیايا.

درچک و بر

(مّا ١٧:٧-١٨؛ لوكا ٤٣:٦-٤٥)

٣٣ اگن شرین بر و نیبگ لوئیت، باید انت درچک شرینے ببیت، بدین درچک بدین بر و نیبگ دنت، هر درچک چه آیئے برا زانگ بیت. ٣٤ او سیه مارزادگان! شما که وت سل و ردکار ایت، چون شرین هبر کرت کنیت؟ چیا که هرچه مردمے دلا ببیت، هما چه آیئے دپا در کنیت. ٣٥ شرین مردم چه شرین گنج و هزانگا شرین چیز در کنت و سلین مردم چه سلین هزانگا، سلین چیز. ٣٦ شمارا گوشان که جست و پرسے روچا مردمان وتی هر مپت و ناهودگین هبرے حساب دئیگی انت. ٣٧ چیا که تئی هبر انت که ترا بیئمیار کنت و تئی هبر انت که ترا میاربار کنت.

نشانیه لوئگ

(مرکاس ١١:٨-١٢؛ لوكا ٢٩:١١-٣٢)

٣٨ گزا لهتین پریسی و شریتے زانوگرا گون آيا گوشت: ”او استاد! ما چه تنو نشانیه گندگ لوئین.“ ٣٩ ایسایا آیانی پسئوا گوشت: ”شر و زنهکارین نسل و پدریچ، نشانی لوئیت، بله یونس نبیے نشانیا ابید، دگه هچ نشانیه آیان دئیگ

نبيت. (۴۰) انچس كه يونس تان سئ روچ و سئ شپا ټوهين ماهيگئ لاپا ات،
 همئ پئما انسائ چك تان سئ روچ و سئ شپا زمينئ لاپا بيت. (۴۱) جست و
 پرسئ روچا، نئينوائئ مردم گون اء زمانگئ مردمان هوريگا پاد كاينت و آيان
 مئاريگ كنت، چيا كه آيان يونسئ ڏاه و هژارباشئ سرا تئوبه كرت. بله نون چه
 يونس مسترينئ ادا انت. (۴۲) جست و پرسئ روچا، سبائئ ملكه گون اء زمانگئ
 مردمان هوريگا پاد كئيت و آيان مئاريگ كنت، چيا كه سبائئ ملكه چه دنياي آ
 دستا آت ك تان سئيمانئ هكمتا بشكنت. بله نون چه سئيماننا مسترينئ ادا انت.

وئرانين كلات

(لوكا ۱۱: ۲۴-۲۶)

(۴۳) وهده چئ چه كسيآ در كئيت، گزا گيابانان رئوت تان په وتي آرامي و
 آسودگيا، جاهئ شوهاز بكنت، بله چشين جاگه نرسيتي. (۴۴) گزا گوشيت: 'چه
 اوډا كه در آتكان، پدا هموډا رئوان.' وهده پر ترئيت و گنديت كه آلوگ هورك و
 هاليگ، رپتگ و ساپ و سلئ انت، (۴۵) گزا رئوت و چه وت دگه هپت سلتريين جن
 گون وت كاريت. آ سجهين، هوريگا اوډا رئونت و ارد و بنگ كنت. اء ډولا، آ
 مردمئ آسر و آكبت چه پيسريگينا انگت بدتر بيت. اء بدكارين نسلئ هال هم
 همئ پئما بيت.

ايسائے مات و برات

(مرکاس ۳: ۳۱-۳۵؛ لوكا ۸: ۱۹-۲۱)

(۴۶) ايسا انگت گون مردمان هبرا ات كه آيئئ مات و برات آت و ډنا
 اوشتانت. آيان گون ايسايا هبر كنكي ات. (۴۷) گزا يگيا ايسا سهيگ كرت كه

”تئی مات و برات دُنا اؤشتاتگ آنت، گۆن تئو هبر کنگ لوئنت.“ (۴۸) ایسایا پَسئو دات: ”منی مات کئے انت و منی برات کئے؟“ (۴۹) پدا آییا وتی مریدانی نیمگا دست شهار دات و گوشت: ”اش آنت منی مات و برات.“ (۵۰) هرگس که منی آسمانی پتئے واهگ و رزائے سرا کار کنت، منی برات، منی مات و گهار هما انت.“

تْهم چَندگئے مِسال

(مَركاس ۹:۱-۹:۴؛ لوكا ۸:۴-۸:۸)

(۱) هما روچا، ایسا چه لوگا در آتک و مَزَن گورمئے کِرا شت و نِشت. (۲) بله مردمانی انچین مزنین مُچِیے آییئے گورا آتک که آ بوجیگیا سوار بوت. سَجْهین مردم گورمئے تئیا با اؤشتاتگ آنت. (۳) گزا آییا مردم گۆن درور و مِسالان بازین درس و سَبکے داتنت. گوشتی: ”یک دِهکانه په تْهمئے چَندگا شت، (۴) تْهمانی چَندگئے وهدا کَمکے تْهم راهئے سرا رتک و بالی مُرگان چت و وارنت. (۵) کَمے تْهم دُل و دُوکانی سرا رتک که اودا هاک کَم آت، پمیشکا زوت رُست و سبز بوتنت، چیا که دگار تلگ آت. (۶) بله چه روچئے ثرندین گرمیا گیمرت و هُشک بوتنت، چیا که آیانی ریشگ و وندال زمینا جُهل نشتگ آنت. (۷) کَمے تْهم شِر و چرگانی تها هم رتک و شِران آیانی رُست و رُدوم داشت. (۸) دگه کَمے تْهم، شِرین زمینا رتک، رُست و برش کرت، جاهے سَد سَری، جاهے شست سَری و جاهے سی سَری. (۹) هرگسا گوش پر، بَشکنت.“

هَدائے بادشاهیئے راز

(مَركاس ۱۰:۴-۱۰:۱۲؛ لوكا ۹:۸-۹:۱۰)

١٠) نون مرید آییئے کِرا آتکنت و جُسْتش کرت: ”چیا تئو گؤن مردمان په درور و مسال هبر کنئے؟“ ١١) آیانی پَسئوا گوشتی: ”هُدایا اے زانت شمارا داتگ که آسمانی بادشاهیئے رازان سرید بیټ، بله آدگه مردمانا نداتگی. ١٢) هماییا که چیزه هست، گیشتر دئیگ بیت، تانکه آییا باز بیټ، بله کسِیا که نیست، هما که هست اِنټی هم پچ گرگ بیت. ١٣) پمیشکا من په درور و مسال گؤن آیان هبر کنان که آیانی چمان میم هست بله نگدنت، گویش پچ آنت بله نه اِشکننت و سرکچ هم نئورنت. ١٤) اِشیا نبیئے پیشگوئی اے مردمانی بارئوا راست و سرجم بیت که گوشت:

« گؤن گویشان اِشکنیت، بله سرکچ نئوریت،»

« گؤن چمان چاریت، بله نگدیت،»

١٥) « چیا که اے کئوم سِنگدل بوتگ،»

« گویش گران آنت،»

« آیان وتی چم بستگ آنت»

« چؤ مبیټ آیانی چم بگدنت،»

« آیانی گویش اِشکننت،»

« آیانی دل بزانت و سرید ببت و»

« منی نیمگا پر بترنت»

« که من آیان ذراه بکنان.»

١٦) بله شمئے چم بَہتاوړ اَنټ که گندنت و شمئے گوښ اِشکننت. ١٧) شمارا راستيَن گوښان، بازيَن پئيگمېر و پھريَزکاريَن مردمانی واهگ بوتگ که هرچے شما گندگا ايت آيان هم بديستين، بله نديستش و هرچے که شما اِشکنگا ايت آيان هم بشکتين بله نه اِشکتش.

تھم چنډگئے مسالے مکسد

(مرکاس ۴: ۱۳-۲۰؛ لوکا ۸: ۱۱-۱۵)

١٨) نون تھم چنډگئے مسالے مکسد و مانایا گوښ بداریت. ١٩) وهدے گسے هُدائے بادشاهیئے هبرا اِشکننت، بله سَرکچ نوارت، گُرا شئیتان کئیت و هرچے که آییئے دلا کِشگ بوتگ در کنت و بارت. اِش اَت راهئے سرا رتکگین تهمانی مسالے مانا. ٢٠) آتھم که ډل و ډوکانی سرا رتکنت، هما مردمئے مسال اِنټ که هُدائے هبرا اِشکننت و هما دمانا په گل و شادهی مئیت، ٢١) بله په اے سئوبا که ریشگ و وَندالی نجتگ، هُدائے هبر آییئے دلا، تان دیرا نمانیت و جاگه نکنت. وهدے هُدائے گال و هبرانی سئوبا سکي و آزارے برسیتی، هما دمانا چه راها ئگلیت و کپیت. ٢٢) آتھم که شَر و ډنگرانی تها رتکنت، هما مردمئے مسال اِنټ که هُدائے هبرا گوښ داریت، بله دنیایی پريشانی و مال و زَرئے هرس و جوپه، آييا رَد دئینت و نئیلنت هُدائے هبر سبز بتریت و بر و برورد بدنت. ٢٣) آتھم که شَرین زمینا رتکنت هما مردمئے مسال اِنټ که هُدائے هبرا گوښ داریت و سرید بیت و بر و برورد دنت، بازيَن سَد سري، بازيَن شست سري و بازيَن سى سري.

زهریچکئے مسال

٢٤) ایسایا په آيان دگه مسالے آورت و گوشت: ”آسمانی بادشاهی، هما مردمئے پئیم اِنټ که وتی ډگارا شَرین تهمی کشتگات، ٢٥) بله وهدے مردم

وپتگ و واب آنت، آیئے دژمنے آتک و گندمے کِشتگین دگارا زهریچک و بری
 کاہئے تهمی ریټک و شت. (۲۶) وهدے گندم رُستنت و هوْشگش آورت، کاه و
 زهریچک هم رُست و مزن بوتنت. (۲۷) نون نوکر آتکنت و گوْن وتی هدا بُندا
 گوْشتش: 'او واجه! تنو وتی دگارا شَرین تهم نکِشتگات؟ گڑا اے زهریچک و بری
 کاه چه کجا آتکنت؟' (۲۸) گوْشتی: 'دژمنیا اے کار کرتگ.' نوکران جُست کرت:
 'تنو لوْئے ما برئوین آیان بگوْجین؟' (۲۹) پَسئوی دات: 'نه، چوْ مبيت که کاه و
 زهریچکانی گوْجگئے وهدا گندم هم در کنگ بنت. (۳۰) تان رُنگئے وهدا بلی
 هوْریگا رُدت، رُنگئے وهدا گوْن روْنکاران گوْشان: "پیسرا زهریچکان یکراه و په
 سوْچگا گرامبند بکنیت، رندا گندمان منی اَمبارا بلیت."'

کِستَرین تهمئے مِسال

(مرکاس ۴: ۳۰-۳۲؛ لوکا ۱۳: ۱۸-۱۹)

(۳۱) ایسایا گوْن آیان دگه مِسالے جت و گوْشت: "آسمانی بادشاهی، ٹیلکاہئے
 تهمئے ڈئولا انت، که گسیا زرت و وتی دگارا کِشت. (۳۲) ثرے بلی آیئے دانگ چه
 اے دگه تهمان کِستر انت، بله وهدے رُدت چه اے دگه سبزگان بُرزتر، درچکئے
 ڈئولا بیت و بالی مُرگ آیئے تاک و ٹالانی چیرا کُدوْه و کُدام بندنت."

همیرئے مِسال

(لوکا ۱۳: ۲۰-۲۱)

(۳۳) رندا دگه مِسالے آورتی: "آسمانی بادشاهی، هما همیرئے پیما انت که
 جنینیا زرت و گوْن بازین آرتیا هئوار کرت و کم کما سَجھین آرت گوات گیت و
 همیر بوت."

٣٤) ايسايا په مردمان سجهين هبر، مسال و دروراني تها گوشنت، به درور و
 مسالان هچ هبري نكرت، ٣٥) تان پئيگمبړئ اے هبر سرجم بيت كه گوشيت: »
 ”من گون مسال و دروران وتي زبانا پچ كنان و گون آيان انچين هبر كنان كه چه
 دنياي پيدائشا بگر تان انگت، چير و انديم بوتگ انت.“

زهرچكئ مسالئ مانا

٣٦) رندا ايسايا مردم اشتنت و لوگا شت، اودا مرید آيئو گورا اتكنت و
 گوشتش: ”مارا دگارئ بري كاھ و زهرچكئ مسالئ مانايا سرپد كن.“ ٣٧)
 گوشتي: ”هما كه شرين تهم كشيت، انسانئ چك انت. ٣٨) دگار دنيا انت، شرين
 تهم آسماني بادشاهيئ چك انت، زهرچكئ تهم شيتانئ چك انت، ٣٩) هما
 دژمن كه تهمي دگارا ريتكنت، شيتان انت، كشارئ روئو وهد، اهرتئ روچ انت
 و كشارئ رنوگ، پريشتگ انت. ٤٠) انچش كه زهرچك مچ كنگ و آسا سوچگ
 بنت، اهرتئ روچا هم همے دئولا بيت. ٤١) انسانئ چك، وتي پريشتگان راه دنت
 تان سجهين بدكاران و آيان كه دگران رد دئينت يكجاھ بكننت و چه آيئو
 بادشاهيا در بكننت. ٤٢) آيان آسے كورھا دئور دئينت كه اودا گريوگ و دنتان په
 دنتان درشگ بيت. ٤٣) آ وهدا نيگ و پھريزكارين مردم، وتي پتے بادشاهيا
 روچے پئما درپشت. هرگسا گوش پر، بشكنت.“

آسماني بادشاهيئ دگه سئ مسال

٤٤) ”آسماني بادشاهي، هما گنج و هزانگے پئما انت كه دگاريآ چير دئيگ
 بوتگ. وهدے اناگت كسيآ در گيتك، آيا چير دنت و پدا په گل و شادهي رنوت و
 وتي سجهين مال و مديا بها كنت و هما دگارا په بها زوريت.

٤٥) هـمـے ڈـڼـولا، آسـمـانـی بادشاهـی، سـڼـوداگرئـے پـيـما اـنـت کـه ڈـڼـولـداريـن مـروارد شوهاز کنت. ٤٦) وهـدـے آيـا سـگـيـن گـران کيـمـتـيـن مـرواردـے دسـتا کـيـت، گـڙا رـڼـوت و وـتـی سـجـهـيـن هـسـت و نـيـسـتا بـها کـنـت و هـما مـرواردـا گـيـت.

٤٧) هـمـے ڈـڼـولا آسـمـانـی بادشاهـی، يـگـ دـام و ماـهـوړـيـے ڈـڼـولا اـنـت کـه گـورما دئورۍ دئينت و هر پئيمپن ماهيگ گرت. ٤٨) وهـدـے دـام چـه ماـهـيـگا پـږ بـيـت، چـه گـورما ڈـڼـ درۍ کـنـت و ماـهـيـگان دـر چـنـت، شـرـيـن ماـهـيـگان زورنـت و سـپـتـانـی تـها کـنـت و اـے دگـه هـرايـيـنان دـئور دئينت. ٤٩) آهـرتـے رـوچـا هـم اـنچـش بـيـت. پـرـيـشـتـگ کـاينـت و بـدکـاران چـه نـيـک و پـهـريـزکـاريـن مـردمـان گيـشـيـنـت و جـتا کـنـت. ٥٠) بـدکـاران آسـے کـورـها دـئور دئينت کـه اوډا گريوگ و دنتان په دنتان درشگ بـيـت. ٥١) بارين، شـما اـے سـجـهـيـن هـبران سـرـيـد بـوتـيـت؟“ اـيان پـسـو دات: ”جـی هـئو.“ ٥٢) گـون اـيان گوشتی: ”پـمـيـشـکا شـريـتـے هـر زانـوگـر کـه آسـمـانـی بادشاهيـے مـريـدـے بـيـت، هـما مـردـے ڈـڼـولا اـنـت کـه چـه وـتـی هـزانگـا هـر پـيـمپـن نـوک و کـوـهـنـيـن چـيـز دـر کـنـت.“

ايسا پدا ناسرهما پر تریت

(مرکاس ۱: ۶-۶؛ لوکا ۱۶: ۴-۳۰)

٥٣) وهـدـے ايسـايا اـے مـسال و دـرور سـرجـم کـرتـنـت، چـه اوډا در کپت. ٥٤) وـتـی چـندـے شـهـرا آتـک، اوډـے کـنـيـسـها مـردمـانـی تـالـيـم دئـيـگـی بـنـگـيـج کـرت. مـردم پـه هـيـرانـی گوشتـگا لگـنـت: ”اـشـيا اـے زانـت و زانگ و اـے ڈـڼـولـيـن اـجـيـن کار کـنـگـے واک و تـوان چـه کـجا رـسـتگ؟“ ٥٥) اـے هـما دـارـتـراشـے چـک نه اـنـت؟ مـريـم اـشـيـے مـات و اکوب، ايسپ، شـمـون و يـهوـدا اـشـيـے بـرات نه اـنـت؟ ٥٦) اـشـيـے سـجـهـيـن گـهار هـمـدا

مۍ كړا جهمند نه انت؟ گړا اے سجهين چيزي چه كجا اورتگ انت؟ (٥٧) آيان بد
 اتك و ايساش نمّت، بله ايسايا گون آيان گوشت: ”هچ نبيا وتي شهر و هنكينا و
 وتي لوگا شرپ نيست.“ (٥٨) پميشكا آيا اودا بازين مؤجزه پيش نداشت، چيا كه
 مردمان آيئو سرا باور نيست ات.

پاكشودوكين يهياي كشگ

(مرکاس ٦: ١٤-٢٩؛ لوكا ٩: ٧-٩)

(١) آ وهدا جليئو هاكم هيروديس، ايسائو نام و تئوارا سهيگ بوت. (٢) آيا
 گون وتي هزمتكاران گوشت: ”اے هما پاكشودوكين يهيا انت كه چه مردگان
 زندگ بوتگ، پميشكا چشين اجكايي و مؤجزهان كنت.“ (٣) چش ات كه
 هيروديسا هيرودياي سئوبا كه پيسرا آيئو برات پيليئسو جن ات، يهيا گراينتگ
 و بنديجاها بند كرتگ ات. (٤) چيا كه يهيايا گون هيروديسا گوشتگ ات:
 ”هيرودياي وتي لوگي كنگ شريتا په تئو رئاو نه انت.“ (٥) هيروديسا په يهياي
 كوشاريئنگا شئور كرتگ ات بله ثرستي، چيا كه مردمانى باور ات يهيا پئيگمبره.

(٦) هيروديسو سالگره بوت و هيرودياي جنكا مهمانانى دئما ناچ و شهبث
 گيت. هيروديس باز وشدل بوت، (٧) سئوگندي وارت و لبيزى كرت كه ”هرچه
 لوئو بلوٹ، په تئو بكشگ بيت.“ (٨) جنگا وتي مائو شئور و سلاهئو سرا
 گوشت: ”پاكشودوكين يهياي سرا همدا تبيكئو تها بكن و منا بدئو.“ (٩)
 هيروديس باز پريشان و دلپر كه بوت بله مهمانانى دئما سئوگندي وارتگ ات و
 جنكي لبيز داتگ ات، پميشكا پرمانى كرت آيئو اے واهگا برجاه بكننت. (١٠) اے
 دئولا، يهياي سري بنديجاها براينت. (١١) گړا آيئو سر تبيكئو تها ارگ و جنگا

دئیگ بوت، آییا وتی مائے کِرا برت. (۱۲) یِہیائے مرید آتکنت و آییئے جوئش برت،
گبر و گپنا رند، شت و ایساش سہیگ کرت.

پنچ ہزار مردما وراک دئیگ

(مرکاس ۳۲:۶-۴۴؛ لوکا ۱۰:۹-۱۷؛ یوہنا ۱:۶-۱۳)

(۱۳) اے ہبرئے اشکنگا رند، ایسا بوجیگیا سوار بوت و دور و گستاين جاہیا
تھنکا شت. وھدے مردم سہیگ بوتنت، چہ شھران پئیادکا آییئے رندا گوئن کپنتت.
(۱۴) ایسا کہ چہ بوجیگا ایر کپت و مردمانی مزین مچی ای دیست، آیانی سرا
بزگی بوت و سجھین نادرہی ذراہ کرتنت. (۱۵) بیگاھا، مرید آییئے کِرا آتکنت و
گوشتش: ”اے، دور و گستاين جاگھے و بیوھد ہم بوتگ، پمیشکا مردمان بل کہ
میتگ و بازاران برئونت و پہ وت ورد و وراکے بھا بگرت.“ (۱۶) بلہ ایسایا
گوشت: ”آیان رئوگئے زلورت نیست، شما وت آیان وراک بدئییت.“ (۱۷) گوشتش:
”ادا مئے کِرا تھنا پنچ نان و دو ماہیگ هست.“ (۱۸) گوشتی: ”ھرچے شمارا گوئن،
منی کِرا بیاریت.“ (۱۹) گزا آییا مردم سبزگین کاهانی سرا نندگئے پرمان داتنت،
رندا پنچین نان و دوین ماہیگی زرتنت، آسمائے نیمگا چارتی و هُدائے شگری
گپت، گزا نانی چنڈ چنڈ کرت و مریدانی دستا داتنت. مریدان نان مردمانی سرا
بھر کرتنت. (۲۰) سجھین مردمان تان سیرا وارت و مریدان انگت چہ سر آتکگین
چنڈان، دوازده سیت پُر کرت. (۲۱) جنین و چکان و آبیڈ، کساس پنچ ہزار مردین
آتنت. سجھینان سیرا وارت.

ایسا آپئے سرا گام جنت

(مرکاس ۴۵:۶-۵۲؛ یوہنا ۱۵:۶-۲۱)

٢٢) ايسايا هما دمانا مريد پرمان دات و گوشتنت: ”تانکه من اے مردمان
 رُکست کنان، شما بوجيگا سوار بيت و چه من پيسر گورمے دومی نيِمگا
 برئويت.“ ٢٣) مردمانی رهاډگ کنگا رند، په دوا کنگا تهنا کوځه سړا سر کپت.
 روڼد ات و ات تهنا ات. ٢٤) آ وهدا، بوجيگ چه تئيا با دور رستگ ات، ترند و
 تيزين گوات و مستين مئوج و چئولانی آماچ ات. ٢٥) شپے چارمی پاسا، ايسا
 آپے سړا گام جنان ديم په آيان پيدا ک ات. ٢٦) وهدے مريدان ايسا آپے سړا گام
 جنان ديسټ، سک ترست و گوشتش بلکين روځه، پميشکا چه ترسا کوگارش
 کرت. ٢٧) بله ايسايا هما دمانا گون آيان گوشت: ”مترسيټ، اے من آن.“

٢٨) پترسا گوشت: ”او هداوند! اگن اے تئو ائے، گرا بل که من هم آپے سړا
 تئي کرا کايان.“ ٢٩) ايسايا گوشت: ”بيا!“ گرا پترس چه بوجيگا گورما اير اتک
 و آپے سړا ايسائے نيِمگا رئوگا لگت. ٣٠) بله چه گواتے ترنديا ترستی و اير بُډگا
 لگت، گرا کوگاری کرت: ”او هداوند! منا برکين.“ ٣١) هما دمانا ايسايا دست شهر
 دات، آگپت و گوشتي: ”او کمباور! چيا شکت کرت؟“ ٣٢) بوجيگا سر کپتنت و
 گوات کپت و آرام بوت. ٣٣) هما که بوجيگا نشتگ اتنت، ايسا اش ستا و سنا کنانا
 گوشت: ”بيشک تئو هداے چک ائے.“

نادراھانی ذرهېکشی

(مرکاس ٥٣:٦-٥٦)

٣٤) وهدے آيان گورم گوازينت گنيسارتے شھرا اير اتکنت. ٣٥) اوډے
 مردمان ايسا پجاه اورت، سجھين هند و دمگے آدگه مردمش سهيگ کرتنت و
 سجھين نادراھش آيے کرا اورتنت. ٣٦) دزبندي اش کرت: ”بل ما تئي کباھے

لَمَّا دَسْتُ بَجْنِيْنَ وَ بَسْ. “آيَان كِه دَسْتُ جَت، سَجَّهِيْنَ وُش و دَرَاه بَوْتَنَت.

دِلپاكي

(مَركَاس ۱:۷-۲۳)

① رندا، چه اورشليما آتكگين لهتين پريسي و شريتئ زانوگر ايسائے كرا آتك و گوشتش: ② ”تئبي مرید چيا مئے پت و پيركى رهبندا پروشت و چه ورگا پيسر دست نشودنت؟“ ③ آيانى پَسَّوَا گوشتى: ”شما چيا په وتى دود و رهبندانى دارگا هُدائے هُكَمَانْ پروشيت؟! ④ هُدایا گوشتگ: « وتى پت و ماتا شرپ و اِزْت بدئے» و « هرگس كه وتى پت و ماتا زاه و دوا بدنت، بايد انت كُشگ ببیت.» ⑤ بله شما گوشتيت: اگن كَسے وتى پت يا ماتا بگوشتيت: ”هما كُمَك كه من بايد انت شمارا بداتين، آ من هُدائے راها كُربانيگ كرتگ،“ ⑥ نون زلورت نه انت آ وتى پت و ماتا شرپ بدنت. شما په وتى دود و رهبندانى دارگا هُدائے هبرا پروشيت. ⑦ او دورو و دوپوستين مردمان! اِشْيا نبيا چه هُدائے نيَمگا شمئے بارئوا شَرَّ گوشتگ: ⑧ « اے مردم دپا منا ستا دئنت، بله دِلش چه من باز دور انت.» ⑨ « آ مپتا منا پرستش كننت و مردمانى جوژينتگين راه و رهبندان سوچ دئنت.»

⑩ ايسايا مردم وتى كرا لوُت و گوشتنت: ”گوشت بداريِت و سرپد ببیت. ⑪ آ چيرْء كه دپا رئوت مردما ناپاك كننت، بله هما چيرْء كه چه دپا در كئيت مردما ناپاك كننت.“ ⑫ نون مرید آيئے كرا آتكنت و گوشتش: ”زانئ كه تئبي اے هبران پريسي تئورينتگ انت؟“ ⑬ ايسايا پَسَّوَا دات: ”هر نهاله كه منى آسمانى پتا نكشتگ، اَلْمَا گوچگ بیت. ⑭ شما آيان بئے مكئيت، آ كورانى كورين رهشون

آنت، وهدے يک کورے دومی کورا راها شوَن دنت گرا دوین چاتا کينت.

۱۵ پترسا گوشت: ”اے مسائے مانایا مارا سرید کن.“ ۱۶ ایسایا گوشت:
”شما آنگت همینکدر ناسرید ایت؟ ۱۷ نزانیت هرچه که دپا رتوت، لاپا مان بیت
و پدا چه روتان در کئیت. ۱۸ بله هرچه که چه دپا در کئیت، بیها چه دلا پاد
کئیت و همه چیز انسانا ناپاک کنت. ۱۹ چیا که بدین پگر و هیال، هوَن و کوَش،
زنا، بینگی، دُری، دروگین شاهدی و کپر، چه دلا چست بنت. ۲۰ اے سجهین،
مردما ناپاک و پلیت کنت، بله اگن گسے گوَن نششتگین دستان ورگ بوارت، سِل
و ناپاک نبیت.“

درکئومین جنینئے باور

(مرکاس ۷: ۲۴-۳۰)

۲۱ ایسایا آ جاگه یله دات و سور و سئیدونئے سرڈگارا شت. ۲۲ گنهانی
جنینے که همودئے مردمے ات آتک و کوگاری کرت: ”او هداوند، او داوود بادشاهئے
چک! ترا منی سرا بزگ بات. پلیتین روھے منی جنگا سک آزار دنت.“ ۲۳ بله
ایسایا جوابے ندات. نون مریدان دزبندی کرت: ”اشیا یل کن، گلینی، مئے رندا
کپتگ و باز کوگار کنگا انت.“ ۲۴ ایسایا درآینت: ”من بس په بنی اسرائیلئے
گارین میشان راه دئیگ بوتگان.“ ۲۵ گرا جنین آییئے پادان کپت و گوشتی: ”او
هداوند! منا کُمک کن.“ ۲۶ گوشتی: ”چه چکانی دستا نائے پچ گرگ و کچکانی
دیما دنور دئیگ شر نه انت.“ ۲۷ جنینا گوشت: ”او هداوند! بله کچک وتی
واهندانی پرزونگئے سراروکیَن نگئے تُگران ورنت.“ ۲۸ گرا ایسایا آییئے پَسُوا
گوشت: ”او بانک! تیی باور مهر و ریdg انت، پمیشکا هما دُئول که تئو لوئئے

آنچش بیت. “هما دمانا آییئې جنگ دُراه بوت.

بازیڼ مردمانی دُرهبکشی

(۲۹) ایسایا آ جاگه اِشت و شت، چه جَلیلئې مَزَن گورمئې تئیا با گوست و یک کوهیئې سرا سر کپت و نِشت. (۳۰) بازیڼ مردمې آییئې کِرا آتک، لنگ، کور، مُنډ، لِ و دگه هر پئیمین نادرهش، ایسائې دِیما آورتنت و ایسایا دُراه کرتنت. (۳۱) وهدې مردمان دیست که گنگ هبر کنگا آنت، مُنډ دُراه بئیگا آنت، لنگ ترگا آنت و کور گندگا آنت، گِزا اِسرائیلی هییران بوتنت و وتی هُدایش ستا و سنا کرت.

چار هزار مردما وراک دئیگ

(مَکاس ۸: ۱-۱۰)

(۳۲) ایسایا وتی مرید لوُت و گوشتنت: “منا اے مردمانی سرا بَزگ بیت، سئې روچ اِنت منی کِرا آنت و نون په ورگا هچش نیست. گون شدیگین لاپا اِشان رُکست کنگ نلوُتان، چو مَبیت که راها بئُسنت و بکپنت.” (۳۳) مریدان دراینت: “اے بَر و گیابانا په اینچک مردمئې وراکا، نان چه کجا بیاریڼ؟” (۳۴) گِزا ایسایا چه مریدان جُست کرت: “شمارا چُنت نان گون؟” گوشتش: “هیت نان و لهتین هُردین ماهیگ.” (۳۵) آییما مردم زمینئې سرا نندگئې هُکم دانتت. (۳۶) گِزا هیتین نان و ماهیگی زرتنت، هُدائې شُگری گپت، نانی چُند چُند کرت و مریدانی دستا دانتت و مریدان مردمانی سرا بهر کرتنت. (۳۷) سَجْهینان سیِرا وارت و رندا چه سر آتکگین نانانی چُندان، مریدان هیت لچ پُر کرت. (۳۸) چار هزار مردینا وراک وارت، آیان جنین و چُک هم گون ات. (۳۹) مردمانی رُکست کنگا رند، ایسا بوجیگا نِشت و مَگدئې سر دُگارا شت.

آسمانی نشانیئے لوڼگ

(مرکاس ۸: ۱۱-۱۳؛ لوقا ۱۲: ۵۴-۵۶)

- ① پریسی و سدوکیانی لهتین مردم ایسائے کِرا په آیئے چکاسگا آتک و آسمانی نشانیئے لوڼتیش. ② بله ایسایا پَسئو دات: ”وهدے بیگاه بیت شما گوشت: ’بوم و هئا و ش بیت چیا که آسمانئے رنگ شهر انت.‘ ③ سباها گوشت: ’مروچی توپان بیت چیا که آسمانئے رنگ مچ و هوچک انت.‘ اے پیما آسمانئے رنگ و نشانیانی کساس کنگا زانیت، بله زمانگ و وهدئے نشانیانی کساس کنگا زانیت. ④ شر و زنهکارین نسل و پدریچ نشانی لوڼیت، بله آیان یونس نبیئے نشانیا ابید، دکه هچ نشانیئے دئیگ نبیت. “ رندا ایسایا آ یله دانت و شت.

پریسی و سدوکیانی بدین همیر

(مرکاس ۸: ۱۴-۲۱)

- ⑤ وهدے مرید مزن گورمئے دومی پهنا تا رستنت زانیتش که نانش شمشتگ. ⑥ ایسایا گون آیان گوشت: ”هزار بیت! چه پریسی و سدوکیانی همیرا پهریز کنیت.“ ⑦ گرا آوت مان و ت هبر کنگا لگنت: ”واجه پمیشکا چش گوشت که ما نان گون و ت نیاورنگ.“ ⑧ ایسایا زانت که چه گوشتا انت، پمیشکا گوشتی: ”او گمباوران! چیا جیژگا ایت که ’گون ما نان نیست،‘ ⑨ آنگت هچ سرید نبوتگیت؟! شما آپنچین نان شمشتگ، که پنچ هزار مردما سیرا وارت و چه سر آتکگین نگان چنت سیت پُر کرت؟ ⑩ یا هما هپتین نان که چار هزار مردما وارت و سیر کرت و شما چه سر آتکگینان چنت سیت پُر کرت؟ ⑪ گرا چون سرکچ نوریت که من گون شما نانانی بارئوا هبر نکرتگ؟ چه پریسی و سدوکیانی

هُمیرا پهریز کنیت. “ (۱۲) گڑا مرید سرید بوتنت که آییَا نگوشتگ چه آرتین هُمیرا پهریز بکننت، چه پریسی و سدوکیانی تالیمَا وَا دور بدارنت.

پټرسے منگ و گواهی

(مرکاس ۲۷:۸-۳۰؛ لوکا ۱۸:۹-۲۱)

(۱۳) وهدے ایسا کئیسریه پیلپیئے سردگارا آتک، چه وتی مریدان جُستی کرت: ”مردم انسانے چُکئے بارئوا چه گوشتنت، من کئے آن؟“ (۱۴) آیان پَسَّو دات: ”لهتین گوشت پاکشودوکین یهیا ائے، لهتین گوشت ایاس نبی ائے، دگه لهتین گوشت إرمیا نبی ائے یا چه آدگه نبیان یگے.“ (۱۵) گڑا چه آیان جُستی کرت: ”شما وت منی بارئوا چه گوشتنت، من کئے آن؟“ (۱۶) شَمون پټرسا پَسَّو دات: ”تئو مسیه ائے، نمیرانین هُداے چُک.“ (۱۷) ایسایا دَرائنت: ”او شَمون، او یونائے چُک! تئو بهتاورے ائے، چیا که اے هبر انسانیا په تئو زاهر و پَدَر نکرَتگ، منی پت که آسمانا انت، آییَا پَدَر کرتگ. (۱۸) ترا گوشتان: تئو پټرس ائے و اے تَلارئے سرا من وتی کلیسائے بُنیاتا ایَر کنان که مَرکئے زور آییَا هچبر پرؤش ندنت و آییئے سرا سوَبینَ نبیت. (۱۹) من آسمانی بادشاهیئے کلِیتان ترا دئیان، زمینئے سرا هرچه که تئو مکن کئے، آسمانا هم مکن کنگ بیت، هرچه که زمینئے سرا تئو رئوا کئے آسمانا هم رئوا کنگ بیت.“ (۲۰) رَندا آییَا وتی مرید پرمان کرتنت: ”هچکسا مگوشتنت که من مسیه آن.“

وتی مَرک و جاہ جنگئے بارئوا، ایسائے پیَشگوئی

(مرکاس ۳۱:۸-۳۳)

٢١ چه هما وهدا رَند ایسا گون وتی مریدان په تچک و پدري هبر کنگا لگت که ”آلما، باید انت اورشلیما برئوان، چه کئومئ کماش، مزین دینی پیښوا و شریته زانوگرانی دستا سکي و سوري بسان و کُشگ بان و سئیمی روچا زندگ بان و جاه بجان.“ ٢٢ پترسا آیک کرے کشت و په ایراز گوشتی: ”او هداوند! هدا چش مکنات. گون تئو هچبر اے پیما نیت.“ ٢٣ ایسیا چک ترينت و گون پترسا گوشتی: ”او شئیتان! چه منی دیم دور بے. تئو منی راها بندگا اے، تئی هیال هدایی هیال نه انت، انسانی هیال.“

ایسائے زندگی

(مرکاس ٨: ٣٤—٩: ١؛ لوقا ٩: ٢٢—٢٧)

٢٤ رندا ایسیا مرید لوئتنت و گوشتی: ”اگن کسه لوئیت منی زندگی را بکت، باید انت وتی دلے سجھین لوٹ و واهگان یله بدنت و په ساهے ندر کنگا، وتی جندے سلیبا بډا بکت و منی راها گام بجنت.“ ٢٥ چیا که، اگن کسه وتی ساهے رگینگه جھدا بکت، اییا باهینیت، بله آ که وتی ساهه په منیگی باهینیت، اییا رگینیت. ٢٦ اگن کسپا سجھین دنیا برسیت، بله وتی ساهه باهینیت، گزا آ چونین سوې بارت و چه کت کنت؟ مردم وتی ساهه په چه کیمته بها زرت کنت؟

٢٧ انسانے چک گون وتی پتے مزین شان و مژاها پریشتگانی همراهیا کیت، گزا هرگسا آییه کرتگین کارانی مژا دنت. ٢٨ شمارا راستین گوشان، ادا لهتین مردم اوشتاتگ که تان آیانی دیم انسانے چکے بادشاهی زاهر مبيت، مرکے تاما نچشت.“

ایسائے دیم و دروشمے دریشناکی

- ① شش رُچا رَند، ایسایا پټرُس، آکوب و آییئے برات یوهنَّا، همراه کرتنت و یک بُرزین کوھيئے سرا برتنت که اوډا دگه کس مبيت. ② اوډا آیانی دیمایسائے چهرگ و دروشم بدل بوت. آییئے دیم روچئے ډئولا درپشناک بوت و گد و پوښاکي، اِسپيټ اِسپيټ بوتنت. ③ هما وهدا آیانی دیمایس و اِلیاس زاهر بوتنت و گون ایسایا هبر کنگا لگنت. ④ پټرُسا گون ایسایا گوشت: ”او هداوندا! مئے ادا بئیک سک شَر انت، اکن تئی رزا بیت همدا سئے ساھگ و کاپار بندین، یگے په تئو، یگے په موسا و دگر په اِلیاسا.“ ⑤ همے وهدا که انگت آ هبرا ات، درپشوکیڼ جمبریا آیانی سرا ساھگ کرت و چه جمبرا تئوارے آتک و گوشتی: ”اے منی دوستین بچ انت، چه اِشیا من باز وښ و رزا آن، اِشیئے هبران گوښ بداریت.“ ⑥ وهدے مریدان اے تئوار اِشکت، سک ټرسټش و دیم په چیر کپنت. ⑦ بله ایسا دیمایس آتک، دستی پر کرتنت و گوشتی: ”پاد آیت، مټرسیت!“ ⑧ وهدے آیان چم پچ کرتنت و چارت، ابید چه ایسایا دگه هچکسش ندیست.
- ⑨ چه کوها ایر کپگے وهدا ایسایا حکم کرتنت: ”تان هما وهدا که انسانے چکا چه مُردگان جاه نجتگ، وتی اے دیستگینانی بارئوا هچکسا هال مدییت.“ ⑩ مریدان جُست کرت: ”شَریتے زانوگر چیا گوشت که چه مَسیھے آیگا پیسر، باید انت اِلیاس نبی بییت؟“ ⑪ پَسئوی دات: ”اِلیاس کئیت و سجھین کاران گوم و گینگ کنت. ⑫ بله من گوښان، اِلیاس وه آتکگ، آیان پجاه نیاورت و هرچه که آیانی دلا لوټت، گون آییما هما ډئولش کرت. همے دابا انسانے چکا هم چه آیانی دستا سکی و سوری سگگی انت.“ ⑬ نون مریدان زانت که آ پاکشودوکین یهپائے بارئوا هبر کنگا انت.

جَنی بچگئے ذرهبکشی

(مَرکاس ۹: ۱۴-۲۹؛ لوکا ۹: ۳۷-۴۲)

۱۴) وهده ایسا و سئین مرید مردمانی مچئے نزیگا آتکنت، یک مردے
ایسائے دیما آتک، کونڈان کپت و گوشتی: ۱۵) ”او واجه! ترا منی بچگئے سرا بَرگ
بات، اییا مَرگئے نادراهی گون انت و سک آزاب و بَرگی کنت، بازیں برے آسا
کپیت و باز برا آیا. ۱۶) من تئی مریدانی کِرا آورت، بله آیان ذراه کرت نکرت.“
۱۷) ایسایا گوشت: ”او بیباور و گمراهین نسل و پدریچ! من تان کدینا گون شما
بمانان؟ تان چینچک وهدا شمارا بَسگان؟ چکا ادا منی کِرا بیاریت.“ ۱۸) ایسایا
جن هگل دات، جن در آتک و بچک هما دمانا ذراه بوت.

۱۹) رندا مرید هلو تا ایسائے گورا آتکنت و چه آیا جُستش کرت: ”ما چیا آ جن
کشت نکرت؟“ ۲۰) ایسایا پَسو دات: ”شمئے گمباوریئے سؤبا. شمارا راستین
گوشان، اگن شمئے باور آرژنیئے کساسا هم بیت، شما اے کوها گوشت کنیت که
'چه ادا بکنز و اودا برئو، کوہ کنزیت. هچ چیز په شما نبوتنی نه انت. ۲۱) بله اے
ڈولین جن، ابید چه دوا کنگ و روچگ دارگا در نیاینت.“

ایسائے مَرکئے دومی پیشگوی

(مَرکاس ۹: ۳۰-۳۲؛ لوکا ۹: ۴۳-۴۵)

۲۲) وهده جلیلا یکجاه بوتنت، ایسایا گون آیان گوشت: ”انسانئے چک
ذروھگ بیت و آنچین مردمانی دستا دئیگ بیت ۲۳) که آیا کُشت، بله سئیمی
روچا آزندگ بیت و جاه جنت.“ چه اے هبران، آییئے مرید باز پریشان و دلتپرکه

مزنين پرستشگاهه سنگ و ماليات

(۲۴) وهده ايسا و آيينه مريد كپرنا هوما رستنت، گزا مزنين پرستشگاهه سنگي و مالياتگير پٿرسه كرا آتكنت و جستش كرت: ”تئي استاد مزنين پرستشگاهه سنگا ندنت؟“ (۲۵) پَسئوي دات: ”هئو، دنت.“ وهده پٿرس لوگا آتك، ايسايا چه آيا پيسر همه جست كرت كه ”او شمون! دنياه بادشاه چه كنيا سنگ و ماليات گرنٽ؟ چه وتي چكان يا چه دگران؟“ (۲۶) پَسئوي تريت: ”چه دگران.“ ايسايا گوشت: ”گزا چك بكشگ بنت. (۲۷) بله په آياني نرنجينگا، مزن گورمه تيا بابا برئو و نهگي آيا دئور بدئ، هما ماهيگ كه پيسرا نهگي جنت، آيينه دپا پچ كن، تئو يك چاركلداری زره گندئ، همايا بزور، منيگ و وتي سنگا پركن.“

مزني چه انت؟

(مرکاس ۳۳:۹-۳۷؛ لوكا ۴۶:۹-۴۸)

(۱) هما وهدا مريد ايسائيه كرا آتكنت و جستش كرت: ”بارين، آسماني بادشاهيا سجهيناني مستر و كماش كئ انت؟“ (۲) ايسايا گسانين چكه تئوار كرت، آياني نياما اوشتارينت و (۳) گوشتي: ”شمارا راستين گوشان، اگن شما وتا بدل مكنت و گسانين چكاني پئما مبيت، هچبر آسماني بادشاهيا پاد اير كرت نكنيت. (۴) پميشكا هرگس وتا اء چكه دئولا بيكبر بكنٽ، آسماني بادشاهيا هما چه سجهينان مستر بيت. (۵) هرگس په مني ناما، گون وشواهگي اء دئولين چكه وتي گورا بداريت، بزان آيا منا داشتگ.

رَدیانی سئوبساز

(مَرکاس ۹: ۴۲-۴۸؛ لوکا ۱۷: ۱-۲)

۶ هرکس، چه اے کسانکینان که منی سرا باورمند أنت یگیا دیم په گناها ببارت، په آيا گهتر انت که جنتری تاء آيئو گردنا ببندنت و دریائو جُهلانکیان چگل بدئینت. ۷ زار و واوئیلایه اے دنیايا که گمراهیانی سئوب انت. نبیت که مردم رد مجنت و نکل مئوارت، بله اپسوز په هما گسا که ردیانی ساچوک و سئوبساز بیت.

۸ اگن تئی دست یا پاد ترا دیم په گناها ببارت، آيا بُر و دئور دئو، چیا که گون دوین دست و پادان دوزهئو دائمی آسا کیگئو بدلا، په تئو شرتر همش انت که لنگ و مند، نمیرانین زندئو واهند ببئو. ۹ اگن تئی چم ترا دیم په گناها ببارت، آيا هم در کن و دئور دئو، چیا که گون دوین چمان دوزهئو آسا کیگئو بدلا، په تئو شرتر همش انت که گون یک چمیا نمیرانین زندئو واهند ببئو.

گارین میس

(لوکا ۱۵: ۳-۷)

۱۰ هُزار بیت. چه اے کسانینان یگیا هم کم ارزش مزانیّت و ایر مجنیّت. من شمارا گوشان که آسمانا اِشانی پریشنگ، مُدام منی آسمانی پتئو چهرگا گندنت. ۱۱ انسانئو چک په گنهکار و گارینانی رَکینگا آتکگ. ۱۲ شما چه گوشیت؟ اگن کسپا سد میس بیت و چه آیان یکه گار بیت، گزا نئود و نُهین میشان کوها یله دندت و گارین میسئو شوهازا نرئوت؟ ۱۳ شمارا راستین گوشان، اگن گارین میشا در بگیجیت، چه آنئود و نُهین گار نبوتگینان، په اِشیا گیشتر گل و شادهی

کنت. (۱۴) همے پئیم، شمئے آسمانی پت چه اے کسانینان یگئئے گار بئیکا هم رزا نبیت.

گۆن ردکارین براتا

(۱۵) اگن تئیی برات ردیے بکنت، برئو و مان هلوتا چه آگناها سهیگی بکن، اگن تئیی هبری گوښ داشت، گژا بزان ترا وتی برات رست. (۱۶) بله اگن تئیی هبری نمئت، گژا یک و دو گس همراه بکن، چیا که » هر چیزئے راستی، گۆن دو یا سئے مردمئے شاهدیا پدَر کنگ ببیت. « (۱۷) اگن آیانی هبری نمئت، گژا کلیسایا هال بدئے، بله اگن کلیسائے هبری هم گوښ نداشت، گژا آییا ناباورانی دئولا بزان. (۱۸) شمارا راستین گوښان، هرچه که شما زمینئے سرا مکن کنیت، آسمانا هم مکن کنگ بیت، هرچه که شما زمینئے سرا رئوا کنیت، آسمانا هم رئوا کنگ بیت. (۱۹) من شمارا اے هم گوښان، اگن زمینئے سرا چه شما دو گس، په همدلی و تپاک چیزئے بلوئیت، هر واهگے که ببیت، چه منی آسمانی پتئے نیمگا آیان رسیت. (۲۰) چیا که هر جاہ دو یا سئے گس منی نامئے سرا هوَر ببیت، من گۆن آیان گۆن بان.

نامهربانین هزمتکارئے مسال

(لوقا ۱۷: ۳-۴)

(۲۱) هما وهدا پئرسا چه ایسایا جُست کرت: ”او هداوندا! اگن منی برات گۆن من بدی بکنت، گژا تان چُنت رندا من آییا پهل بکنان؟ تان هیت رندا؟“ (۲۲) ایسایا پَسَو دات: ”من ترا گوښان، هیت رندا نه. هیتا، هیتاد رندا هساب کن و ببکشی.

(۲۳) چیا که آسمانی بادشاهی، هما بادشاهئے دئولا انت که چه وتی گلامان

هساب گرگی لوټت. (۲۴) وهده حساب گرگا لگت، يک مرده آيئو ديما اورتش
 که لگانی لک وامدار آت، (۲۵) بله آييا وام دات نکرنتت. پميشکا هدايندا پرمان
 کرت که آوت گوون جن و چکان و دگه هرچه که آييا هست آت، بها کنگ و وام گرگ
 ببت. (۲۶) گلام آيئو پادان کپت و منټ و زاری کرت و گوشتی: 'منا موه بدئو،
 تئیی سجھين و امان دئيان. (۲۷) هدايندا گلامئو سرا بزگ بوت، چه آ و امان سر
 گوشت و آزاتی کرت.

(۲۸) بله وهده آ گلام دټا در آتک، وتی همکارين گلامی دیست که آيئو سد
 دینارئو وامدار آت، دسټی گټا سک داتنت و گوشتی: 'منا و امان بدئو. (۲۹)
 آيئو پادان کپت و منټ و زاری کرت و گوشتی: 'منا موه بدئو، تئیی سجھين
 و امان دئيان. (۳۰) بله آييا نمټ و تان و امانی دئیکا جيلا بندی کرت. (۳۱) اے دگه
 گلام چه اے سرگوستئو گندگا باز دلرنج بوتنت و سجھين هال و هبرش په وتی
 هدايندا سر کرت. (۳۲) گرا هدايندا آ گلام لوټت و گوشتی: 'او ردکارين گلام! من
 وام ترا پميشکا بکشتنت که تئو گوون من باز منټ و زاری کرت. (۳۳) انچش که منا
 تئیی سرا بزگ بوتگ آت، ترا هم بايد وتی وامدارئو سرا بزگ بوتين. (۳۴) هدايند
 زهر گپت و آ گلامی تان سرجمين و امانی دئیکا بند کنائنت. (۳۵) نون اگن شما
 وتی براتا په دل مبکشيټ، منی آسمانی پت هم گوون شما همے دټولا کنت.

سور و سئونئو بارئوا

(مرکاس ۱۰:۱-۱۲)

(۱) وهده ايسايا اے هبر هلاس کرتنت، جليلئو دمگی يله دات و ديم په
 يهوديئو هما هند و دمگا شت که اړدئو کئورئو دومی پهناټا انت. (۲) مردمانی

مزين رُبه آيئو رندا گوڼ آت و ايسايا اوډا آياني نادرهين مردم ذراه کرتنت.

٣ لھتین پریسی، ايسائے چکاسگا آيئو کرا آتک و جستش کرت: ”بارین، په

مردا رنوا انت که وتی جنئے تلاك و سئونان بدنت، سئوب ترے هرچے بیت؟“

٤ پَسووی ترينت: ”شما نئوانتگ که هُدايا جهانئے جوژینگئے وهدا انسان مردین

و جنین اڈ کرتگ و ٥ گوشتگی: ”پمیشکا، مرد چه وتی پت و ماتا جتا و گوڼ

وتی جنا هور و یکجاء بیت. مرد و جن، یک جسم و جان بنت.“ ٦ اے پیما،

نون آ دو نه انت، یک جسم و جان انت. پمیشکا، آ که هُدايا یک کرتگ انت، انسان

آيان جتا مکت. ٧ جستش کرت: ”گرا پرچا موسایا پرمان داتگ که مرد په

وتی جنئے سئون دئیکا، آييا تلاك نامھے بدنت و بگیشینیتی؟“ ٨ ايسايا پَسو

دات: ”موسایا شمئے سِنگدلیئے سئوبا جنینانی سئون دئیک رنوا کرتگ، چه بُنگیجا

اے ڈول نبوتگ. ٩ شمارا گوشان: هرکس چه زنهکاریا آيید، په دگه سئوبیا وتی

جنینئے سئون و تلاكان بدنت و گوڼ دگه جنینیا سور و سانگ بکنت، بزان زنا کنگا انت.“

١٠ مریدان گوشت: ”اگن مرد و جنئے نیاما جاوَر اے ڈولا انت گرا سور نکنگ

شرتر انت.“ ١١ گوشتی: ”اے تالیم هرکس زرت نکنت، هما کس زرت کنت که

آييا اے واک و توان بکشگ بوتگ. ١٢ لھتین سور کرت نکنت چیا که چه ماتئے

لایا اے ڈولا پیدا بوتگ، لھتین چه مردمانی دستا انچش بوتگ و لھتین په

آسمانی بادشاهیا چه سور و آروسا سر گوزیت. اگن گسے اے هبرا سگیت، همه ڈولا بکنت.“

ايسا و گسانین چک

(مرکاس ۱۰: ۱۳-۱۶؛ لوقا ۱۵: ۱۷-۱۸)

١٣ آ وهدا کسانين چگش ايسائے کړا آورتنت که وتی دستا آیانی سرا پر
 بمشیت و دوا بکنت، بله مریدان نهر و هگل داتنت. ١٤ ايسایا گوشت: ”چگان
 بلیت منی کړا بیاینت، آیانی دیمادریت، چیا که آسمانی بادشاهی انچین
 مردمانیگ انت.“ ١٥ نون ايسایا آیانی سرا دست پر مُشت. گړا وتی راهی گیت و
 شت.

زردارین و رنا و نمیرانین زند

(مرکاس ١٠: ١٧-٣١؛ لوکا ١٨: ١٨-٣٠)

١٦ پدا یک مردے ايسائے کړا آتک و جُستی کرت: ”او استاد! من کجام نیکیڼ
 کاران بکنان که نمیرانین زندے واهند بیان؟“ ١٧ ايسایا گوشت: ”تئو چیا نیکیڼ
 بارئوا چه من جُست کنے؟ ’نیکیڼ‘ تهنا یگے، آ هُدائے جند انت، اگن تئو زندمان
 لوئے، گړا هُدائے هُکمانی سرا کار کن.“ ١٨ جُستی کرت: ”کجام هُکمانی سرا؟“
 ايسایا گوشت: » ”هون مکن، زنا مکن، دُزی مکن، دروگین شاهدی مدے،“ ١٩ »
 وتی پت و ماتا اِزْت بدے، گون وتی همساها و تی جندے پیما مهر بکن.“ ٢٠
 ورناین مردا گون ايسایا گوشت: ”اے سجهین من کرتگ انت. دگه کجام کار پَشت
 کپتگ؟“ ٢١ ايسایا پَسُو دات: ”اگن لوئے تمانین انسانے ببے، برئو وتی سجهین
 مال و هستیا بها کن و زران گریب و نیزگارین مردمانی سرا بهر کن، اے پیما ترا
 آسمانی گنجے رسیت. گړا بیا و منی رندگیریا بکن.“ ٢٢ انچش که ورنایا اے هبر
 اشکت، باز گمیگ و پریشان بوت و شت، چیا که آسیر و هزگارین مردے ات.

٢٣ ايسایا گون مریدان گوشت: ”شمارا راستین گوشان، په هزگار و مالدارین
 مردمان آسمانی بادشاهیا پاد ایر کنگ سک گران انت.“ ٢٤ هئو، شمارا گوشان:

سوچنئ دُمکا اُشترئے گوزگ وه باز گران انت، بله هُدائے بادشاهيا، زردارین
مردمئے رنوک اَنگت گرانتر انت. (۲۵) اے هبرئے اِشکنگا، مرید سک هئیران بوتنت
و وت مان و تا گوشتیش: ”گُرا کئے رَگت کنت؟“ (۲۶) ایسایا آیانی نیمگا چارت و
گوشتی: ”په انسانا نبوتنی انت، بله هُدائے دستا هر چیز بوت کنت.“

(۲۷) گُرا پُترسا گوشت: ”ما وتی هر چیز یله داتگ و تئیی رَندگیریا کنگا این،
بارین مارا چه رَسیت؟“ (۲۸) ایسایا گون آیان گوشت: ”شمارا راستین گوشان،
هما نوکین دنیایا وهده انسانئے چُک وتی شان و شوکتئے تَهتئے سرا نندیت، شما
که منی همراه ایت، دوازده تَهتئے سرا نندیت و بنی اِسرائیلئے دوازدهین گبیلهانی
دادرسیا کنیت. (۲۹) هرکسا په منی نامئیگی لوگ، برات و گهار، پت و مات، چُک یا
مال و دُگار یله داتگ انت، آییسا سد سری گیشتر رَسیت و اَبدمانین زَندئے واهند
بیت. (۳۰) بله بازیئے که ائولی انت، اهری بیت و بازیئے که اهری انت ائولی بیت.

کارنده و مَر

(۱) آسمانی بادشاهی، باگیئے هما هُدابندئے پیما انت که په وتی انگوری باگا،
کارندهئے شوهازا ماهله در کپت. (۲) آییسا، روچ مَر یک دینارے گیشینت و کارنده
په کارا باگا رنوان دانت. (۳) کساس سئے ساها رند در آتک و دیستی لهتین
کارنده بازارا بیکار اوشتاتگ. (۴) گوشتی: ’شما هم برنویت منی باگا کار کنیت.
هرچه که شمئے هَک بیت، شمارا دئیان.‘ (۵) گُرا اُشتنت. پدا نیمروچا و دیم په
بیکاه دُنا در آتک و اُنچشی کرت. (۶) روئندئے نَزیکا پدا در آتک و دیستی دگه
لهتین مردم اوشتاتگ، چه آیان جُستی کرت: ’چیا شما سَجْهین روچا بیکارا
اوشتاتگیت؟‘ (۷) گوشتیش: ’مارا هچکسا کار نداشتگ.‘ باگئے هُدا بندا گوشت: ’شما
هم برنویت و باگا کار کنیت.‘

٨) رُونْد بوت و هُدا بُندا گوَن وتی کارمَسترا گوشت: ’گُډسری کارندهان بگر تان ائولیکینان، سَجَهِینانی مُزا بدئے‘. ٩) همایان که رُونْدئے نَزیکا کار بُنگیج کرتگ آت، هرکسا یک دینارے مُز رَست. ١٠) رَندا همایانی باریگ آتک که پیسرا کارش بُنگیج کرتگ آت، آیانی هُیال آت که گیشترش رَسیت، بله آیان هم یک یک دینارے رَست. ١١) وتی مُزش زرت و باگئے هُدا بُندئے سرا نرنډگا لگنت و گوشتیش: ١٢) ’چه سَجَهِینان و رَند آتکگین کارندهان یک ساهتے کار کرتگ و ما سَجَهِین روچا گرمی سگتگ و کار کرتگ، بله تئو مئیگ و آیانی مُز برابر کرتنت‘. ١٣) باگئے هُدا بُندا گوَن یکیا گوشت: ’او منی سنگت! من گوَن تئو نا هکی نکرتگ. تئو وت گوَن من روچے یک دیناریا نمَتگ؟ ١٤) پمیشکا همینچک که تئی هک انت بزور و برئو. اے منی تَب انت که هرچے ترا دئیان، همینچک چه تئو رَند آتکگین کارندهان هم بدئیان. ١٥) زانا، من وتی زَرانی مستر وت نه آن، هر ڈئولا که لوئان گوَن وتی زَران هما ڈئول بکنان؟ یا که تئی چم منی دسپچیا دیست نکنت؟‘ ١٦) اے ڈئولا، آ که ائولی انت، آهری بنت و هما که آهری انت، ائولی بنت.“

ایسائے مَرکئے سئیمی پیشگوئی

(مَرکاس ١٠: ٣٢-٣٤؛ لوکا ١٨: ٣١-٣٤)

١٧) اورشَلیمئے رئوگئے وهدا، راها، ایسایا دوازدهین مرید یک کرے برتنت و گوشتی: ١٨) ”نون ما اورشَلیما رئوگا این، اودا انسانئے چکا گرنت و مزنین دینی پیشوا و شَریتئے زانوگرانی دستا دئینت. آییئے مَرکئے هُکما بُرنت و ١٩) درکئومین مردمانی دستا دئینتی. درکئومین مردم آییئے سرا ریشکند و مَسکرا کنت، گوَن هُیزران ماَن بندنت و سَلیبئے سرا دُرَنجنتی. بله سئیمی روچا، آ پدا

ناراهین واهگ

(مرکاس ۱۰: ۳۵-۴۵)

- ۲۰ همة وهدا زبديے چكاني مات، وتي چكاني همراهيا ايسائے كِرا اَتك،
اييے پادان كِيت و لوٲتي كه په مٲتگيري چيزے بگوشيت. ۲۱ ايسايا چه آيا
جست كرت: ”بگوش، چه لوٲئے؟“ گوستي: ”وهدے تئي بادشاهي كئيت، لَز كن
كه مني دوين چكان گون وٲ ننداريئے، يگيا وتي راستيں و دوميا چپين نيَمگا.“
۲۲ ايسايا پَسنو دات: ”شما زانيت چه لوٲگا ايت. بارين، آ جاما كه من نوشان
شما نوشت كنيت؟“ گوستش: ”جي هئو، ما وارتى كنين.“ ۲۳ ايسايا گوست:
”شمارا مني جام نوشگي انت، بله اے مني دستا نه انت كه كئے مني راستيں و كئے
چپين نيَمگا بنديت. اے جاگه همايانِگ انت كه مني پتا په آيان گيشينتگ انت.“
- ۲۴ وهدے آدگه دهين مريدان اے هبر اشكت، دوين براتاني سرا زهر گپنت.
۲۵ گِزا ايسايا سجھين مريد لوٲتنت و گوستي: ”شما زانيت كه دركئوماني هاكم
مردماني سرا هاكمي كننت و كئوماني مستر وتي چيردستين مردماني سرا وتي
اھتيارا كار بندنت. ۲۶ بله شما چش مكئيت. چه شما هرگس كه مزي لوٲيت
بايد انت سجھيناني هزمتكار بيت و ۲۷ چه شما هرگس كه مستري لوٲيت،
شمئے گستر و دزبوج بيت. ۲۸ همة دئولا، انسانئے چك نياتكگ كه مردم آييے
هزمتا بكنت، اَتكگ كه مردماني هزمتا بكت و گون وتي ساھئے دئيجا، بازينيا
بركئيت.“

دو كورئے ذرهبكشي

۲۹) وهدے چه اریهائے شہرا در آیگا آتنت، بازیں مردمے ایسائے رندا گون ات.

۳۰) آیانی راہے سرا نشتگین دو کورا اشکت که ایسا چه اودا گوزگا انت،
 کوگارش کرت و گوشتش: ”او هداوند، او داوود بادشاهے چک! ترا مے سرا بزگ
 بات.“ ۳۱) مردمان آهگل دانتت و گوشتش: ”بیتوار بیت،“ بله آیان گیشتر
 کوگار کرت: ”او هداوند، او داوود بادشاهے چک! ترا مے سرا بزگ بات.“ ۳۲)
 ایسا اوشتات و جستى کرت: ”شما چه من چه لوتیت؟ په شما چه بکنان؟“ ۳۳)
 آیان پسنو دات: ”او هداوند! مے چمان رژنا کن.“ ۳۴) ایسایا آیانی سرا بزگ بوت،
 دستی چمان پر مشتنت و هما دمانا بینا بوتنت و ایسائے رندا گون کپت و شتنت.

په ایسائے وشاتکا

(مرکاس ۱۱: ۱-۱۱؛ لوقا ۱۹: ۲۸-۳۸؛ یوهنا ۱۲: ۱۲-۱۵)

۱) وهدے اورشليمے نزيگا آتکنت و زيتونے کوھے دامنا بئيت پاجيے
 ميټگا رستنت، ایسایا دو مرید رنوان دات و ۲) گوشتنتی: ”دیمی ميټگا برئويت،
 انچش که اودا رسيټ هره گنديټ که بستگ و کرگی هم گون انت، آیان بوجيت
 و په من بیاریت. ۳) اگن گسیا گون شما چیزے گوشت، بگوشتیت: ’واجها پکار
 أنت و رندا راهش دنت.“ ۴) پمیشکا اے ڈولا بوت تان هما چیز که نبیے زبانا
 پیشگویى کنگ بوتگ، راست و پدر بیت:

۵) » ”گون سهیونے جنگا بگوشتیت:»

» تئی بادشاه تئی گورا بیکر پیداک انت و«

« هَرِيَا، بزان كُرْگِيَا سوار اِنْت. »

٦ گُڙا مريد شتنت و هما پئيما كه ايسا يا گوشتگ آت، هما دُئولا كرتش. ٧
آيان هر و كُرْگ آورتنت، وتي شال و چادرش هراي پُشتا اير كرتنت و ايسا سوار
بوت. ٨ بازينيا وتي شال و چادر راهي سرا چيرگيجان كرتنت، دگه بازين
مردميا درچكاني ثال و تاك بُرت و راهي سرا اير كرت. ٩ ايساي پيش رُمب و
يدرُمبين مردم، كوگار كنانا گوشگا اتنت:

”هوشيانا، او داوود بادشاهي چك!

مبارك بات هما كه په هداوندئ ناما كئيت،

هوشيانا، بُرزين ارشا.“

١٠ وهدئ ايسا اورشليما رست گُڙا شور و وَلَوْلَه مچت. شهرئ مردم جُستا
اتنت كه ”اے كئے اِنْت؟“ ١١ مچيئ مردمان پَسُو دات: ”اے هما نبي اِنْت، ايسا
كه جَليلئ شهر ناسرهي نندوكے.“

چه مزين پرستشگاها سئوداگراني در كنگ

(مركاس ١١: ١٥-١٨؛ لوكا ١٩: ٤٥-٤٨)

١٢ ايسا مزين پرستشگاهي پيشگاه شت و اودا سئوداگر و گراكاني گلينگ
و در كنگا گلانش بوت. زَر بدل كنوكين سراپاني ثيبلي چي كرتنت و كيوت بها
كنوكاني كُرسی و تَهتگی دئور داتنت. ١٣ گوشتي: ”هداي كتبا نبيسگ بوتگ: «
مني لوگ، دوا و پرستشي جاگه بيت،» بله شما دُربازارے كنيتي.“

١٤) مزنين پرستشگاهه پيشگاهه، بازين كور و لنگ ايسائے كرا آتكنټ و آييا
 ذراہ كرتنت. ١٥) وهده مزنين ديني پيشوا و شريتے زانوگران ايسائے مؤجزه و
 اچكايي ديستنت و اے هم ديستش كه پرستشگاهه كسانين چك په كوگار ”
 هوشيانا، او داوود بادشاهه چك“ گوشگا انت، باز نؤش بوتنت و ١٦) چه ايسايا
 جستش كرت: ”اشكنگا اے اے چك چه گوشگا انت؟“ گوشتي: ”هؤا! اشكنگا آن.
 شما هچبر نؤانتگ كه:

» تئو وتي ستا و سنا چك و شيرمچين نؤكاني دپا هم داتگ«

» كه ترا ستا بكننت«؟»

١٧) گرا ايسايا آيله كرتنت و چه شهرا دن در آتك و بئيت انيائے ميټگا وتي
 شپي رؤچ كرت.

انجيره درچكه هُشك بئيك

(مركاس ١١:١٢-١٤، ٢٠-٢٤)

١٨) وهده ايسا سباها ماهله پر ترگ و شهره نيمگا رنؤگا ات، شديگ بوت.
 ١٩) راهه سرا انجيره درچكه ديستي، آيئه نيمگا شت بله آييد چه تاكا دكه
 هچي نديست. گرا گوشتي: ”دكه بره، هچبر بور و بر مكناتے“ و هما دمانا
 درچك گيمرت و هُشك بوت. ٢٠) اشيئه گندگا مريد هئيران بوتنت. جستش كرت:
 ”چؤن بوت كه يك اناگت درچك گيمرت؟“ ٢١) ايسايا پسؤ دات: ”شمارا راستين
 گوشان، اگن شمارا باور انت و دلا شك نياريت، گرا هما دؤولا كه من گؤن انجيره
 درچكا كرتگ، شما هم انچش و انگت گيشتر كرت كنيت. اگن شما اے كوها
 بگوشيت كه ووتا چه ادا چست كن و دريائے تها دئور بدے، گرا همه دؤولا بيت.

۲۲ اګن شما باور کنیټ، هرچه که وتی دوايانی تها لوټیټ، شمارا دئیګ بیت.

ایسائے اِهتیار

(مرکاس ۱۱: ۲۷-۳۳؛ لوقا ۱: ۲۰-۸)

۲۳ هما وهدا که ایسا مزین پرستشگاهے پیشگاه شت و تالیم دئیګا لګت، مزین دینی پیشوا و کئومے کماش آیئے کِرا آتکت و جُسْتِش کرت: ”تئو گون کجام هک و اِهتیارا اے کاران کئے؟ کئیا ترا اے کارانی کنگے اِهتیار داتګ؟“ ۲۴ ایسایا پَسَّو دات و گوشتی: ”منا هم چه شما جُسْتِش هست، اګن منی جُسْتِش پَسَّو بدئیټ، گِرا شمارا گوشان که گون کجام هک و اِهتیارا اے کاران کنان. ۲۵ شمے هیالا، یهیا یا چه کجا پاکشودی دئیګے اِهتیار رستګ ات، چه آسمانا یا چه انسانے نیمگا؟“ آیان وت مان و تا شئور و سلاه کرت و گوشتش: ”اګن بگوشین چه آسمانا ات، گِرا مارا گوشتی: ’په چه آیئے سرا ایمانو نیاورت؟‘ ۲۶ اګن بگوشین که چه انسانے نیمگا بوتګ، گِرا مارا چه مردمان ثرسیت چیا که سجھین مردمان مَنْتګ که یهیا نیے.“ ۲۷ پمیشکا پَسَّوش دات: ”ما زانین.“ ایسایا گوشت: ”گِرا من هم شمارا نگوشان که گون کجام هک و اِهتیارا اے کاران کنان.“

دو چکے مسال

۲۸ ”نون شما چه گوشتی؟ یک مردے هست ات، آیئے دو بچ اتنت. وتی مسترین بچے کِرا شت و گوشتی: ’او منی چک! مروچی برئو انگوری باګا کار کن.‘ ۲۹ آییا پَسَّو دات: ’من نرئوان،‘ بله رندا پشومان بوت و شت. ۳۰ گِرا دومی بچے کِرا شت و همے ڈئولا گوشتی. بچا پَسَّو دات: ’جی هئو، منی واجه! من نرئوان،‘ بله نشت. ۳۱ چه اے دوینان کجام بچا وتی پتے هبر زرت؟“ آیان پَسَّو

دات: ”اټولېگا.“ ايسايا گون آيان گوشت: ”باور كنيت، سُنكي و مالياتگير و
 بدكارين جنين چه شما پيسر هداي بادشاهيا رنونت. (۳۲) چيا كه يهيا
 پهريزكاريي راه و رسته شمئ كرا آتک، بله شما آييئ سرا ايمان نياورت. سُنكي
 و بدكارين جنينان آييئ سرا ايمان آورت و شما اے چيز گون وتي چمان ديست،
 بله انگت شما توبه نكرت و آييئ سرا ايمان نياورت.

گندگين باگپاناني مسال

(مرکاس ۱۲: ۱-۱۲؛ لوكا ۹: ۲۰-۱۹)

(۳۳) دگه يک مسالے گوش داريت: زمينداريا انگوري باگے آڈ کرت و آييئ چپ
 و چاگردا پل و پسيلي بست، په انگوراني شيرگئے گرگا، گل و کُمبے جوڑی کرت و
 په نگهپانيا يک بُرجے هم بستی. رندا باگی په کُندهکاری و زمان لهتین باگپانئ
 دستا دات و وت سپريآ شت. (۳۴) وهده انگورئ موسم بوت، په وتي بهرئ گرگا،
 هزمتکاری زمان زورين باگپاناني كرا راه داتنت. (۳۵) باگپانان آييئ هزمتکار
 گپنتت، يگے لټ و کُش کرت، دومی هم جت و کُشت و سئيمي اش سنگسار کرت.
 (۳۶) رندا چه پيسريگينان گيشتر هزمتکاری راه دات، بله باگپانان گون آيان هم
 همه ډئولا کرت. (۳۷) گډسرا، وتي چکی راه دات، هيالي کرت بلکين آييئ روا
 بدارنت. (۳۸) بله وهده باگپانان آييئ چک ديست، وت مان و تا گوشتش: ’باگئ
 ميراس دار هميش انت، بيايت بکشينی تان اشيئ ملک و ميراسئ هداوند وت
 بيين.‘ (۳۹) گڙا گپت و چه باگا ډن برت و کُشتش. (۴۰) نون وهده انگورئ باگئ
 هداوند کئيت، گون اے باگپانان چه کنت؟“ (۴۱) آيان پسئو دات: ”آ، اے بدکردين
 باگپانان گار و بيگواه کنت و باگا دگه باگپاناني دستا دنت كه آييئ بهرا په وهده
 دئينت.“ (۴۲) ايسايا چه آيان جست کرت: ”شما هداي پاكين كتابان نئوانتگ:

» آسنگ که بان بندین استایان « پَسند نکرت و نُررت »

» هما سِنگ، بُنِهشت « بوت. »

» اے هُداوندئے کار انت و »

» مئے چَمان اَجَب انت. «

٤٣ ﴿ پمیشکا گوَن شما گوَشان که هُدائے بادشاهی، چه شما پَچ گرگ و یکَ

کئومیا دئیگ بیت که آییئے بَر و سَمرا کاریت. ٤٤ ﴿ کَسے که همے سِنگئے سرا
کپیت، تُکر تُکر بیت و کَسے که سِنگ آییئے سرا کپیت، هورت بیت. »

٤٥ ﴿ وهده مزنین دینی پیَشا و پَریسیان ایسائے مِسال اِشکتنت، سرپد

بوتنت که آ، همایانی بارئوا هبر کنگا ات. ٤٦ ﴿ لوئتش ایسایا دزگیر بکننت، بله چه
مردمان ثرستش، چیا که مردمانی چما ایسا پیگمبرے ات.

بادشاهئے چُکئے آروَس

(لوکا ۱۴: ۱۵-۲۴)

١ ﴿ ایسایا پدا گوَن مردمان په مِسال و دَرور هبر کرت و گوشت: ٢ ﴿ »

آسمانی بادشاهی، هما بادشاهئے پیما انت که په وتی چُکئے آروسا مهمانیے کرتی.

٣ ﴿ گلامی لوئتگین مهمانانی رندا راه دانت، بله آیانی دلا نلوت بیانت. ٤ ﴿

گُرا آییا دگه لهتین گلام راه دات و هُکمی کرت که گوَن هما لوئتگین مردمان
بگوشت: 'شامن تیار کرتگ، کایِگر و پابندی گوَسک هَلار کنگ بوتگ انت و هر

چیز تیار انت، بیایت آروسے مهمانیا گوَن بییت. ٥ ﴿ بله پرواهش نکرت و

هرکس وتی کارئے نیمگا شت، یگے دُگارانِ نیمگا و یگے دیم په وتی سئوداگریا.

٦ آ دگران آییئے گلام گپت و سُبک و بے اِزت کرت و کُشتنت. ٧ بادشاه سک زهر گپت و په هُونیگانی جنګ و آیانی شهرئے سوچگا سپاهیگی راه دانتنت. ٨ گُڙا گوڼ وتی گلامان گوشتی: 'آرؤسئے مهمانی تیبار انت، بله هما که لوڅگ بوتگ آنتت، آيگئے لاهک نه اتنت. ٩ پمیشکا برئویت چارراهانی سرا هرگسا که گندیٔ، آیان منی مهمانیا بیاریٔ. ١٠ بادشاهئے گلام شتنت و شر و گندگ، هرگسش که دیست، سجھینش یکجاه کرت و آورتنت و آرؤسئے تالار چه مهمانا پُر بوت.

١١ نون وهده بادشاه مهمانانی چارگا آتک، یک آنچین مردے دیستی که سوری گدی گورا نه ات. ١٢ بادشاها چه آييا جُست کرت: 'همبل! بے سوری پوُشاکا، تئو چوڼ توکا پترتگئے؟' بله آييا هچ پَسو دات نکرت. ١٣ گُڙا بادشاها گوڼ وتی هزمتکاران گوشت: 'اشیئے دست و پادان بندیٔ و دُنا تَهاریا دئور بدئیٔ. اوډا گریونت و دنتان په دنتان درُشت. ١٤ چیا که لوڅتگین باز انت، بله گچین کرتگین کم.

مالیاتئے بارئوا

(مرکاس ١٢: ١٣-١٧؛ لوکا ٢٠: ٢٠-٢٦)

١٥ همے وهدا پریسی شتنت و آنچین پندل و رپکے کرتش که ایسایا چوڼ چه آییئے جندئے هبران مان بگیشیننت و داما دئور بدئیٔ. ١٦ نون لهتین شاگردش گوڼ هیرودیانی همراهیا آییئے کُرا رئوان دات تان بگوشتنت: "او استاد! ما زانین که تئو تچک و راستین مردمے ائے و هُډائے راها په راستیا سوچ دیئے و هچکسیئے نیمگا نگرئے، چیا که سجھینان په یک چمیا چارئے. ١٧ مارا بگوُش،

تئی هئیالا رومئ بادشاه کئیسرا سُنګ و مالیات دئیګ رئاوا انت یا نه؟“ (۱۸)
ایسایا آیانی گندگین پګر زانت و گوشتی: ”او دوپوستین شتلکاران! چیا منا
چکاسگا ایت؟“ (۱۹) چه هما زران که په مالیاتا دئنت، یګه منا پیش بداریت.“
آیان یګ دینارے پیش کرت. (۲۰) ایسایا چه آیان جُست کرت: ”اشیئ سرا کئی
نام و نکش پر انت؟“ (۲۱) گوشتش: ”کئیسرئ.“ نون ایسایا درائنت: ”ګرأ
کئیسرئیکا کئیسرا بدئیئت و هُدائیگا هُدایا بدئیئت.“ (۲۲) اے هبرانی اشکنګا آ
هئیران بوتنت و ایسایش اِشت و شتنت.

آهرت و سانګ و سور

(مَرکاس ۱۲: ۱۸-۲۷؛ لوقا ۲۰: ۲۷-۴۰)

رندا، لهتین سدوکی که آهرتئ نمئوک انت، ایسائے کِرا آتک و جُستش
کرت: (۲۳) ”او استاد! موسایا گوشتګ: «اګن کسے بے پُشپدا بمریت، باید انت
آییئ برات ګون آییئ جنوزاما سور بکنت، تان په وتی براتا رند و راهے بلیت.»“
(۲۵) مئے نیمگا هیت برات هستأت. ائولی براتا سور کرت، بے چکا مُرت و وتی
جنی په آدګه براتا اِشت. (۲۶) پدا ګون دومی و سئیمی تان هپتمیا انچش بوت.
(۲۷) ګڈسرا، آ جنین هم مُرت. (۲۸) نون تئو بګوش، آهرتئ روچا اے جنین چه
هپتین براتان کجام براتئیک بیت؟ چیا که سجھین براتان باریګ باریګ ګون آیا
سور کرتګأت.“

(۲۹) ایسایا پَسئو دات: ”شما رد وارتګ، چیا که نه چه پاکین کتابان چیرے
سَرکچ وریت و نه هُدائے واک و زؤرا سرپد بیت. (۳۰) آهرتا، نه کسے سور کنت و
نه سور دئیګ بیت، آسمانی پریشتګانی دئولا بنت. (۳۱) مُردګانی پدا زندګ بئیګ و

جاه جنځي بارئوا، زانا شما هما هبر نئوانتگ که هُدايا شمارا گوشتگ آت: (۳۲) « من آن، ابراهيمي هُدا، اِساکي هُدا و آکوبې هُدا؟ بزآن آ، مُردگاني هُدا نه انت، زندگيناني هُدا انت. » (۳۳) مردم چه ايسائي اے هبراني اِشکنگا هئيران و هَبگه بوتنت.

مستريْن هکم

(مَرکاس ۱۲: ۲۸-۳۴؛ لوکا ۱۰: ۲۵-۲۸)

(۳۴) وهدے پريسي سهيگ بوتنت که ايسايا چُون گوْن وتي پَسْئوا سَدوکیاني دپ بستگ، گْرا هُور بوت و آتکنت. (۳۵) چه آيان يگيا، که شَرِيْتْئے کازيے آت، په ايسائي چَکاسگا چه آيا جُست کرت: (۳۶) « او استاد! شَرِيْتْئے مستريْن هکم کجام انت؟ » (۳۷) ايسايا پَسْئو دات:

« وتي هُداوندين هُدايا په دل، گوْن سَجْهِيْن جان و ساه و گوْن سَجْهِيْن پَهم و پگرا دُوست بدار. » (۳۸) چه سَجْهِيْنان مستريْن و ائولي هکم هميش انت. (۳۹) دومي هکم هم، هميشيے دُولا انت: « گوْن وتي همساهاگا وتي جندئے پئِما مهر بکن. » (۴۰) همه دويْن هکم، موسائي شَرِيْت و سَجْهِيْن نبیاني پرماناني بُنياد انت.

ايسا کئیی چک انت؟

(مَرکاس ۱۲: ۳۵-۳۷؛ لوکا ۲۰: ۴۱-۴۴)

(۴۱) همه وهدا که پريسي یکجاه مچ آتنت، ايسايا چه آيان جُست کرت: (۴۲) « مَسِيْهْئے بارئوا شما چه گوْشِيْت؟ آ کئیی چک انت؟ » آيان پَسْئو دات: « داوود

بادشاهه چک انت. (۴۳) نون گوشتی: ”گړا چیا داوود چه پاکین روھے شبین و
إلهاما، آييا وتی هداوند زانت، وهده گوشت:

(۴۴) » هداوندا گون منی هداوندا « گوشت:»

» منی راستین نیمگا بندد«

» تان هما وهدا که تئی دژمان تئی پادانی چیرا دئور بدئیان. «

(۴۵) نون اگن داوود، مسیها وتی هداوند گوشت، گړا مسیه چون آییه چک
بوټ کنت؟ (۴۶) هچکسا آییه هبرانی پسو دات نکرت و چه آ روچا و رند، کسیا
هم چه آييا جست کنگه دل و جریت نیست ات.

ایسا، پریسی و شریته زانوگران پاشک کنت

(مرکاس ۱۲: ۳۸-۴۰؛ لوقا ۱۱: ۳۷-۵۲؛ ۲۰: ۴۵-۴۷)

- (۱) آ وهدا ایسایا گون مچییه مردمان و وتی مریدان هبر کرت و گوشت: (۲)
» شریته زانوگر و پریسی، موسائے جاها نشتگ انت. (۳) پمیشکا هرچه که
شمارا تالیم دئنت، آیانی هبران بمئیت و آ هبرانی رندگیریا بکنیت، بله آیانی
دئولا مبیټ، پرچا که هرچه آ تالیم دئنت، وت آ دئولا نکنت. (۴) انچین گرانین
بار بندنت و مردمانی کوپگا لدنت که چست کنگ نبنت، بله وت په آیانی چست
کنگا لنکک و مۆردانگه هم نسريننت. (۵) آ هرچه که کنت، په مردمانی پیش
دارگا کنت و بس. وتی تاییتان مزن کنت و کباهه لمبان ذراجکش. (۶)
مهمانیان، اولی ردئ نندگش دوست انت و کنیسهانی شرترین جاها گچین
کنت. (۷) بازارانی تر و گردئ وهدا لوئنت که مردم آیان وشاتک و ذرهبات

بگوشت و 'رَبی' تئوار بکننت. (۸) بله مئیلېت مردم شمارا 'استاد' بگوشت، چیا که شمارا تهنا یکه استاد هست و سجهین یکدومیئ برات ایت. (۹) شما اے دنیا یا هچکسا 'پت' تئوار مکنیت چیا که شمارا یکه پت هست، هما که آسمانا انت. (۱۰) شمارا هچکس 'تالیم دئیوک' مگوشت، چیا که شمارا یکه تالیم دئیوک هست و آ مسیه انت. (۱۱) آ که شمئ نیاما چه سجهینان مستر انت، هما آ دگرانى هزمتکار بییت. (۱۲) چیا که هرکس وتا مزَن زانت و لیکیت، گمشرپ بیت و هرکس وتا جَهَل و اِیردست مَنیت، و شنام و شریدار بیت.

(۱۳) بله بژن و آپسوز په شما، او شریته زانوگران و پریسیان! او دوپوستین شتلکاران! شما مردمانی دِیما آسمانی بادشاهیئ دروازگا بند کنیت، نه وت پُتریت و نه دگران کلیت. (۱۴) بله بژن و آپسوز په شما، او شریته زانوگران و پریسیان! او دوپوستین شتلکاران! شما جنوزامانی لوگان گوَن مالواریا بریت و په پیش دارگا، وتی دوا و سنايان ذراجکش کنیت، شمارا سکتړین سزا و پدمز رَسیت. (۱۵) بژن و آپسوز په شما، او شریته زانوگران و پریسیان! او دوپوستین شتلکاران! شما په یکه مردمیئ یهودی کنگا، هسکی و دریایان سات و سپر کنیت، بله وهدے گسے شمئ همباور بیت، گزا آییا چه وتی جندا دو سري بدتر و دوزهئ چک کنیت.

(۱۶) او کورین رهشونان! بژن و آپسوز په شما که مردمان سوچ دئییت: 'اگن گسے مزنین پرستشگاهئ سئوگندا بوارت پرواه نیست، بله اگن یگے پرستشگاهئ تلاه و تنگوانی سئوگندا بوارت، گزا باید انت وتی سئوگندا پوره بکننت.' (۱۷) او گمزانتین کوران! کجام چیژئ دَرَجَت بُرزتر انت، تنگو و تلاهانی یا پرستشگاهئ؟ تلاه و تنگو، پمیشکا پاک و پلگار انت که پرستشگاهها ایر انت. (۱۸) شما چش هم گوشت که 'اگن گسے کُربانجاهئ سئوگندا بوارت هچ پرواه نیست، بله اگن گسے کُربانجاهئ سئوگندا بوارت، گزا باید انت وتی سئوگندا

پوره بکنت. ١٩ او کورین مردمان! کجام چیزئ دَرَجَت بُرَتر اِنْت، کُربانِیگے یا کُربانجاہئے؟ کُربانِیگ پمیشکا پاک و پلگار زانگ بیت که کُربانجاہا کُربانِیگ کنگ بیت. ٢٠ پمیشکا کسے که کُربانجاہئے سئوگندا وارت، بزبان کُربانجاہ و کُربانِیگ کرتگین سَجْهین چیزانی سئوگندا وارت. ٢١ هرکس که مزین پرستشگاهئے سئوگندا وارت، بزبان پرستشگاه و آییئے جَهمندئے سئوگندا وارت. ٢٢ هرکس که آسمانئے سئوگندا وارت، هُدائے تَہت و آتَہت نندوکئے سئوگندا وارت.

٢٣ بژن و آپسوز په شما، او شَرِیتئے زانوگران و پَریسیان! او دوپووستین شَتلکاران! شما پورچینک، گواتگ و زیرگئے دَهِیگا کَشِیت و هُدائے ناما دئییت بله چه شَرِیتئے دگه مسترین هُکمان بزبان دادرسی و اِنساپ، رَهمدلی و وپاداریا بیهئال و بیثرانگ بوتگیت. دَریگتا، شما اے کار بکرتیننت و آهم یله مداتیننت. ٢٤ او کورین رهشونان! شما پَشگا کَمکا گیچیت و دَر کَیت، بله اُشترایر بریت. ٢٥ بژن و آپسوز په شما، او شَرِیتئے زانوگران و پَریسیان! او دوپووستین شَتلکاران! شما وتی پیاله و دَریانی دئی نیمگا ساپ و سَلَّه کَیت بله آیانی تل و توک سل اِنْت. شمئے دل و درون هم چه لالچ و تماه و بیپهریزیا پُر و سل اِنْت. ٢٦ او کورین پَریسی! پیسرا وتی پیالهئے توکا سپا کن، دئی نیمگا آوت پاک و سَلَّه بیت.

٢٧ بژن و آپسوز په شما، او شَرِیتئے زانوگران و پَریسیان! او دوپووستین شَتلکاران! شما اِسپیتین گچ جتگین گبرانی پیما ایت که سرزاهرا دُولدار اِنْت، بله توکا، چه مُردگانی هَد و هر پئیمین گند و گسُر پُر اِنْت. ٢٨ همے دُولا شما هم سرزاهرا مردمانی چما تچک و پهریزکاری مردم ایت بله شمئے دل چه شَتلکاری و ناشریا سرریچ اِنْت.

٢٩ بژن و آپسوز په شما، او شَرِیتئے زانوگران و پَریسیان! او دوپووستین

سَتَلْکاران! شما نبیانی کبرانی سرا گمبُ و اَدیره بندیت و پهریزکارانی کبران سمبهنیت و دُولدار کنیت. (۳۰) چُش هم گوشتِ که 'اگن ما وتی پت و پیرکانی وهد و باریگا بوتینین، گُرا پئیگمبرانی کُشت و کوْشا گوْن آیان همراه نبوتگ آتین. (۳۱) اے دُولا وتی بارئوا شاهدی دئییت و مَنیت همایانی نسل و اؤبادگ ایت که پئیگمبرش کُشتگ آنت. (۳۲) بله هما کار که شمئے پت و پیرکان بُنگیچ کرتگ، شما آیان سَرجم بکنیت. (۳۳) او ماران، او سیه مارزادگان! شما چوْن چه دوزهئے سزایا رَگت کنیت؟

(۳۴) من، پئیگمبر و زانتکار و شَریتئے زانوگر شمئے کِرا راه دئیان، شما چه آیان لهتینا کُشت و سَلیب کُشت، دگه لهتینا وتی کنیسَهان هئیزران جنیت و شهر په شهر تاجینیت. (۳۵) گُرا چه هایلا بگر تان بَرکیائے چُک زَکریایا، که شما مزنین پرستشگاه و گُربانجاهئے نیاما کُشت، اے سَجْهین پهریزکارانی هون که جهانا ریچگ بوتگ، شمئے گردنا بیت. (۳۶) شمارا راستین گوْشان، اے سَجْهینانی کوْشئے سِزا همه زمانگئے مردمان رسیت.

په اورشلیما ایسائے گم و اندوه

(لوکا ۱۳: ۳۴-۳۵)

(۳۷) اورشلیم، او اورشلیم! تئو پئیگمبران کُشئے و هُدائے راه داتگینان سِنگسار کنئے. باز رندا من لوْئتگ تئیی چُگان وتی کِرا مِچ و یکجاه بکنان، اَنچُش که نکینکین مُرگے چورگ و چیپُکان وتی بال و بانزُلانی چیرا مِچ کنت، بله شما نلوْئت. (۳۸) نون شمئے لوگ وئیران، شمئے وتی دستا یله دئیگ بیت. (۳۹) شمارا گوْشان، دگه برے منا نِگندیت تان آ وهدا که وتی زبانا بگوْشیت: 'مبارک بات هما که په هُداوندئے ناما کئیت.'"

مزنين پرستشگاهۍ وئيرانى

(مرکاس ۱۳: ۱-۲؛ لوكا ۲۱: ۵-۶)

۱) ايسا چه مزنين پرستشگاها در آيگا ات كه مريد آتكنټ تان آييۍ دلگوش و چمشانكا په پرستشگاهۍ جاگه و ماږيانى نډارگا بټرښنت. ۲) ايسايا گون آيان گوشت: ”اے سجهينان گندگا ايت؟ شمارا راستين گوشان، يک سينگۍ هم دومى سينگۍ سرا نمائيت، سجهينان پروشت و کروجت.“

گډى زمانگۍ نشانى

(مرکاس ۱۳: ۳-۱۳؛ لوكا ۲۱: ۷-۱۹)

۳) هما وهدا كه ايسا زئيتونۍ كوۋهۍ سرا نشتگات، آييۍ مريد په هلوټ و اهوټۍ آتكنټ و جستش كرت: ”بگوش بارين، اے پرشت و پروش كدين بيت و تئيبى بادشاهيۍ آيگ و دنياۍ هلاسيۍ نشانى، چه انت؟“ ۴) ايسايا پسو دانت: ”هزار بيت كسۍ شمارا گمراه مكنټ. ۵) چيا كه بازينۍ منى ناما كئيت و گوشت: ’من هما مسيه آن‘ و بازينيا گمراه كنټ. ۶) جنگانى كوگارا اشكنيت و آيانى هال و هبر شمۍ گوشان كپيت بله مټرسيت و پريشان مبيت. اَلَم اے دټولا بيت، بله انگټ هلاسيۍ وهد نئياتكگ و په سر نرستگ. ۷) يک كئومۍ دگه كئوميۍ سرا و يک هكومتۍ دگه هكومتۍ سرا پاد كئيت. بازين ملك و جاگهان كهټ كپيت و زمين چنډ بيت. ۸) بله اے سجهين، تهنا زنك و زايگۍ دردانى بندات انت.“

۹) آ وهدا شمارا گرنت و سگۍ و سوريانى اماچ كنټ و كشت هم و دنياۍ

سجھين کڻوم، مني نامئې سؤبا چه شما نېرت کنت. (۱۰) گڙا بازيڼې پُشتا کنزيت و چه راها نکلېت، يگې دوميا دروځيت و گست و کينگ کنت. (۱۱) بازيڼ دروگين پيگمبر جاه جننت و بازيڼيا گمراه کنت. (۱۲) چه گمراهي و ناشريا، بازيڼ مردمانی نياما مهر و دوستي کم بيت. (۱۳) بله هما که تان آهرا سگيان سگيت، آ رگيت. (۱۴) هډائې بادشاهيئې مستاگئې جار، سجھين دنيايا جنگ بيت، تان په سجھين کڼومان شاهديې ببيت، گڙا دنيايې هلاسي سر رسيت.

ترسناکين وهد و جاور

(مرکاس ۱۳: ۱۴-۲۳؛ لوکا ۲۱: ۲۰-۲۴)

(۱۵) وهدې شما آ پليت و بيران کنوکين بزناکا، گنديت، هما که دانيال نبيا آييئې بارئوا هبر کرتگ که آ پاکين جاگها اوشتاتگ، “وانوک بزانت و شر سريد ببيت، (۱۶) ”هما که يهوديها انت ديم په کوها بتچنت. (۱۷) هما که بان و بادگيرئې سرا انت، وتي ارد و پتينکاني زورگا جهلا اير مکپيت و لوگا مرئوت و (۱۸) هما مردم که دگارانې سرا کشت و کشارا انت، وتي کباهئې زورگا پر مترت. (۱۹) آ روچان، آپسوز په لاپړ و چک ماتين جنينان. (۲۰) دوا بکنييت که شمئې تچگ و در رئوگ، زمستان يا شبتئې روچا مبيت. (۲۱) چيا که هما روچان، انچين گرانين سگي و سورې کپيت که آييئې مسال چه جهانئې جوړ بئيجا تان اے وهدا نياتکگ و هچبر هم نئيئيت. (۲۲) اگن آ سگيانې روچ کمتر کنگ مپوتيننت، هچ مردمې نرکتگ ات، بله په گچين کرتگيناني هاترا، آ روچ کمتر کنگ بنت.

(۲۳) آ وهدا، اگن گسې شمارا بگوشيت: ‘بچار، مسيه ادا انت، يا ‘بچار، اوډا انت،‘ باور مکنييت. (۲۴) چيا که دروگين مسيه و دروگين نبي جاه جننت و مزنيڼ

نشانی و اَجْگایی پېش دارنت. وتی سَجْهین زوړا جننت که گچین کرتگینان هم
 گمراه بکننت. (۲۵) من چه اے جاورانی بئیکا پیسر شمارا هال داتگ. (۲۶) گږا، اگن
 وهده مردم شمارا بگوشنت: 'بچاریت، گیابانا انت،' اودا مرئویت، یا که بگوشنت:
 'لوگئے تها انت،' باور مکنیت. (۲۷) چیا که انسانے چک آنچین گروکیئے پیما
 کئیت که چه رودراتکا بگر تان روئندا شهم دنت و گندگ بیت. (۲۸) هر جاہ که
 مرتگین سهداریئے جوئن بیت، اودا گیتو و ژوندوارین مرگ مچ بنت.

ایسائے پر ترگ

(مرکاس ۱۳: ۲۴-۳۱؛ لوکا ۲۱: ۲۵-۳۳)

(۲۹) آروچانی سگی و سوریان و رند، یک اناگت روچ تهار بیت، ماه ندریشیت
 و ماهکانی نبیت، استار هم چه آسمانا کپنت و آسمانی زور و واک، لرزینگ بنت.
 (۳۰) آوهدا، انسانے چکئے نشانی آسمانا پدربیت و دنیاے سَجْهین کئوم گندنت
 که انسانے چک، گوئن مزین واک و توان و شان و شوکتے جمبرانی سرا کئیت و
 پدربیت، نون گریونت و موکت کارنت. (۳۱) گوئن کرناے برزین تنوارا وتی
 پریشنگان راه دنت که آبیئے گچین کرتگین مردمان، چه دنیاے چارین کندان،
 بزان چه زمینے هند و دمگان تان آسمانے گدی مرز و سیمسران، مچ و یکجاہ
 بکننت.

(۳۲) نون چه انجیرے درچکا درس و سبک بگریت، انچش که آبیئے ئال نرم
 بنت و تاک ثرگنت، گږا زانیت که گرماگئے موسم نریک انت. (۳۳) همه ڈولا،
 وهده اے سَجْهین چیزان گندیٔ، وت زانیت که منی آيگئے وهده نریک انت و
 دروازگئے دپا رستگان. (۳۴) شمارا راستین گوشان، تان اے سَجْهین جاور میاینٔ
 اے نسل و پدريچ هلاس نبیت. (۳۵) زمین و آسمان گار بنت، بله منی هبر هچبر

هزار و آگه بیټ

(مرکاس ۱۲: ۳۷-۳۲؛ لوکا ۱۲: ۴۶-۴۲؛ ۱۷: ۲۶-۳۰، ۳۴-۳۶)

٣٦ هچکس نزانټ که آ روچ و آ ساهت کدین رَسیت، نه آسمائے پریشتگ زاننت و نه چک، تهنا پت زانت و بس. ٣٧ هما دُئولا که نوھے باریگا بوتگ، انسانے چکے آيگے روچ هم انچس بیت. ٣٨ چیا که چه هار و توپانا پیسر، تان هما روچا که نوه بوجیگا سوار بوت، مردمان وارنگ و نوشتگ و سانگ و سور کرتگ. ٣٩ آ هچ سهیگ نه اتنت تان هار و توپان آتک و سجھین مردمی گار و هارمل کرتنت. انسانے چکے آيگے وهدا هم همے دُئولا بیت. ٤٠ آ وهدا، دو مردم کشارانی سرا کارا بیت، یگے برگ بیت و دومی همودا پشت گیجگ بیت. ٤١ دو جنین جنترے سرا دانے درشگا بیت، یگے برگ بیت و دومی همودا پشت گیجگ بیت. ٤٢ شما نزانیت که شمے هداوند کجام روچا کئیت. پمیشکا سار و هزار بیت. ٤٣ شما شر زانیت، اگن لوگے هداوند بزانتین که دُر شپے کجام وهد و پاسا کئیت، گرا آگه بوتگات و دُر و تی لوگا په دُر یا نه اشتگات. ٤٤ همے پیما تئیار بیت، چیا که انسانے چک انچین وهدیا کئیت که شما آیینے انتظار و دارا نبیت.

٤٥ کئے انت هما وپادار و شیوارین هزمتکار که هداوند آييا و تی اے دگه سجھین هزمتکارانی مستر بکنت تان آيان په وهد و رد و وراک بدنت. ٤٦ بهتاور انت هما هزمتکار که وهدے هداوند کئیت، آييا هما کارانی سرا گندیت. ٤٧ شمارا راستین گوشان، هداوند هما هزمتکارا و تی سجھین مال و هستیے کارمستر کنت.

٤٨) بله اګن هزمتکار گندګ و ردکارے ببیت و وتی دلا بګوښت که 'هډابند آیګا دیر کنت' و ٤٩) پمیشکا وتی همکارانی لټ و کټ کنگا بُنګیچ بکنت و ګوڼ شرابیان وړد و نوښا ببیت، ٥٠) آییئ هډابند انچین روچ و ساهتیا کئیت و رسیت که آنزانت و ودارا نه انت. ٥١) ګڙا هډابند آییا ټکر ټکر کنت و شتلکارانی نیاما دئور دنت. اوډا ګریونت و دنتان په دنتان درُشت.

ده نشتګین جنین چکئ مسال

١) آ وهدا آسمانی بادشاهی، هما دهین نشتګین جنین چګانی پیما بیت که وتی چراګش زرتنت و سالونکئ پيشوازی در کپنت. ٢) چه آیان پنچ نادان آتنت و پنچ دانا. ٣) نادانین جنگان وتی چراګ زرتنت بله ګوڼ وت ئیلش نبرت ګوڼ. ٤) داناین جنگان چراګان و آید، ئیلدانانی تها هم ګوڼ وت ئیل برت ګوڼ. ٥) سالونکا آیګا دیر کرت، پمیشکا آ سجهین کوچندان واب کپنت. ٦) شپنیمما کوګار مچټ که 'هئیا بیایټ، سالونک پیداک انت و وشاتکی کنیت'. ٧) ګڙا آ سجهین آګه بوتنت و وتی چراګانی شر کنگا لگنت. ٨) نادانین جنگان ګوڼ داناین جنگان گوشت: 'چه وتی ئیلان کُمکے مارا هم بدئیټ، چیا که مئے چراګ مرمراک انت'. ٩) داناین جنگان پَسُو دات: 'نه، بلکین په ماشما سجهینان بس مبت، شما برئویت چه دُګانان ئیل بزوریت'. ١٠) بله وهدے آ ئیلے ګرګا شتګ آتنت، سالونک آتک و رست. هما جنک که تئیار و جاړیګ آتنت، سالونکئ همراهیا سورئے مهمانیا شتنت و مهمانجاھئے دروازګ بند بوت. ١١) رندا اے دګه جنک هم آتکنت و گوشتش: 'واجه، او واجه! دروازګا په ما پچ کن'. ١٢) بله سالونکا پَسُو ترئنت: 'شمارا راستین گوښان که من شمارا نزانان'.

١٣ پمیشکا هوش و سار بیټ چیا که شما آ روچ و ساهتا هچ نزانیت.

بادشاه و هزمتکارانی مسال

(لوکا ۱۹: ۱۱-۲۷)

١٤ همے ڈئولا هُدائے بادشاهی، مردیئے پیما انت که سات و سپریا شت. هزمتکاری لوټنت و وتی مال و مډی ای همایانی دستا دات. ١٥ هر هزمتکاری، آییئے بود و توانئے کساسا زر دات، یگے پنچ تالانت، دومی دو تالانت و سئیمی یک تالانتے داتی و وتی سپرا شت. ١٦ آ هزمتکار که آیییا پنچ تالانت رستگات، هما دمانا سئوداگریا شت و پنچ تالانتی نپ رست. ١٧ همے پیما، آ دومی که دو تالانتی رستگات، دگه دو تالانتی نپ رست. ١٨ بله هماییا، که یک تالانتے رستگاتی، واجهئے زری زرت و یک جاگه زمینا کل کرت و چیری دات.

١٩ بازیڼ وهدیا رند، اے هزمتکارانی هُداڼد پر ترټ و آتک و چه آیان حسابی لوټ. ٢٠ هماییا که پنچ تالانت رستگات، دگه پنچ گیښین تالانتی آورت و گوشتی: 'او واجه! تئو منا پنچ تالانت داتگات، اے پنچین گیښین انت که من کټتگ انت.' ٢١ هُداڼدا گوشت: 'شاباش، او وپادار و شرین گلام! تئو گون کمین بئمالا تچک و راست بوتگئے، نون من ترا گیښترین کارانی زمه و دُبا دئیان، بیا منی شادکامیانی شریکدار بئے.' ٢٢ هما که دو تالانتی رستگات هم آتک و گوشتی: 'او واجه! تئو منا دو تالانت داتگات، ایش انت دو دگه که چه آ دویڼان من کټتگ انت.' ٢٣ آییئے هُداڼدا گوشت: 'شاباش، او وپادار و شرین گلام! تئو هم گون کُمکا تچک و راست بوتگئے، ترا هم گیښترین کارانی دُبا دئیان، بیا منی شادکامیانی شریکدار بئے.'

۲۴) نون هما هزمتکار آتک که آييا يک تالانتے رستگات، گوشتی: 'او واجه! من زانتگ که تئو ترندین مردے ائے، نکشتگین رُنئے و چه همودا مچ کنئے و برئے که تُهمی دانگے نچندتگت. ۲۵) پمیشکا چه تُرسا من تئیی داتگین تالانت زمينا کل کرت، اِش انت تئیی زَر. ۲۶) آيئے هدا بُندا پَسو دات: 'او نابود و بیکارین گلام! وهده تئو زانت من نکشتگین رُنان و اودا که تُهمی دانگے نچندتگن، مچ کنان و بران، ۲۷) گُرا بايد انت تئو منی داتگین زَر بياجی و باپاريئے کُرا اير بکرتيننت تانکه چه وتی سپرئے پر ترگا رند، من وتی زَر گوَن بياجان بگپتیننت. ۲۸) پمیشکا تالانتا چه اِشیا پچ گريَت و همایيا بدئييت که آيئے کُرا ده تالانت انت. ۲۹) چيا که هرگسا چيزے هست، آييا گيشتر دئيگ بيت تان سرپچ بييت، بله هرگسا که نيست، هرچه که هستی هم پچ گرگ بيت. ۳۰) اے نابودين گلاما دُنا تَهاریا دُور بدئييت. اودا گريونت و دنتان په دنتان دُرشت.

انسائے چکئے دادرسی

۳۱) وهده انسائے چک گوَن وتی مزین شان و مژاها پريشتگانی همراهيا کئيت، گُرا وتی پرشوکتين تَهتے سرا ننديت. ۳۲) آ وهدا سجهين کئومانی مردم آرگ و آيئے ديما مچ کنگ بنت و آ، آيان انچش گيشينيت و دو بهر کنت که شيانک وتی بزان چه ميشان جتا کنت. ۳۳) ميشان وتی راستين نيماگ کنت و بزان چپين نيماگ.

۳۴) گُرا بادشاه گوَن آيان که راستين نيماگ انت، گوشت: 'او بهتاوران که شمارا چه منی پتا برکت رستگ! بيايت، اے بادشاهيا وتی ميراس کنيت، که چه دنيايے بُنگيجا په شما تئيار کنگ بوتگ. ۳۵) چيا که وهده من شديگ اتان، شما منا ورگ دات. تئيگ اتان، منا آيو دات. درپدر اتان، منا وتی لوگا جاگه او دات. ۳۶)

جاندر آتان، منا پوښاکو دات. نادره آتان، منی هالپرسی او کرت. بندیک آتان، منی گندگا آتکیت. (۳۷) گراهما پهريزکاريں مردم چه بادشاهه جُست کنت: 'او واجه! ما کدی ترا شدیک دیستگ و ورگ داتگ، تُتیک دیستگ و آپ داتگ. (۳۸) ما کدی ترا درپدر دیستگ و وتی لوگان جاگه داتگ، کدی ترا جاندر دیستگ و پوښاک گورا داتگ، (۳۹) کدی ترا نادره یا بندیک دیستگ و تئی گندگا آتکگین؟' (۴۰) بادشاهه پَسَو دنت: 'باور کنیت، وهده شما گون منی یک گستر گسترین براتیآ اے پیمین کار کرتگ، گرا آلم بزان گون منو هم کرتگ.'

(۴۱) رندا گون همایان که چپین نیمگا انت، گوشیت: 'او شومان! چه منی دیم دور بیت و هما جمبورین آسے نیمگا برئویت که هچبر نمریت و په شئیتان و آییے همراهان آد کنگ بوتگ. (۴۲) چیا که وهده من شدیک آتان شما منا ورگ ندات، تُتیک آتان آیو ندات. (۴۳) درپدر آتان لوگا نبرت، جاندر آتان پوښاک گورا ندات، نادره یا بندیک آتان و منو هالپرسی نکرت. (۴۴) گرا آهم جُست کنت: 'او واجه! ما کدی ترا شدیک، تُتیک، درپدر، جاندر، نادره یا بندیک دیستگ و تئی هزمت نکرتگ؟' (۴۵) گرا بادشاهه آیان اے دئولا پَسَو دنت: 'باور کنیت، وهده شما گون منی هچ گسترینیا اے دئولین کار نکرتگ، گرا آلم بزان گون منو هم نکرتگ.' (۴۶) پمیشکا اے مردم دیم په ابدمانین سزایا رئونت، بله پهريزکاريں مردمان نمیرانین زند رَسیت."

ایسائے کشگئے پندل و سازش

(مرکاس ۱: ۱۴-۲؛ لوقا ۱: ۲۲-۲؛ یوهنا ۱۱: ۴۵-۵۳)

(۱) وهده ایسایا اے هبر هلاس کرتنت، گون وتی مریدان گوشتی: (۲) "شما وش زانیت که دو روچا رند سرگوزے ائیید بیت و انسانے چک په سلیب کشگا

گراينگ بيت. “ (۳) همے وهدا، مزنيں دينى پيشوا و کئومئے کماشان، مستريں دينى پيشوا کئياپائے ماژيا ديوان کرت و (۴) اے پندل جوژينت که ايسايا په يک رپک و هنرے بگرايننت و بکوشاريننت. (۵) بله گوشتيش: ”ايبيدئے روچان نه، چش مبيت که مردم آشوپ بکننت.“

جنينے ايسايا اتر مشيت

(مرکاس ۱۴: ۳-۹؛ يوهنا ۱۲: ۱-۸)

(۶) وهدے ايسا بنيت انيايا هما شمونئے لوگا ات که چه جزامئے نادراھيا ذراھ بوتگات، (۷) يک جنينے گوں سنگ مرمريں اتردانيا که گران بھايں اتری مان ات ايسائے گورا اتک. ايسا پرزونگئے سرا نشتگات و همودا ايسائے سرى اتر پر مُشت. (۸) گوں اے کارئے گندگا، ايسائے مرید دلا نئوش بوتنت که ”چيا اے اتر زئوال کنگ بوت؟“ (۹) اگن اے بھا کنگ بوتين، مزنيں زرے رستگات و گريب و نيزگاران دئيگ بوتگات. “ (۱۰) ايسايا مريدانى اے نئوشى سرکچ وارت، پميشکا گوشتى: ”چيا شما اے جنينا رنجينگا ايت؟ ايشيا گوں من نيکيے کرتگ. (۱۱) گريب و نيزگار مدام شمئے کرا هست، بله من هروهد گوں شما گوں نه آن. (۱۲) اے جنين پيش کپتگ و په منى کبر کنگئے تئياريا، منا اترى پر مُشتگ. (۱۳) شمارا راستين گوشان، سجھين دنيايا، هر گندے که منى وشين مستاگ جار جنگ بيت، اے جنين و اشيے کار هم يات کنگ بيت.“

يهودا وهد و موهيے شوهازا انت

(مرکاس ۱۴: ۱۰-۱۱؛ لوقا ۲۲: ۳-۶)

١٤ رندا چه دوازدهين مريدان يگه، که نامی يهودا اسکريوتي ات، مزنيں
 دينی پيشوايانی کړا شت و ١٥ گوشتی: ”اگن من ايسايا شمئ دستا بدئيان، شما
 منا چه دئييت؟“ ايان سی نگرهين کړش هساب کرت و آبيئ دستا دات. ١٦ چه
 هما وهدا و رند، يهودا په ايسائے ايانی دستا دئيگا گوم و گيگين وهد و موهيئ
 شوهازا ات.

سرگوزئے ائييدئے تياري

(مرکاس ١٤: ١٢-٢١؛ لوقا ٧: ١٤؛ يوهنا ١٣: ٢١-٣٠)

١٧ بيهميرين ننگئے ائييدئے اولی روچا، مريدان چه ايسايا جست کرت: ”چه
 لوئئے، سرگوزئے ائييدئے شامئے تياریا کجا بکنيں که تئو بورئے ای؟“ ١٨ آيا
 پسئو دات: ”شهره برئويت و پلان مردما بگوشيت که استاد گوشيت، منی وهد
 نزیک انت، منی دل لوئيت گون وتی مريدان سرگوزئے شاما تئيی لوگا بوران.“
 ١٩ گړا مريدان ايسائے گوشگئے سرا سرگوزئے شام تييار کرت.

٢٠ بيگاه که بوت، ايسا گون وتی دوازدهين مريدان پرزوئگئے سرا نشتگ ات.
 ٢١ ورگئے وهدا آيا گون مريدان گوشت: ”باور کنيت، چه شما يگه منا دروهيت
 و دژمنانی دستا دنت.“ ٢٢ مريد باز پريشان و دلتپرکه بوتنت و باريگ باريگا چه
 آيا جست کنگا لگنتنت: ”او هداوند! من وه نه آن، نه؟“ ٢٣ آيا پسئو ترينت: ”آ
 که انون گون من همکاسگ بوت، هما منا دروهيت.“ ٢٤ هما دئولا که نبیسگ
 بوتگ، انسانئے چک چه اے دنيايا رئوگی انت، بله بژن و اپسوز په همایيا که
 انسانئے چکا دروهيت. په آيا شرتر ات که هچبر چه ماتا پيدا مبوئين. ٢٥ گړا
 يهودايا، هما که ايسايی دروهگی ات، گوشت: ”او استاد! من وه نه آن، نه؟“ ايسايا

پَسُو دات: ”تُو ووت گوشت.“

گڈی شام

(مَکاس ۱۴: ۲۲-۲۶؛ لوکا ۲۲: ۱۵-۲۰؛ گُرنِتیانی اُولی کاگد ۱۱: ۲۳-۲۵)

۲۶) وهده شام ورگا آنت ایسایا نگے زرت، هُده شگری گیت، چُنڈ چُنڈ
کرت و مریدانا داتی. گوشتی: ”بزوریت و بوریت، اے منی جسم انت.“ ۲۷) پدا
جامے زرتی، هُده شگری گیت، مریدانا دات و گوشتی: ”شما سَجِهین چه اِشیا
بنوشیت. ۲۸) اے منی اهد و کرارے هُون انت، که په بازینِیئے گناهانی بکشگا
رِچگ بیت. ۲۹) من شمارا گوشان، نون دگه برے انگورے دهل و سَمرا نَنوشان،
هما رُچا پدا نَوشانی که وتی پتے بادشاهیا، گُون شما هُور بان.“ ۳۰) هُده
سِپت و سَنایا رَند، دِیم په زئیتونے کُوها راه گپنت.

پِترُسے انکارے پِیشگوئی

(مَکاس ۱۴: ۲۷-۳۱؛ لوکا ۳۱: ۳۲-۳۴؛ یوهنا ۱۳: ۳۶-۳۸)

۳۱) گُرا ایسایا گُون مریدان گوشت: ”شما سَجِهین، همه انشپی ئگل وریت و
منا یله کنیت، چیا که نبیسگ بوتگ: « من شپانکا جنان و رمگے پس شنگ و
شانگ بنت.» ۳۲) بله زندگ بئیگ و جاه جَنگا رَند، چه شما پیسر جَلِیلا رَنوان.“
۳۳) گُرا پِترُسا درایت: ”اگن سَجِهین ئگل بَورنت و ترا یله بدئینت، من هچبر
ئگل نَوران.“ ۳۴) ایسایا گوشت: ”ترا راستین گوشان، همه انشپی چه کروُسے
بانگا پیسر، منی پَجاه آرگا سے رندا انکار کنے.“ ۳۵) بله پِترُسا گوشت: ”اگن
گُون تُو منی سر هم برئوت، چه تئی پَجاه آرگا هچبر نَبَجان.“ اے دگه سَجِهین

ايسائے دوا

(مرکاس ۱۴: ۳۲-۴۲؛ لوقا ۲۲: ۳۹-۴۶)

۳۶ رندا ايسا گوڻ وتی مريدان چثسيمانی نامین جاگهيا شت و گوڻ آيان گوشتی: ”همدا بداريت، من کمے ديئمرا رثوان و دوا کنان.“ ۳۷ زبديئے دوين چک و پترسی وتی همراه کرتنت. اناگت يک مزين اندوه و بيتاهيريه آيئے جسم و جانا نشت. ۳۸ گوڻ آيان گوشتی: ”سک پريشان آن، گم و اندوهان منا مرکيگ کرتگ، شما ادا بداريت، مئوپسيټ و منی همراهيا آگه و هزار بيت.“ ۳۹ رندا کمے ديئمرا شت، ديم په چير کيت و دوا کنانا گوشتی: ”او منی پت! اگن بوت کنت، چه من اے سگيانی جام و پيالها بنگلين، بله آ دئولا نه که من لوټان، هما دئولا که تنو لوټئے.“

۴۰ وهدے پر ترټ و وتی مريدانی کړا آتک، ديستی که آ واپ انت. گوڻ پترسا گوشتی: ”نبوت يک ساهته هم گوڻ من آگه بمانيټ؟“ ۴۱ هزار بيت و دوا کنيت تانکه آزمائش و چکاسا مکپيت. روه، تئيار و مراديگ انت، بله جسم نزور و ناتوان.“ ۴۲ دومی برا په دوا کنگا شت و دوايی کرت: ”او منی پت! اگن اے پيالہ بے نوشگا چه من نگلينگ نبيت، گړا هرچه که تئیی رزا انت هما دئولا بيت.“ ۴۳ وهدے پر ترټ، ديستی پدا واپ انت. آيانی چم رهيزگ و وابينگ آنت. ۴۴ يله ای دانت و سئیمی رندا پدا په دوا کنگا شت و هما دوايی کرت. ۴۵ گړا مريدانی کړا پر ترټ و گوشتی: ”انگت هم وپتگ و آرام کنگا ايت؟ نون آ وهد و ساهت نزيک انت که انسانے چک دروهگ و گنهکارانی دستا دئيگ بيت. ۴۶ پاد آيت برئوين. آ که منا دروهيت، پيدا ک انت.“

ایسائے دزگیر کنگ

(مَرکاس ۱۴: ۴۳-۵۰؛ لوقا ۲۲: ۴۷-۵۳؛ یوہنا ۱۸: ۳-۱۲)

(۴۷) ایسا انگت هبرا ات که چه دوازدهین مریدان یگے، بزان یهودا، آتک و رست. آییَا مزنیږ رُمبے همراه ات که زهم و لئش گون ات. اے رُمب، چه مزنیږ دینی پیشوا و کئومئے کماشانی نیمگا راه دئیگ بوتگات. (۴۸) ایسائے دروهوکا آیانا اے نشانی داتگات: ”هماییا که من چکان، ایسا هما انت. آییَا دزگیر کنیت.“ (۴۹) گزا یهودا تچکاتچک ایسائے کرا آتک و گوشتی: ”او استاد! سلام و دروت!“ رندا ایسایي چکت. (۵۰) ایسایا گوشت، ”او همبل! په هما کارا که آتکگے، بکنی.“ گزا دیما آتکت، ایسایش گپت و دزگیر کرت. (۵۱) هما دمانا، ایسائے همراهان یگیا وتی زهم گشت و مسترین دینی پیشوائے نوکرئے گوشي بست. (۵۲) ایسایا گون آییَا گوشت: ”وتی زهما جتکا کن. آگس که زهم کشیت، چه زهما مریت. (۵۳) زانا، تئو نزانئے اگن چه وتی پتا بلوژان، آ په منی کما همے انون دوازده لشکرا گیشتر پریشنگ راه دنت. (۵۴) بله گزا پاکین کتابانی نبشتگین هما هبر که باید انت سرجم ببت، چون په سر رست؟“ (۵۵) نون دیمی مردمانی مچیئے نیمگا ترینت و گوشتی: ”زانا من یاگی و رهزے آن که شما گون زهم و لئان په منی گرگا آتکگیت؟ من هر روج مزنیږ پرستشگاها نشتگ و مردم درس و سبک داتگانت و شما منا نگیتگ. (۵۶) بله اے پیما پمیشکا بوت که نیانی کتابانی پیشگویي، راست و پدر ببت.“ گزا سجھین مریدان آ یله دات و جستنت.

ایسا، سروکانی دیوانا

(مَرکاس ۱۴: ۵۳-۶۵؛ لوقا ۲۲: ۵۴-۵۵، ۶۳-۷۱؛ یوہنا ۱۸: ۱۳-۱۴، ۱۹-۲۴)

٥٧) ايسائے دزگير کنوکان، ايسا زرت و مستريں دينی پيشوا کيپاپائے کرا برت
 که اودا شريتے زانوگر و کئومے کماش مچ آنت. ٥٨) پترس هم دور دورا،
 ايسائے رندا رنوان ات تان مستريں دينی پيشوائے لوگے پيشگاه رست، تها پترت
 و گون هزمتکاران نشت تان بزانة که چونين شوره برگ بيت. ٥٩) مزين دينی
 پيشوا و سروکاني ديوانے سجھين باسک، په ايسائے مرکے سزا ديگا دروگين
 شاهديے شوهازا آنت، ٦٠) چوناها بازين دروگين شاهد په گواهی ديگا پاد
 آتک، بله هچش دستا نکيت. گدسرا دو مردم ديما در آتک و ٦١) گوشتش: ”اے
 مردا گوشتگ که ’من هداے پرستشگاها پرؤشت کنان و سئے روچا پدا بندانی.“
 ٦٢) گزا مستريں دينی پيشوا پاد آتک و چه ايسايا جستي کرت: ”تئي بارنوا
 چونين شاهدي ديگا انت؟ ايشانی هچ پسون ندئيے؟“ ٦٣) بله ايسايا پسو نداد.
 مستريں دينی پيشوايا پدا گون آيا گوشت: ”من ترا نميرانين هداے سرا سئوگند
 ديان، مارا بگوش، بارين، تئو هما مسيه، هداے چک اے؟“ ٦٤) ايسايا دراينت:
 ”تئو وت گوشت. بله شما سجھينان هال ديان، ديومترا گنديت که انسانے چک
 زوراوريں هداے راستين نيماگ نشتگ. چه آسمانے جمرانی سرا هم کيت.“ ٦٥)
 گزا مستريں دينی پيشوايا وتی گورے جامگ یرت و گوشتی: ”ايشا کپر کرت،
 انگت هم مارا شاهد پکار انت؟ شما ايشيے کپر وت ایشکت. ٦٦) نون شمے شور
 و سلاه چه انت؟“ آيان پسو دات: ”ايشيے سزا مرک انت.“ ٦٧) چرندا آيان
 ايسائے دپ و ديما تک جت و لهتينا مشت و شهمات هم جت. ٦٨) نون گوشتش:
 ”او مسيه! په ما پئيگمري کن و بگوش ترا کيا جت.“

پترسے انکار

(مرکاس ١٤: ٦٦-٧٢؛ لوقا ٢٢: ٥٦-٦٢؛ يوهنا ١٨: ١٥-١٨، ٢٥-٢٧)

٦٩ آ وهدا پټرس ڏنا پيشگاها نشتگات، موله آيپي ڪرا آتک و گوشتي:
 ”تو هم جليلي ايسائے همراه بوتگے.“ ٧٠ بله آيا سجهيناني ديم نمٽ و
 گوشتي: ”من زنان تو چے گوشتگا اے.“ ٧١ وهدے ديم په مزين دروازگا رنوگا
 ات، دگه مولهيا ديست و گوڻ مردمان گوشتي: ”اے مرد ايسا ناسريے همراه
 بوتگ.“ ٧٢ پټرسا سوگند وارت و دومي رندا نمٽ و گوشتي: ”من اے مردا
 زنان.“ ٧٣ دمانيا رندا، اودا اوشتاتگين مردم پټرسے ڪرا آتکنت و گوشتش:
 ”آلما تو چه هميان اے، چه تئي گالوارا انچش جاه کئيت.“ ٧٤ پټرسا په نالته
 سوگند وارت و گوشت: ”من اے مردا زنان.“ هما دمانا ڪروسا بانگ دات. ٧٥
 گرا پټرس ياتا کيت که ايسايا گوشتگات: ”ڪروسة بانگا پيسر، تو سے رندا
 مني پجاه آرگا انکار کنے.“ نون ڏنا در آتک و سک گريتي.

سرؤکانی شئور

(مرکاس ١:١٥؛ لوکا ١:٢٣-٢؛ يوهنا ١٨:٢٨-٣٢)

١ سباها ماهله، سجهين مزين ديني پيشوا و کئومے کماش ايسائے کوشا
 همشئور بوتنت. ٢ ايسايش بست، گران کرت و رومي والي پيلاتوسے دستا
 دات.

يهودائے وتگشي

(کاسداني کار ١٨:١-١٩)

٣ وهدے ايسائے گراينوک يهودايا ديست که ايسايش مئيارگ کرت، چه
 وتي کرتگين کارا پشومان بوت و سيين نگرهين کُرشى برت و مزين ديني پيشوا

و کئومئے کماشانا واپس داتنت. ④ گۆشتی: ”من سک مئیارِیگ آن که یک بیگناهین مردمے په کۆشارینگا گراینتگ.“ بله آیان پَسَّو دات: ”ما چۆن کنین، تئو بزائے و تئیی کار.“ ⑤ گرا یهودایا هما زَر مزین پرستشگاها دئور داتنت و شت، وتا گُتلۆپ کرت و کُشتی. ⑥ مزین دینی پیشوایان زَر زرتنت و گۆشتش: ”اے پلِیتین زَر اَنت، پرستشگاهے هزانگا اِشانی ایر کنگ نارئوا اَنت.“ ⑦ پمیشکا شئور و سَلاها رَند، چه آ زَران کُمارئے دگارِش بها گیت که په دَرامدان کبرستانے بکننتی. ⑧ تان رۆچ مروچیکا آ دگارئے نام ”هۆنْے دگار“ اَنت. ⑨ پمیشکا چُش بوت تان هما چیز که اِرمیا نبیْے زبانا پیشگوْیی کنگ بوتگ، راست و پَدَر بیت: ”من سیین نگرهین کُرش زرتنت که اے زَر بنی اِسرائیلْے چُگان آییْے کیمت بستگات و“ ⑩ ”چه اے زَران کُمارئے دگارن بها گیت، انچُش که هُداوندا منا پرمان کرتگ اَنت.“

ایسا پیلاتوسے دیما

(مَرکاس ۵: ۲-۱۵؛ لوکا ۳: ۲۳-۵؛ یوهنا ۱۸: ۳۳-۳۸)

⑪ نون ایسا والیْے دیما اوشتارینگ بوت و والیا چه آییَا جُست کرت: ”تئو یهودیانی بادشاه ائے؟“ ایسایا پَسَّو دات: ”تئو وت گۆشگا ائے.“ ⑫ مزین دینی پیشوا و کئومئے کماش ایسایا بَد و بُهتام جنْگا اَنت، بله آییَا هِچ پَسَّو ندات. ⑬ پیلاتوسا گۆشت: ”تئو نه اِشکنْگا ائے که اے ترا چینچُک بُهتام جنْگا اَنت؟“ ⑭ بله ایسایا آیانی هِچ بُهتامْے پَسَّو هم ندات و والی سک هئیران مَنت.

⑮ والیا هر سال ائییدْے وهدا، چه یهودی بندیگان یگْے، هما که مردمان بلوْتین، آزات کرت. ⑯ آ وهدا یگ نامدارین بندیگْے جیلا ات که نامی باراباس

آت. (۱۷) نون که مردم مَجَّ آنت، پيلاتوسا چه آيان جُست کرت: ”شما چه لوئيت؟ من کيا آزات بکنان؟ باراباسا، يا ايسايا که مَسِيه هم گوشتی؟“ (۱۸) آيا زانگات که ايساسا په هَسَد و کُنت آيئو دستا داتگ. پميشکا چش گوشتی.

(۱۹) وهده پيلاتوس هکديوانا نشتگات، آيئو جَنا اے کَلو راه دات که ”گوڼ اے بيگناه و نيکين مردا هچ مکن، چيا که دوشي من اشيئو بارئوا سکين پريشانين وابه ديستگ.“ (۲۰) بله مزين ديني پيشوا و کئومئو کماشان مردمانی مچی سک شورينت و اشپينت که ايسائو مرک و باراباسو آراتيا بلوئنت. (۲۱) واليا جُست کرت: ”چه لوئيت، چه اے دوينان کجاميا په شما آزات بکنان؟“ آيان گوشت: ”باراباسا.“ (۲۲) پيلاتوسا چه آيان جُست کرت: ”گزا گوڼ ايسايا که مَسِيه هم گوشتی، چه بکنان؟“ آيان په همتواري پَسُو دات و گوشت: ”سليبي کش!“ (۲۳) پيلاتوسا جُست کرت: ”چيا بارين؟ مئاري چه انت؟“ بله آيان گيشتر کوگار کرت و گوشتش: ”سليبي کش!“

(۲۴) وهده پيلاتوسا ديست که هچ کارے کرت نکنت و مردم شورش کنگا آنت، گزا آيا آپ زرت، مچيئو ديما وتی دست ششتنت و گوشتی: ”من چه اے مردئو هوڼا بيمئيار آن، شما بزانيټ و شمئو کار.“ (۲۵) سجھين مردمان گوشت: ”اشيئو هوڼ مئگ و مئو چکانی گردنا بيت.“ (۲۶) گزا پيلاتوسا په آيانیگی، باراباس آزات کرت و ايسا شلاک جنايت و داتی که آيا سليبيئو سرا بدرنجنت.

ايسائو سرا گلاگ و ريشکند

(مرکاس ۱۵: ۱۶-۲۰؛ يوهنا ۱۹: ۲-۳)

(۲۷) واليئو سپاهيگان ايسا واليئو کوټ و ماڙيئو پيشگاها برت و سپاهيگانی

سجھين لشکر آيئے چپ و چاگردا مچ کړت. (۲۸) آيان، ايسائے گورئے گد گشتنت و بادشاهانی پييمين سهرچکين کباھے گورا دات، (۲۹) چه دنگر و کنگان تاجے جوړينت و آيئے سرا اير کړت، لئے راستين دستا دات و په کلاگ و ريشکند، آيئے ديم کونډان کپنت و گوشتش: ”سلام و دروت، او يهوديانی بادشاه!“ (۳۰) آيئے ديم تھش کړت و هما لئش سرا جت. (۳۱) وهده کلاگ و ملنډش هلينت، گورئے کباھش گشت و آيئے جندئے گدش پدا گورا دانت. رندا ديم په سليب کشا برتش.

ايسا و سليب

(مرکاس ۱۵: ۲۱-۳۲؛ لوقا ۲۳: ۲۶-۴۳؛ يوهنا ۱۹: ۱۷-۲۷)

(۳۲) وهده رنوکا لگنت، شمون نامين مرده ديستش که کرينيئے شهرئے مردمے ات. سپاهيگان آ په بيگار گپت که ايسائے سليباً بډا بکت. (۳۳) وهده ”جلجتا“ بزان هما ”کامپول“ نامين جاگها رستنت (۳۴) اوډا ايسايش مرامان رتکگين شراب دات، بله آيا چشگا رند نوارت. (۳۵) نون سليبئے سرا درتکش، پچ و پوشاکش وتمان و تا بهر کرتنت و آيانی سرا شرتش بست که بارين کئيا برسنت. (۳۶) رندا همودا نشتنت و آيئے نگهپانی اش کړت. (۳۷) ايسائے سربرا، سليبئے دارئے سرا، ميارنامگے درتکش که آيئے سرا نبشتگات: ”اے يهوديانی بادشاه، ايسا انت.“

(۳۸) ايسائے همراھيا دو ياگی و دزش هم سليبئے سرا درتک، يگے راستين و دومی چپين نيما. (۳۹) رهگوزان دزمان ديان، وتی سر چنډينت و (۴۰) گوشتش: ”او مزين پرستشگاهئے کروچوک که گوشتگت: ’سے روچا پدا آيا اډ کنان. اگن

تئو هُډائے چُکّ ائے، گُڙا چه سَلِيبا اير آ ووتا بَرگيڻ. “ (۴۱) هَمے ڏئولا مزنين ديني پيشوا، شريتے زانوگر و کئومے کماش هم آيے سِرا ريشکند و مَسکرا کنگا آنت. (۴۲) گوشتش: ”آ دگه مردمی رَگيڻتنت، بله ووتا رَگيڻت نکنت، اے وه اسرائيلے بادشاه انت، اگن نون چه سَلِيبا اير بکپيت، ما آيے سِرا باور کنيڻ. (۴۳) اوست و اميتي په هُډا بستگ، اگن هُډايا دوست انت، بَرگيڻيتي، چيا که گوشتگ آتي: ”من هُډائے چُکّ آن.“ (۴۴) هَمے پئِما ايسائے همراهيا سَلِيب گشتگين ياکي هم آييا بد و رد گوشتگا آنت.

ايسائے مرک

(مرکاس ۱۵: ۳۳-۴۱؛ لوقا ۲۳: ۴۴-۴۹؛ يوهنا ۱۹: ۲۸-۳۰)

(۴۵) نيمروچا بگر تان بيگاهے سئيا، سَجَهيڻ مُلک اناگت تهار بوت. (۴۶) بيگاهے ساھت سئيا، ايسايا چيھال جت: ”إلى، إلى، لما سَبَكْتَنِي؟“ بزان: او مني هُډا، او مني هُډا! تئو چيا منا تنها اِشت؟ (۴۷) اوډا، لهتین اوشتاگين مردما وهډے اِشکت، گوشتش: ”إليسا تئوار کنگا انت.“ (۴۸) چه آيان يگے تچانا شت، اسپنجے زرتي و ثرپشين شرابا ميسينتي، داريے سِرا بست و په چوسگا ايسائے نيمگا شھارتی. (۴۹) بله اے دگه مردمان گوشت: ”سَبر کن، بچارين بارين اِلياس اشيے رَگيڻگا کئيت يا نه؟“ (۵۰) ايسايا دومی برا بُرزين تئواريا چيھال گشت و ساھ دات. (۵۱) هما وهډا مزنين پرستشگاهے پرده، بُرزادا بگر تان جَھلاد، ږرت و دو بهر بوت، زمين لَرزت و تَلار ترگت و کپ بوتنت، (۵۲) کبراني دپ پچ بوت و بازين پاک و پھريزکارين مردم که مُرتگ آنت، پدا زندگ بوتنت. (۵۳) ايسائے جاه جنگ و زندگ بئِگا رند، چه وتي کبران در آتکنت، اورشليمے پاکين شھرا شتنت و ووتا په بازينيا زاهر و پدَرش کرت. (۵۴) هما پئوجي آپسر و آيے همراهين

سپاهيگ که ايسائے پانگ آتنت، وهدے زمين چنډ و اے دگه سرگوستش ديستنت،
سک تُرست و گوشتش: ”بیشک اے مرد هډائے چک ات.“

(۵۵) بازين جنينے هم، که چه جليلا په ايسائے هزمت و چلوپگا آيئے همراھيا
آتکگ ات، دور اوشتاتگ و چارگا اتنت. (۵۶) گون آيان مريم مجدليہ، اکوب و
ايشيئے مات مريم و زبديئے چکانی مات گون اتنت.

ايسائے کبر و کين

(مرکاس ۱۵: ۴۲-۴۷؛ لوقا ۲۳: ۵۰-۵۶؛ يوهنا ۱۹: ۳۸-۴۲)

(۵۷) روئندا، اريماتياي شھرئے ايشپ نامين زردارين مرده ايسائے
مريده ات. (۵۸) پيلاتوسے کړا شت و ايسائے جونئے برگئے اجازتی لوټت.
پيلاتوسا پرمان دات که جوئا آيا بدئينت. (۵۹) ايشپا جون زرت و ساپين ليلمين
گديا پتات و (۶۰) هما نوکين کبرئے تھا اير دات که په وت چه تلارا تراشتگ آتی.
مزين دؤکے ليټ ديانا کبرئے دپا ايري کرت و شت. (۶۱) بله مريم مجدليہ و آ
دگه مريم، همودا کبرئے ديم په ديما نشتنت.

کبرئے نگهپانی

(۶۲) دومی روچا، بزان شمېها، مزين دينی پيشوا و پريسي یکجاہ بوت و
پيلاتوسے کړا شتنت. (۶۳) گوشتش: ”او واجه! مارا يات انت که اے دروگبندا
وتی زندا گوشتگات که ’سے روچا رند من پدا زندگ بان و جاہ جنان.‘ (۶۴)
پميشکا پرمان بدئے که تان سے روچا کبرئے سرا نگهپانی کنگ بيت، چو مبيت
که آيئے مريد جوئا بدزنت و ببرنت و گون مردمان بگوشتنت که آ چه مردگان پدا

زندگ بوتگ و اے گډی ریک و دروگ، چه پیسریگینا انگت گندگتر بیت. “ (۶۵)
 پیلاتوسا درایت: “نگهپان وه اش انت، وتی همراهیا بریت و همینچک که گون
 شما بوت کنت، کبرئ نکهپانیا بکنیت. “ (۶۶) گرا شتنت و کبرئ دپئ مزین دوک
 مهر و مؤمند کرت و سپاهیگش پانگ کرتنت.

ایسائے جاه جنگ

(مرکاس ۱: ۱۶-۸؛ لوقا ۱: ۲۴-۱۲؛ یوهنا ۱: ۲۰-۱۰)

- ۱ شبتئ روچا رند، بزان یکشمهئ گورباما مریم مجدلیه و آدگه مریم
- کبرئ چارگا شتنت. ۲ یک اناگت مزین زمین چنڈے بوت، چیا که هداوندئ
- پریشتگه چه آسمانا ایر آتک، دؤکی لیثینت و آیئ سرا نشت. ۳ رنک و
- دروشمی گروکئ پیما درپشگا ات و گد و پوشاکی، برئ دئولا اسپیت اتنت. ۴
- نگهپانین سپاهیگ چه بیم لرزگا لگنت و مردگئ دئولا بوتنت. ۵ پریشتگا
- گون جنینان گوشت: “مترسیت! من زانان شما ایسائے شوهازا ایت که سلیب
- کشگ بوتگ. ۶ آ ادا نه انت، انچش که وت گوشتگ اتی زندگ بوتگ و جاهی
- جتگ، بیایت هما جاگها بچاریت که ایر کنگ بوتگ ات. ۷ اشتاپیا برئویت و
- آیئ مریدان سهیگ کنیت که آ چه مردگان زندگ بوتگ و چه شما پیسر جلیلا
- رئوت، همودا آییا گندی. نون من شمارا حال دات. “ ۸ گرا جنین په ترس و هم
- گون وشئ چه کبرئ سرا تچان بوت و شتنت تان اے هالا مریدان سر بکننت. ۹
- ایسا بے گت و گمانا اناگت وت گون آ جنینان دچار کپت و گوشتی: “سلام و
- دروث! “ آ نزیگا اتکنت، ایسائے پادش گپنت و پرستش کرت. ۱۰ ایسایا گون
- ایان گوشت: “مترسیت! برئویت منی براتان بگوشت که جلیلا برئونت، همودا
- منا گندنت.

دینی پيشوا و سپاهيگانی پندل

(۱۱) هما وهدا که جنين پر ترگ و رثوگا آتنت، لهتئين نگهپانين سپاهيگ، ديم په شهرات تان دینی پيشوايان چه اے سرگوستان سهيگ بکننت. (۱۲) دینی پيشوايان، کئومئے کماشانی گند و نند و شئور و سلاها رند، سپاهيگ مزئين زرے لالچ دات و (۱۳) گوشتنت: ”گوڼ مردمان بگوشت: شپا ما واب بوتگين، آبيئے مرید آتکگ آنت و جوئش دُرَتگ و برتگ.“ (۱۴) اگن والی چه اے هالان سهيگ بوت، شما پريشان و دلپرکه مبيت، ما آيا سرید کنين که په شما جنجالے مبيت. (۱۵) سپاهيگان زر زرتنت و انچش که سوچ دئيگ بوتگ آتنت، هما دابش کرت. اے کسه تان روچ مروچيگا يهوديانی نياما شنگ و تالان انت.

جهان و ايسائے مستاک

(مرکاس ۱۶: ۱۴-۱۸؛ لوقا ۲۴: ۳۶-۴۹؛ يوهنا ۲۰: ۱۹-۲۳؛ کاسدانی کار ۱: ۶-۸)

(۱۶) گزا يازدهين مرید جليلئے هما کوھئے سرا شتنت که ايسايا گوڼ آيان گوشتگ آت. (۱۷) وهدے آيان ايسا ديست پرستش کرت، بله لهتئين انگت شک ات. (۱۸) ايسايا گوڼ آيان گوشت: ”آسمان و زمينئے سجھين زور و واک منی دستا دئيگ بوتگ. (۱۹) پميشکا، برئويت سجھين کئومان منی مرید بکنيت، پت و چک و پاکين روھئے ناما پاکشودی بدئييت و (۲۰) آيان درس و سبک بدئييت که منی سجھين هکم و پرمانانی سرا کار بکننت. دلجم بييت، من تان دنيايے هلاسيا، مدام گوڼ شما گوڼ آن.“